

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1719, 22 Απρίλη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

21-24 ΜΑΗ

Πάντειο • Αθήνα

Φεσιβόλ επαναστατικών ιδεών
Για ν' αλλάξουμε τον κόσμο

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παρασκευάζει το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

Ωρολόγιο πρόγραμμα

σελ. 20

Με τις απεργίες μας και τον αντικαπιταλισμό

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2026
Απεργιακή συγκέντρωση
Πλ. Κλαυθμώνος 11πμ

Πόλεμος στο Ιράν
Παλαιστίνη
Τέμπη
Βιολάντα
Πύλος, Χίος
Πολεμικοί Εξοπλισμοί
Ακρίβεια

**ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.synntonismosidagrot.gr • 6983-463842 • synntonismosid@gmail.com

ΝΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ!

Η Άποψή μας
στη σελίδα 3

Δουλειές,
αυξήσεις –
όχι εξοπλισμούς

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Κυβέρνηση απατεώνων «αξιολογητών»

Λαζαρίδης και Μητσotάκης. Φωτό: Γιάννης Λιάκος/InTime

Η παραίτηση του υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, Μακάριου Λαζαρίδη, είναι ενδεικτική της έκτασης που έχει πάρει η κρίση πολιτικής αποσύνθεσης της κυβέρνησης της ΝΔ. Ο Λαζαρίδης δεν ήταν, απλά, ένας τυχαίος υφυπουργός που «πιάστηκε» να έχει έναν τίτλο σπουδών - κουρελόχαρτο από κάποιο «κολλέγιο» της πλάκας και να διορίζεται σε θέση υπουργείου που απαιτούσε πανεπιστημιακό τίτλο. Ήταν ο εισηγητής της ΝΔ και πρόεδρος στην εξεταστική - πλυντήριο της Βουλής, για τον ΟΠΕΚΕΠΕ, που «έβγαλε λάδι» όλους τους εμπλεκόμενους υπουργούς και βουλευτές της ΝΔ και ανταμείφθηκε από τον Μητσotάκη για αυτή τη «βρόμικη δουλειά» με τη θέση του υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, δηλαδή του πολιτικού προϊστάμενου του ΟΠΕΚΕΠΕ, στον ανασχηματισμό που ακολούθησε μετά την δεύτερη δικογραφία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Τώρα ο Μητσotάκης ήταν αναγκασμένος να «βάζει μπροστά» την Ντόρα Μπακογιάννη για να ζητήσει την παραίτηση του Λαζαρίδη για να «διευκολυνθεί» ο ίδιος και η κυβέρνηση του και ο Λαζαρίδης από εκεί που δήλωνε, όλο ειρωνεία και «αυτοπεποίθηση», ότι «τον προσέλαβαν γιατί ήταν ωραίος», ότι «δεν είναι τεμπέλης σαν τους αριστερούς» και έχει και 15.000 ένσημα (!) από 30 χρόνια μισθωτής εργασίας καταλήγει να ζητάει από την Ντόρα να «φάει κανένα σοκολατάκι» και να «παιξει με τα εγγόνια της».

Όμως, το σκάνδαλο με το πτυχίο Λαζαρίδη δείχνει και το πόσο δίκιο έχει ο κόσμος που πάλευε και παλεύει ενάντια στην «αξιολόγηση» στο Δημόσιο, στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και στις διαγραφές φοιτητών.

Ο Λαζαρίδης ήταν «προσωπικός φίλος» του Μητσotάκη, στέλεχος της ΟΝΝΕΔ και της ΝΔ από τα μαθητικά του χρόνια. Το 2007, με κυβέρνηση Καραμανλή, αυτός που τώρα «ανησυχεί για την κρίση των θεσμών», τοποθετείται σε οργανική θέση «ειδικού επιστήμονα» στη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς με απόφαση της τότε υπουργού Παιδείας **Μαριέττας Γιαννάκου**. Ήταν η περίοδος 2006 - 2007 που το τεράστιο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων τσάκισε τον **Καραμανλή** και τη Γιαννάκου και την τότε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα κίνημα που διεκδικούσε δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους σε όλες τις βαθμίδες κόντρα στις περικοπές εισακτέων και στα ιδιωτικά «κολλέγια». Το τι είδους «πτυχία» ήθελε η ΝΔ, και τότε και τώρα, φάνηκε στο διορισμό Λαζαρίδη.

Το «πρόβλημα» για την Γιαννάκου ήταν ότι η θέση για τον Λαζαρίδη απαιτούσε πανεπιστημιακό πτυχίο και ο Λαζαρίδης δεν το είχε. Αυτή τη «λεπτομέρεια» την «διορθώνουν» με ένα «πτυχίο» από το ελληνικό παράρτημα κάποιου «College of Southeastern Europe» με έδρα την πολιτεία του Ντέλαγουερ στις ΗΠΑ. Στην πραγματικότητα, ήταν μία «βεβαίωση σπουδών» από ένα «εργαστήριο ελευθέρων σπουδών», από τόσα που λειτουργούσαν εκείνη την περίοδο, χωρίς κανέναν κρατικό έλεγχο και χωρίς να έχουν καμία ακαδημαϊκή υπόσταση. Ακόμα ο ΔΟΑΤΑΠ (πρώην ΔΙΚΑΤΣΑ) βεβαίωσε ότι δεν υπάρχει καμία καταγραφή του συγκεκριμένου στα αναγνωρισμένα πανεπιστήμια. Τέτοια «ιδρύματα» ήθελε και θέλει να μετατρέψει σε πανεπιστήμια η ΝΔ. Αλλά, ακόμα και αυτό το «πτυχίο» ήταν πλαστό. Η ημερομηνία αποφοίτησης, μετά από δήθεν 4 χρόνια σπουδών, ήταν η Κυριακή (!) 7 Ιουνίου του 1992 ενώ

από τον Ιούλιο του 1991 μέχρι τον Απρίλιο του 1993, όπως δήλωνε ο ίδιος, υπηρετούσε στο στρατό και το συγκεκριμένο «κολλέγιο» ιδρύθηκε το 1991. Τέτοιο θράσος!

Με αυτό το «πτυχίο», τον Απρίλιο του 2013 διορίζεται «σε θέση ειδικού συμβούλου, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, που μπορεί να ανανεώνεται ανά εξάμηνο στη «Γενική Γραμματεία Ισότητας» με αποδοχές και κατηγορία ΠΕ (Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης) και τον Ιούνιο του 2013 μετακινείται στο γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων του υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, με υπουργό τότε τον «προσωπικό φίλο» του, Κυριάκο Μητσotάκη. Πέρα από το σκάνδαλο της μισθοδοσίας του, ήταν η εποχή που ο Μητσotάκης άνοιγε το ζήτημα της «αξιολόγησης» και του ελέγχου των «πλαστών πτυχίων» στο Δημόσιο.

Έγραφε, η **Τιάννα Ανδρέου** στην Εργατική Αλληλεγγύη, το 2018, «η σκληρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκε από τους δικαστές η καθαρίστρια από το Βόλο ήταν πράγματι σοκαριστική. Όμως ο νόμος με βάση τον οποίο καταδικάστηκε, συνδέεται με τη διαδικασία που εφαρμόστηκε στο δημόσιο πριν από 4 περίπου χρόνια για τον «έλεγχο της γνησιότητας δικαιολογητικών» και φέρει την υπογραφή του τότε υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης Κυριάκου Μητσotάκη. Ήταν η περίοδος που η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, έψαχνε τρόπους να αρχίσει τις απολύσεις Δημοσίων Υπαλλήλων μέσα από δύο τρόπους: με τη γνωστή κακόφημη αξιολόγηση του Κυριάκου που πήγε άπατη και με την προσθήκη «ειδικού πειθαρχικού παραπτώματος» στον Υπαλληλικό Κώδικα όπου ειδικά το παράπτωμα της νοθείας ή παραποίησης εγγράφου, αποτελεί «... πειθαρχικό παράπτωμα διαρκούς χαρακτήρα». Έτσι λοιπόν ξεκίνησε μία ολόκληρη εκστρατεία νόμου και ηθικής και απολύθηκαν - άγνωστο πόσοι - Δημόσιοι Υπάλληλοι με συνοπτικές διαδικασίες, διαγράφηκαν από το μητρώο ΔΥ και

σβήστηκαν τα ένσημά τους, ενώ ήρθαν αντιμέτωποι και με το ποινικό σκέλος της διαδικασίας. Στις περισσότερες περιπτώσεις το «έγκλημα» ήταν η παραποίηση του βαθμού απολυτηρίων Δημοτικού ή Λυκείου για να καταφέρουν να πληρούν τα ακατανόητα κριτήρια του ΑΣΕΠ. Σε αυτές τις περιπτώσεις ήταν πολύ εύκολο να γίνει η ανεύρεση του πρωτότυπου απολυτηρίου από τα σχολεία, ενώ αντίθετα δεν μπορούσε να αποδειχτεί η γνησιότητα πτυχίων και μεταπτυχιακών τίτλων από ιδιωτικά πανεπιστήμια και κολλέγια του εξωτερικού που πουλάνε κυριολεκτικά πτυχία και μάλιστα πολύ ακριβά».

Σκάνδαλα

Το ίδιο προσπαθεί να κάνει ο Μητσotάκης και σήμερα και το σκάνδαλο Λαζαρίδη είναι μία, ακόμα, «σφαλιάρα» στην κυβέρνηση των πλαστογράφων και της ρεμούλας. Ο Μητσotάκης είναι αναγκασμένος να κάνει ανασχηματισμούς κάθε δεύτερη βδομάδα, να έχει δεκάδες βουλευτές και πρώην υπουργούς μπλεγμένους με δικογραφίες για σκάνδαλα, από τα Τέμπη μέχρι τον ΟΠΕΚΕΠΕ και άλλους τόσους υπό «παρακολούθηση» από την ΕΥΠ και το «predator». Αυτό δεν είναι αποτέλεσμα, «μόνο», κάποιων «λαγωνικών» της αντιπολίτευσης ή κάποιων δημοσιογράφων ή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας αλλά, κυρίως, των αγώνων και της οργής του κόσμου απέναντι στη κυβέρνηση. Επειδή, ακριβώς, υπάρχει αυτό το υπόβαθρο, μπορούν και να βγαίνουν στην «επιφάνεια» τα σκάνδαλα της ΝΔ που όχι μόνο δεν μπορεί να τα «κουκουλώσει» αλλά και να παίρνουν «ανεξέλεγκτες» διαστάσεις.

Η κυβέρνηση εκεί που έδινε «διαπιστευτήρια» στην άρχουσα τάξη ως «παράγοντας πολιτικής σταθερότητας» είναι τώρα ο κύριος παράγοντας της «πολιτικής αστάθειας». Κάθε κομμάτι που βγαίνει να συγκρουστεί με την κυβέρνηση ξέρει ότι έχει απέναντι του μία κυβέρνηση τόσο διεφθαρμένη που ο κάθε «αρμό-

διος» υπουργός είναι εν δυνάμει υποψήφιος να δει το όνομα του σε μία επόμενη δικογραφία. Τα πρόσφατα υπονοούμενα του (διαγραμμαμένου από τη ΝΔ) βουλευτή **Σιαλμά** για επερχόμενες δικογραφίες στο ΕΣΥ του **Γεωργιάδη**, οι δηλώσεις για «ανταρσίες» βουλευτών της ΝΔ στη ψήφιση για την άρση της ασυλίας όλων βουλευτών της ΝΔ υπάρχουν στη δεύτερη δικογραφία για τον ΟΠΕΚΕΠΕ, οι επιθέσεις **Γεωργιάδη** και **Βούλτεψη** για «αναξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας» δείχνουν μία κυβέρνηση σε αποδόμηση.

Αυτό φάνηκε και στη συζήτηση στη Βουλή, την Πέμπτη 16 Απρίλη, για το «κράτος δικαίου». Ο Μητσotάκης, πίσω από την αλαζονεία και τα τετριμμένα επιχειρήματα περί «τοξικότητας της αντιπολίτευσης», «διαχρονικές παθογένειες» και άλλα τέτοια, ξέρει ότι δεν θα μπορεί να ελέγξει ούτε τους βουλευτές του. Η αναφορά για εκλογές το 2027 και η πρόταση στην αντιπολίτευση για «να κάνουμε πραγματικά μια θεσμική φυγή προς τα εμπρός και να θέσουμε ζητήματα Συνταγματικής Αναθεώρησης που έχουν να κάνουν με κρίσιμες θεματικές» είναι προσπάθεια να «κερδίσει χρόνο» για να πείσει την άρχουσα τάξη ότι μπορεί να «ανακάμψει».

Αυτό τον «χρόνο» του τον «δίνει» απλόχερα η αντιπολίτευση. Τα «όρια» της φάνηκαν και στη Βουλή. Ενώ ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά «κατακεραύνωναν» τον Μητσotάκη και την κυβέρνηση του για τα σκάνδαλα, την ίδια στιγμή δεν τολμούσαν να πουν τίποτα για τις «ρίζες» αυτών των σκανδάλων. Είναι το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ μόνο η «κακοδιαχείριση» των ευρωπαϊκών κονδυλίων ή η εξάρτηση της αγροτικής παραγωγής από την ΚΑΠ της ΕΕ προς το συμφέρον των λίγων και μεγάλων του «αγροδιατροφικού τομέα»; Χρειάζεται μία άλλη «αξιολόγηση» η δουλειά των δημοσίων υπαλλήλων ή πρέπει ο έλεγχος της λειτουργίας του δημοσίου τομέα να περάσει στα χέρια αυτών που τον δουλεύουν; Χρειάζομαστε μία ΚΥΠ που να επιτελεί «πραγματικά το εθνικό της καθήκον της» ή είναι μία «μυστική σφηκοφωλιά» του «βαθέως κράτους»; Και δεν είναι «μόνο» η κριτική μέσα στα «όρια των θεσμών» είναι και ότι το αίτημα για «εκλογές τώρα για να φύγει η ΝΔ» καταντάει να είναι «κάλεσμα» για το πότε θα το αποφασίσει ο Μητσotάκης με όλα τα αδιέξοδα του.

Ο κόσμος θέλει από την αντιπολίτευση να σταματήσει να ασχολείται μόνο μέσα στους τέσσερις τοίχους της Βουλής και να περιμένει την προκήρυξη των εκλογών. Θέλει να οργανώσει εδώ και τώρα την ανατροπή της. Παρόλα αυτά όσο η δύναμη του ΚΚΕ μεγαλώνει μέσα στα συνδικάτα, τις Ομοσπονδίες, στην ΑΔΕΔΥ και πρόσφατα στη ΓΣΕΕ τόσο περισσότερο «τραβάει χειρόφρενο» στους αγώνες. Η «πρωτιά» του ΚΚΕ στους εκπαιδευτικούς, στους γιατρούς στα νοσοκομεία, στους φοιτητικούς συλλόγους δεν σημαίνει και «πρωτιά» στους αγώνες για να τα πάρει όλα πίσω η κυβέρνηση και να πέσει με πάταγο.

Αυτό το καθήκον δεν περνάει μέσα από την «κοινοβουλευτική» Αριστερά αλλά από την «εξωκοινοβουλευτική». Από την Αριστερά που δεν «λογοδοτεί» στους εθνικούς και ευρωπαϊκούς «θεσμούς», ούτε ψάχνει τις δικαιολογίες των «αρνητικών συσχετισμών». Γιατί η δύναμη μας είναι έξω από το κοινοβούλιο: στους χώρους δουλειάς, στις σχολές, στους δρόμους.

Γιώργος Ράγκος

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Να αξιοποιήσουμε την κρίση των από πάνω

Μια φορά κι έναν καιρό, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαφήμιζε τον εαυτό της σαν εγγύηση σταθερότητας. Τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο όπου η κυβέρνηση του Μητσοτάκη παραπαίει σαν ακυβέρνητο καράβι μέσα σε φουρτούνα. Δεν είναι «μόνο» τα σκάνδαλα που την συγκλονίζουν. Οι πλούσιοι φίλοι της χάνουν την εμπιστοσύνη που της έδειχναν. Η άρχουσα τάξη ανησυχεί ότι αυτές τις κρίσιμες στιγμές δεν διαθέτει μια κυβέρνηση ικανή να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που έχει μπροστά του ο ελληνικός καπιταλισμός.

Η εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο του Τραμπ και του Νετανιάχου στη Μέση Ανατολή έμοιαζε σαν εγγύηση για την εξασφάλιση κερδών και οικονομικά και γε-

ωπολιτικά. Οι εξελίξεις μετατρέπουν αυτή τη σιγουριά σε φόβο για εμπλοκή σε ναρκοπέδιο. Οι ήττες του Τραμπ και του Νετανιάχου στο Ιράν και στον Λίβανο αφήνουν τα σχέδια του Μητσοτάκη και του Δένδια στον αέρα.

Οι επιπτώσεις στην οικονομία είναι άμεσες. Το παραμύθι περί εξοδου από τα Μνημόνια χάρη στα υπερπλεονάσματα του προϋπολογισμού που εξοφλούν το δημόσιο χρέος και καλύπτουν τα εξοπλιστικά προγράμματα, τινάζεται στον αέρα από τον πληθωρισμό που εκτοξεύεται και από την απειλή νέας οικονομικής ύφεσης. Ο στασιμοπληθωρισμός είναι μια πραγματικότητα που διαλύει τα χαζοχαρούμενα αφηγήματα περί ανάπτυξης.

Κινητοποιήσεις

Και πάνω σε όλα αυτά έρχεται η οργή του κόσμου που ξεσηκώνεται. Όταν μέσα στην καρδιά του ιμπεριαλισμού, στην Αμερική του Τραμπ, οι κινητοποιήσεις θυμίζουν το αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ, οι καπιταλιστές παντού ανησυχούν μήπως έχουν μπροστά τους το ξαναζωντανέμα του παγκόσμιου «Μάη 68». Εδώ ο Μητσοτάκης δεν μπορεί να σταματήσει κανέναν αγώνα χωρίς τις πλάτες των συνδικαλι-

στών και των κομμάτων της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης.

Σε αυτές τις συνθήκες βλέπουμε αναζητήσεις της άρχουσας τάξης για εναλλακτικές λύσεις. Ο Μελισσανίδης που αγόρασε την Εφημερίδα των Συντακτών έκανε πρωτοσέλιδο την προαναγγελία της κίνησης Τσίπρα. Ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη τιμάει τη μνήμη του Μπουτάρη παρέα με το δήμαρχο της Αθήνας που έχει τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ και το δήμαρχο του Πειραιά που έχει τη στήριξη του Μαρινάκη. Τίποτα δεν έχουν στο χέρι, αλλά ψάχνουν για να προλάβουν την έκρηξη των από κάτω.

Μπορούμε να κάνουμε τους φόβους τους πραγματικότητα. Ο κόσμος που πλημμύρισε τους δρόμους για τα Τέμπη και για την Παλαιστίνη είναι δύναμη που υπάρχει σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολή, σε κάθε γειτονιά και ξεσπάει ξανά και ξανά ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών, ενάντια στα ρατσιστικά και σεξιστικά εγκλήματα.

Χρειαζόμαστε πιο δυνατή Αριστερά που οργανώνει και ενώνει αυτούς τους αγώνες, μια επαναστατική Αριστερά που λειτουργεί σαν ατμομηχανή και όχι σαν χειρόφρενο στο μαζικό κίνημα. Για να τελειώνουμε επιτέλους με τους Μητσοτάκηδες και να ανοίξουμε δρόμους για μια κοινωνία απαλλαγμένη από το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Αυτή είναι η μάχη που δίνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και βρίσκεται στο επίκεντρο του τετραήμερου Μαξισμού 2026 στις 21-24 Μάη. Ελάτε να οργανώσουμε μαζί τη συνέχεια μέχρι τη νίκη.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Αντίο Τάνια

Τα ξημερώματα της Τρίτης 21 Απρίλη, χάσαμε ξαφνικά τη συντρόφισσα Τάνια Βρυζάκη. Χάσαμε μια γυναίκα επαναστάτρια αφοσιωμένη στην πάλη για τον Σοσιαλισμό. Η απώλεια είναι τεράστια για όλο το κίνημα, την τάξη μας και το κόμμα μας. Θα θυμόμαστε πάντα την Τάνια με το χαμόγελό της, κρατώντας την Εργατική Αλληλεγγύη να μπαίνει μπροστά στους αγώνες.

Εκλεγμένη για τρεις θητείες στο 2ο κοινοτικό συμβούλιο της Αθήνας με την «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας», έδωσε πολλές μάχες. Ενάντια στην προσπάθεια των φασιστών της Χρυσής Αυγής να ανοίξουν γραφεία στο Παγκράτι, υπερασπίστηκε το δικαίωμα των προσφύγων σε στέγη και μόρφωση στον δήμο της Αθήνας. Για χρόνια ήταν από τις βασικές συντρόφισσες στην ΚΕΕΦΑ που είχε σχέση με τις γαλλόφωνες κοινότητες μεταναστών, οργανώνοντας τους χώρους τους. Στα τζαμιά της περιοχής του Αγίου Παντελεήμονα ενάντια στην τρομοκρατία των φασιστών την περασμένη δεκαετία, στις συνλεύσεις και στις διαδηλώσεις, πάντα στο πλευρό καθενός που παλεύει ενάντια στον ρατσισμό και τις διακρίσεις.

Υπερασπίστηκε τους δημόσιους χώρους στον λόφο Φιλοπάππου, την Κόνιστρα και στη γειτονιά της που τόσο αγαπούσε, όπου τον Οκτώβρη του 2022 μαζί με το Μαξιστικό Βιβλιοπωλείο οργάνωσαν την παρουσίαση του βιβλίου «Το Δουργούτι της Κατοχής και της Αντίστασης 1941-1944» ξαναφέροντας στην επικαιρότητα την ιστορία και τη συμβολή των προσφύγων στην Αντίσταση.

Η Τάνια πάλεψε για ένα ΕΣΥ δημόσιο και δωρεάν για κάθε άνθρωπο χωρίς αποκλεισμούς. Μέσα στην περίοδο της πανδημίας βρισκόταν κάθε βδομάδα με την Εργατική Αλληλεγγύη στην πύλη του Ευαγγελισμού οργανώνοντας τις μάχες των υγειονομικών και την συμπαράσταση από τους ασθενείς.

Και βέβαια εδώ και είκοσι χρόνια η Τάνια ήταν στην καρδιά των γραφείων του ΣΕΚ βοηθώντας όλες, όλους, όλα στην επικοινωνία τους με την Εργατική Αλληλεγγύη και τη δουλειά των τοπικών πυρήνων.

Ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ του Νέου Κόσμου-Κουκακίου, αλλά και όλο το κόμμα, οι σύντροφοι που βρεθήκαμε για δεκαετίες να παλεύουμε μαζί της, αποχαιρετάμε την Τάνια Βρυζάκη και συνεχίζουμε τον αγώνα στον οποίο αφιέρωσε τη ζωή της ενάντια στο βάρβαρο σύστημα του καπιταλισμού. Η σκέψη μας στην οικογένεια και τους δικούς της ανθρώπους. Τάνια θα νικήσουμε!

Η πολιτική κηδεία της Τάνιας θα γίνει την Πέμπτη 23 Απρίλη στις 1μμ στο Α Νεκροταφείο της Αθήνας.

Νίκη Αργύρη

Τάνια Βρυζάκη

Πανηγυρισμοί για την εκεχειρία στη Σιδώνα του Λιβάνου. Φωτό: Αζίζ Ταχέρ/Reuters

Αλληλεγγύη στον Λίβανο που αντιστέκεται

Στις 17 Απρίλη ανακοινώθηκε η συμφωνία για 10ημερη εκεχειρία στον Λίβανο. Με το που ανακοινώθηκε η εκεχειρία ο νυχτερινός ουρανός της Βηρυτού φωτίστηκε από πυροτεχνήματα κι από τις τροχιοδεικτικές ριπές όπλων.

Οι φωτογραφίες των ειδησεογραφικών πρακτορείων από την επόμενη μέρα αποθανάτισαν караβάνια με κόσμο να πανηγυρίζει στους δρόμους κρατώντας και σημαίες της Χεζμπολάχ, караβάνια προσφύγων που επέστρεφαν στα κατεστραμμένα σπίτια τους, κάποιον περπατώντας και πάνω σε βομβαρδισμένες γέφυρες (παρά την έκκληση της Χεζμπολάχ στους πρόσφυγες να μην επιστρέψουν ακόμα λόγω του εύθραυστου της κατάστασης).

Ο **Νετανιάχου** δήλωσε ότι ο ισραηλινός στρατός θα παραμείνει στις θέσεις του στο εσωτερικό του Λιβάνου κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, έτοιμος να συνεχίσει το δολοφονικό του έργο αν δεν υπάρχει «ικανοποιητική» συμφωνία στη συνέχεια. Πραγματικά, η συνέχεια είναι άγνωστη. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι ο κόσμος στον Λίβανο έχει δικίο και να πανηγυρίζει. Η εκεχειρία είναι ταπείνωση για τον χασάπη Νετανιάχου και τον **Τραμπ**. Για τον δεύτερο είναι, επίσης, μια ακόμα γελοιοποίηση.

Η νέα χερσαία επίθεση του σιωνιστικού κράτους στον Λίβανο ήταν κομμάτι του κοινού του πολέμου με τις ΗΠΑ ενάντια στο Ιράν. Η ισραηλινή αεροπορία σκορπούσε την καταστροφή στο δυτικό Ιράν -είχε μοιράσει τη «δουλειά» με την αμερικανική- και ο ισραηλινός στρατός ανέλαβε να εξοντώσει τη Χεζμπολάχ στον Λίβανο, φτάνοντας, όπως λέγανε οι πολεμοχαρείς δηλώσεις, μέχρι και τη Βηρυτό.

Το «σοκ και δέος» του πολέμου Τραμπ-Νετανιάχου στο Ιράν τα βρήκε σκούρα στα Στενά του Ορμούζ. Ακολούθησε η εκεχειρία εκεί και οι διαπραγματεύσεις στο Ισλαμαμπάντ του Πακιστάν, που δεν κατέληξαν σε συμφωνία. Ένας από τους λόγους ήταν ότι ο Τραμπ και οι εκπρόσωποί του επέμε-

ναν ότι η εκεχειρία δεν αφορά τον Λίβανο όπως θεωρούσε το Ιράν.

Και πράγματι, το Ισραήλ συνέχισε τις επιχειρήσεις, δηλαδή τα εγκλήματα. Μέχρι την υπογραφή της εκεχειρίας οι ισραηλινές βόμβες και πύραυλοι είχαν δολοφονήσει 2.196 ανθρώπους. Οι εκτοπισμένοι, εσωτερικοί πρόσφυγες, ξεπέρασαν το 1 εκατομμύριο δηλαδή το 20% του πληθυσμού της χώρας. Παρόλα αυτά, η θηριώδης πολεμική μηχανή που λέγεται κράτος του Ισραήλ δεν κατάφερε να εξοντώσει την Αντίσταση που συνέχιζε να δίνει μάχες σε πόλεις και χωριά.

Εκεχειρία

Και επειδή το «μέτωπο» του Ιράν έχει καταλήξει σε αδιέξοδο για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό ο Τραμπ αποφάσισε να πάρει τον Νετανιάχου από το ατί και να του επιβάλει τη 10ημερη εκεχειρία. Το κείμενο της συμφωνίας -που υπογράφηκε από το Ισραήλ και τον Λίβανο- δίνει το δικαίωμα στο Ισραήλ να αναλαμβάνει στρατιωτική δράση, ακόμη και κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, «σε αυτοάμυνα, οποιαδήποτε στιγμή, έναντι σχεδιαζόμενων, επικείμενων ή εν εξελίξει επιθέσεων».

Όμως, ο Τραμπ έσπευσε να ξεκαθαρίσει τα πράγματα λίγες ώρες μετά την υπογραφή της συμφωνίας με ανάρτησή του στο διαδίκτυο: «Το Ισραήλ δεν θα βομβαρδίζει πλέον τον Λίβανο. ΤΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να το κάνει από τις ΗΠΑ. Φτάνει πια!!!» Και συνέχισε σε άλλη ανάρτηση: «Ελπίζω η Χεζμπολάχ να φερθεί καλά και σωστά κατά τη διάρκεια αυτής της σημαντικής χρονικής περιόδου. Θα είναι μια ΣΠΟΥΔΑΙΑ στιγμή για αυτούς αν το κάνουν. Όχι άλλοι φόνοι. Πρέπει επιτέλους να έχουμε ΕΙΡΗΝΗ!».

Τα ρεπορτάζ των ειδησεογραφικών πρακτορείων αναφέρουν ότι η ισραηλινή κυβέρνηση ζήτησε «εξηγήσεις» για τις δηλώσεις Τραμπ. Ωστόσο, ο Νετανιάχου πήγε στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας του Ισραήλ και ανακοίνωσε τη συμφωνία της εκεχειρίας χωρίς να τη θέσει σε ψηφοφορία. Ξαφνικά άρχι-

σε να μιλάει για τη «δυνατότητα μιας ιστορικής συμφωνίας» με τον Λίβανο.

Ο πρώην Ισραηλινός διπλωμάτης, **Άλον Πίνκας**, απέρριψε τον τρόπο με τον οποίο η ισραηλινή κυβέρνηση παρουσίασε τη συμφωνία, δηλώνοντας στο Al Jazeera: «Ο Νετανιάχου λέει πολλά πράγματα. Δεν θα τον έπαιρνα τους μετρητοίς. Τα λέει αυτά επειδή εξαναγκάστηκε σε αυτό από τον Πρόεδρο Τραμπ. Αυτή δεν είναι μια εκεχειρία που ήθελε ο ίδιος».

Σχετικά με τον ισχυρισμό του Νετανιάχου ότι η ανακωχή θα μπορούσε να ανοίξει τον δρόμο για μια ιστορική ειρηνευτική συμφωνία, ο Πίνκας επεσήμανε τις επανειλημμένες αποτυχημένες προσπάθειες του παρελθόντος. «Πιστεύω ότι ο Νετανιάχου απέτυχε... Απέτυχε στον δεδηλωμένο στόχο του να αποπλάνησει τη Χεζμπολάχ», είπε, προσθέτοντας: «Ειλικρινά, δεν μπορώ να φανταστώ να υπογράφεται οποιαδήποτε ειρηνευτική συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου, με τη Χεζμπολάχ να παραμένει οπλισμένη».

Οι ακροδεξιοί υπουργοί του Νετανιάχου όπως ο **Μπεν Γκβρι** κι ο **Σμότριχ** -αυτοί που άνοιξαν σαμπάνιες στη Κνεσέτ (ισραηλινή Βουλή) μετά την υπερψήφιση του νόμου που επιτρέπει εκτελέσεις Παλαιστινίων κρατουμένων- άστραψαν και βρόντηξαν για τη «ιστορική ευκαιρία που χάνεται» για τη συντριβή της Χεζμπολάχ.

Όχι ότι η ισραηλινή αντιπολίτευση είναι καλύτερη. Ο **Γαϊρ Λαπίντ**, ο ηγέτης της, επέκρινε επίσης δριμύτατα την εκεχειρία μεταξύ Λιβάνου και Ισραήλ που ανακοίνωσε ο Τραμπ. «Για άλλη μια φορά, όλες οι υποσχέσεις αυτής της κυβέρνησης [του Νετανιάχου] συντρίβονται στην πραγματικότητα. Η αντιπαράθεση στον Λίβανο μπορεί να τελειώσει μόνο με έναν τρόπο: τη μόνιμη απομάκρυνση της απειλής για τους οικισμούς του βορρά», δήλωσε ο Λαπίντ σε ανάρτησή του στο X. «Με αυτή την κυβέρνηση, αυτό δεν πρόκειται πλέον να συμβεί: θα το κάνουμε εμείς με την επόμενη κυβέρνηση», πρόσθεσε. Με άλλα λόγια, να φύγει ο Νετανιάχου κι αυτοί θα συνεχίσουν τα εγκλήματα.

Λέανδρος Μπόλαρης

Συνέντευξη από τη Βηρυτό

Οσ. Γκασάν, επαναστάτης σοσιαλιστής από τη Βηρυτό, μίλησε για την κατάσταση στην εφημερίδα **Socialist Worker**.

«Χτύπησαν λαϊκές αγορές την ώρα αιχμής, γεμάτες κόσμο. Έχουν σκοτώσει πάρα πολλούς ανθρώπους. Είδα έναν σωρό από 100 αυτοκίνητα και δεκάδες μαγαζιά ισοπεδωμένα. Η κεντρική αποθήκη που χτύπησαν ήταν αποθήκη ζαχαροπλαστείου. Υπάρχει συνειδητή προσπάθεια από το Ισραήλ να καταστρέψει τη γεωργία και να ψεκάσει τις καλλιέργειες με εντομοκτόνα. Είμαστε ήδη σε κατάσταση επισιτιστικής ανασφάλειας. Αν δεν κάνουμε κάτι, θα βρεθούμε αντιμετώπι με λιμό».

Εξήγησε πως η Χεζμπολάχ έχει καταφέρει να μπλοκάρει μια ολομέτωπη χερσαία εισβολή. Η στήριξη στους εκτοπισμένους μέσα στον Λίβανο είναι, όπως λέει ο Γκασάν, «ίσως το μόνο θετικό σε όλο αυτό». «Η αλληλεγγύη είναι συγκλονιστική. Πιο μαζική από ποτέ και πολύ πιο αποκεντρωμένη. Στις προηγούμενες επιθέσεις είχαμε μία-δύο οργανώσεις να κινητοποιούνται. Τώρα οργανώνονται όλοι για να στηρίξουν τους εκτοπισμένους. Εστιατόρια έχουν μετατραπεί σε λαϊκές κουζίνες, νεολαίες αναλαμβάνουν τη διανομή».

Εξήγησε πως ο κόσμος πάλεψε να φτάσει εφόδια μέχρι την Τύρο, την πόλη που έχει δεχτεί το σφυροκόπημα της ισραηλινής επίθεσης: οι στοχευμένες επιθέσεις, όμως, ενάντια σε εργαζόμενους σε ανθρωπιστικές αποστολές δυσκολεύουν τα πράγματα. Τώρα που ανακοινώθηκε η εκεχειρία, οι εκτοπισμένοι ζυγίζουν το αν θα ξαναπάρουν τον δρόμο για τον νότο. Κάποιοι απ' αυτούς που έστησαν καταυλισμούς στη Βηρυτό δεν εμπιστεύονται το Ισραήλ ότι θα κρατήσει την εκεχειρία: άλλοι δεν έχουν σπίτι να γυρίσουν. Την Παρασκευή, ο λιβανέζικος στρατός ανακοίνωσε ότι το Ισραήλ είχε ήδη παραβιάσει την εκεχειρία «με επανειλημμένες ισραηλινές επιθέσεις, καθώς και κατά διαστήματα βομβαρδισμούς ενάντια σε χωριά».

Ο φιλοαμερικανός πρόεδρος του Λιβάνου Ζοζέφ Αούν δέχτηκε την εκεχειρία έπειτα από τηλεφωνική επικοινωνία με τον Ντόναλντ Τραμπ. Ο Αούν πιέζει για τον αποπλισμό της Χεζμπολάχ: τον περασμένο μήνα απαγόρευσε τη στρατιωτική της δράση. Ταυτόχρονα, το λιβανέ-

ζικο κράτος ούτε τον κόσμο προστατεύει από τους Ισραηλινούς ούτε τους εκτοπισμένους συντρέπει. Και ο λιβανέζικος λαός είναι εξοργισμένος με την κυβέρνηση του που κάθισε στο ίδιο τραπέζι με το Ισραήλ. Οι συνομιλίες αυτές εξομαλύνουν τις σχέσεις μ' ένα κράτος υπεύθυνο για την εθνοκάθαρση στην Παλαιστίνη και για δεκαετίες επιθέσεων κατά του Λιβάνου.

«Στη Βηρυτό γίνονται διαδηλώσεις κάθε μέρα ενάντια στις συνομιλίες», λέει ο Γκασάν. «Πολλοί στηρίζουν τη Χεζμπολάχ, υπάρχουν όμως και αριστερές ομάδες. Είναι μια μίξη κόσμου. Βλέπεις τη σημαία της Χεζμπολάχ δίπλα στην παλαιστινιακή σημαία. Ο κόσμος είναι ενάντια στις συνομιλίες και στο πλευρό των Παλαιστινίων, ενάντια στη γενοκτονία».

Η Χεζμπολάχ καταδίκασε τις συνομιλίες και υπερασπίστηκε το δικαίωμά της να αντιστέκεται ένοπλα στο Ισραήλ. Νωρίτερα μέσα στην εβδομάδα, ο αναπληρωτής επικεφαλής του πολιτικού της συμβουλίου, Μαχμούντ Καμάτι, δήλωσε: «Όσο υπάρχει κατοχή, υπάρχει και νόμιμο δικαίωμα στην αντίσταση - κανείς δεν μπορεί να μας επιβάλει τίποτα». Και, όπως λέει ο Γκασάν, υπάρχει ο κίνδυνος το κράτος, καθώς επιτίθεται στη Χεζμπολάχ, να καλλιεργεί τον σεκταρισμό. «Η κυβέρνηση προσπαθεί να σπρώξει τον στρατό της σ' έναν εμφύλιο πόλεμο», εξήγησε.

Την περασμένη εβδομάδα έγινε η κηδεία του Πιερ Μουαουάντ, στελέχους των Λιβανικών Δυνάμεων: σκοτώθηκε μαζί με τη σύζυγό του και μια ακόμα γυναίκα στη χριστιανική κωμόπολη Άιν Σααντέ, κοντά στη Βηρυτό, σε ισραηλινή αεροπορική επίθεση που φέρεται να στόχευε στελέχη της Χεζμπολάχ. Οι Λιβανικές Δυνάμεις είναι μια ακροδεξιά χριστιανική οργάνωση με τέσσερις υπουργούς στην κυβέρνηση. Οι οπαδοί της ρίχνουν στη Χεζμπολάχ την ευθύνη για την κλιμάκωση με το Ισραήλ και κατηγορούν όσους ξεριζώνονται από τον νότο ότι είναι οπαδοί της. Η κηδεία του Μουαουάντ έγινε επίδειξη δύναμης για τις Λιβανικές Δυνάμεις: εκατοντάδες οπαδοί, όπλα στον αέρα, μουσική στη διαπαύση από μεγάφωνα.

Η αντίσταση στην ισραηλινή κατοχή και σε όσους κάθονται στην κορυφή του λιβανέζικου κράτους μπορεί να σφυρηλατήσει ενότητα που ξεπερνά τις σεκταριστικές διαιρέσεις.

Όταν πριν από δύο εβδομάδες το Πακιστάν ανακοίνωσε την εκχειρία δύο εβδομάδων στο Ιράν δεν υπήρχε άνθρωπος σε όλο τον πλανήτη που να πιστεύει ότι ο Τραμπ δεν θα επιχειρούσε να χειραγωγήσει με κάθε δυνατό τρόπο τις διαπραγματεύσεις. Με το καλημέρα, έκανε πλάτη στη δολοφονική κλιμάκωση του Ισραήλ στον Λίβανο την πρώτη μέρα της εκχειρίας ισχυριζόμενος ότι δεν περιλαμβανόταν στη συμφωνία. Την τέταρτη μέρα, ανακοίνωσε αποκλεισμό των λιμανιών του Ιράν και των Στενών του Ορμούζ για τα ιρανικά πλοία.

Την όγδοη μέρα, σε μια κίνηση αποκλιμάκωσης, που εκλήφθηκε από τις αγορές ως μήνυμα ότι «κουμπώνει» μια επερχόμενη συμφωνία, ανακοίνωσε εκχειρία στον Λίβανο. Το Ιράν ανταποκρινόμενο ζήτησε να γίνει άρση του αποκλεισμού του προκειμένου να αρχίσει ο δεύτερος γύρος. Ο Τραμπ απάντησε στον αρχηγό του πακιστανικού στρατού ότι θα εξετάσει τη συμβουλή του να «άρει τον αμερικανικό αποκλεισμό γιατί αποτελεί εμπόδιο στις διαπραγματεύσεις». Αντ' αυτού, την Κυριακή 19 Απρίλη ο αμερικανικός στρατός βομβάρδισε και κατέλαβε το ιρανικό εμπορικό πλοίο Τούσκα και ο Τραμπ ανέβασε βίντεο της επίθεσης στα σόσιαλ μίντια.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο Βανς ετοιμάζεται να μεταβεί στο Ισλαμαμπάντ αλλά το Ιράν δεν έχει ακόμη αποφασίσει αν θα στείλει αντιπροσωπεία υποστηρίζοντας ότι η στάση των ΗΠΑ λόγω και έργω δεν επιτρέπει να υπάρξει οποιαδήποτε εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δυο πλευρές. Το Πακιστάν πρότεινε δεκαπενθήμερη παράταση της εκχειρίας προκειμένου να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις. Από μόνο του το γεγονός, δείχνει το ποιος έχει το πάνω χέρι σε αυτή τη διαπραγματεύση.

Ο Τραμπ βρυχάται: «Διάβασα τις ψευδείς ειδήσεις που λένε ότι δέχομαι 'πίεση' για να κλείσω μια συμφωνία. ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ! Δεν δέχομαι καμία απολύτως πίεση, αν και όλα θα γίνουν σχετικά γρήγορα! Ο χρόνος δεν είναι εχθρός μου, το μόνο που έχει σημασία είναι ότι επιτέλους, μετά από 47 χρόνια, θα τακτοποιήσουμε τα ΧΑΛΙΑ που άφησαν να συμβεί άλλοι Πρόεδροι... δεν θα αφήσουμε τους αδύναμους και αξιολύπητους Δημοκρατικούς, ΟΛΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ (να σταματήσουν το σχέδιό του)... Αυτό εκτελείται τέλεια, σε κλίμακα Βενεζουέλας, απλά μια μεγαλύτερη, πιο περίπλοκη επιχείρηση... ΚΑΝΤΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΞΑΝΑ!».

Η λύσσα με την οποία ο Τραμπ διαψεύδει την αδυναμία του την επιβεβαιώνει. Ο λόγος που ρισκάρει ένα πάγωμα των διαπραγματεύσεων και μια επανεκκίνηση του πολέμου είναι γιατί θέλει πάση θυσία να έχει κάτι ΜΕΓΑΛΟ να δείξει, κατά την προσφι-

Να βάλουμε τέρμα στον πόλεμο του Τραμπ

λή του έκφραση, προκειμένου να πανηγυρίσει ότι βγήκε «νικητής» από αυτόν τον πόλεμο και ότι όλη αυτή η αναμπουμπούλα δεν έγινε χωρίς λόγο για τις ΗΠΑ. Θέλει να πάρει ό,τι περισσότερο μπορεί από τη διαπραμάτευση και ως φαίνεται, φλερτάρει ακόμη με την ιδέα της επανάληψης μιας «Βενεζουέλας» στο Ιράν – μια πρόθεση που υποδηλώνει συνέχιση, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, της πολεμικής κατάστασης στη Μέση Ανατολή.

Ενότητα

Μια «μεγαλύτερη, πιο περίπλοκη» επιχείρηση είναι μάλλον απίθανο να πετύχει «αλλαγή καθεστώτος». Από μόνη της η απειλή ανατροπής και οι φονικές επιθέσεις στην ηγεσία του και τις υποδομές του, έχουν ισχυροποιήσει την ενότητα στο ιρανικό καθεστώς που αντλεί τη δύναμή του από το γεγονός ότι στα Στενά του Ορμούζ έχει παγιδεύσει την παγκόσμια οικονομία. Στην μπλόφα του Τραμπ να προχωρήσουν οι ίδιες οι ΗΠΑ σε αποκλεισμό του Ιράν και των Στενών για τα ιρανικά πλοία, το Ιράν απάντησε κλείνοντας τα Στενά του Ορμούζ για τις ΗΠΑ, το Ισραήλ και τους συμμάχους τους. Το κόστος για τις ΗΠΑ και την παγκόσμια οικονομία είναι δυσανάλογα περισσότερο συγκριτικά με το κόστος που, έτσι κι αλλιώς, ήδη πληρώνει το Ιράν.

Η αμυντική ικανότητα του Ιράν και η δυνατότητά του να διεξάγει «ανορθόδοξο» πόλεμο διαρκείας παραμένει. Ο Τραμπ, φλερτάρει από την αρχή του πολέμου με την ιδέα κάποιων

περιορισμένης κλίμακας χερσαίων καταδρομικών επιθέσεων αλλά μοιάζει να γνωρίζει ότι μαζικής κλίμακας χερσαίες επιχειρήσεις θα είναι αυτοκτονία. Αυτό είναι άλλος ένας άσος για το Ιράν. Όπως και η δυνατότητά του να απαντήσει σε μια επίθεση του Τραμπ στις ενεργειακές του υποδομές με μια επίθεση στις ενεργειακές υποδομές των χωρών του Κόλπου – καθώς και να επεκτείνει τον αποκλεισμό στην Ερυθρά Θάλασσα.

Οι ΗΠΑ έχουν τη στρατιωτική ισχύ να στείλουν το Ιράν στη «λίθινη εποχή». Αλλά οι συνέπειες θα είναι δυσβάσταχτες για τις ΗΠΑ, τους συμμάχους τους στον Κόλπο και όλον τον πλανήτη. Η ιδέα, πάλι, ενός «ήπιου» διαρκούς αμερικανικού αποκλεισμού του Ιράν συνεπάγεται ιρανικό αποκλεισμό του Ορμούζ. Δεν λύνει το πρόβλημα της παγκόσμιας οικονομίας και αργά ή γρήγορα θα καταλήξει σε σύγκρουση.

Ο χρόνος κυλάει σε βάρος του Τραμπ. Όσο περισσότερο καθυστερεί να κλείσει μια συμφωνία και όσο περισσότερους λεονταρισμούς κάνει, τόσο υπονομεύει την ίδια του την προσπάθεια να «πάρει κάτι». Σε δηλώσεις τους στο CNN, αρκετοί από τους συμβούλους του ανέφεραν ότι με τις αδιάκοπες δημόσιες δηλώσεις του «τους άδειαζε», υπονομεύοντας τη διαπραγματεύση τους με το Ιράν:

«Οι διαπραγματεύσεις πλησίαζαν σε σημείο καμψής την Παρασκευή, όταν ο Τραμπ άρχισε να τις σχολιάζει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και σε μαραθώνιες τηλεφωνικές συνεντεύξεις... Δήλωσε στο Bloomberg ότι

το Ιράν είχε συμφωνήσει σε «απεριόριστη» αναστολή του πυρηνικού του προγράμματος και ότι «θα καταλήξουμε σε συμφωνία την επόμενη ή τη μεθεπόμενη μέρα». Το Ιράν διέψευσε όλους τους ισχυρισμούς του. Ακολούθησε μια φαρσοκωμωδία:

Παιχνίδια

Την Κυριακή ο Τραμπ δήλωσε ότι ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, JD Vance, δεν θα παρευρεθεί στον δεύτερο γύρο στο Πακιστάν. Σχεδόν ταυτόχρονα, ανακοίνωση του Λευκού Οίκου ανακοίνωσε ότι ο Vance θα πάει στο Πακιστάν. Η Δευτέρα ξημέρωσε με την κατάληψη του Τούσκα και τον Τραμπ να ανακοινώνει ότι ο Vance ταξιδεύει ήδη για το Ισλαμαμπάντ και «σήμερα θα έχουμε συμφωνία». Αλλά ο Vance ήταν ακόμη στις ΗΠΑ. Μερικά λεπτά αργότερα εμφανίστηκε με την αυτοκινητοπομπή του στον Λευκό Οίκο... Ακολούθως ο Τραμπ δήλωσε ότι η εκχειρία λήγει την Τετάρτη τα μεσάνυχτα δηλαδή μία ημέρα αργότερα από την κανονική προθεσμία προκειμένου να προλάβει να πάει ο Vance στο Ισλαμαμπάντ. Μετά απείλησε ότι αν η εκχειρία με το Ιράν λήξει «θα αρχίσουν να πέφτουν πολλές βόμβες». Και «το τερμάτισε» λέγοντας: «Υποτίθεται ότι διεξάγουμε συνομιλίες, οπότε υποθέτω, σε αυτό το στάδιο, κανείς δεν παίζει παιχνίδια».

Τα «παιχνίδια» του είχαν συνέπειες. Όπως ανέφερε το CNN, στον πρώτο γύρο των συνομιλιών, «οι Αμερικανοί διαπραγματευτές πρότειναν μια 20ετή αναστολή του εμπλουτι-

σμού ουρανίου από το Ιράν, σύμφωνα με πηγή που είναι ενήμερη για τις συζητήσεις. Το Ιράν απάντησε με πρόταση για πενταετή αναστολή, την οποία οι ΗΠΑ απέρριψαν». Κι ενώ το παζάρι συνεχιζόταν, (στο τραπέζι βρισκόταν «10ετής παύση του εμπλουτισμού, ακολουθούμενη από μια άλλη δεκαετία κατά την οποία το Ιράν θα συμφωνούσε να εμπλουτίζει μόνο σε επίπεδα πολύ κάτω από το επίπεδο που απαιτείται για την κατασκευή όπλων») ο Τραμπ δήλωσε ότι «δεν θέλει κανένα εμπλουτισμό επ' αόριστον και ότι είναι αντίθετος ακόμη και στην 20ετή παύση».

Αυτή η ιλαροτραγωδία δεν αφορά μόνο την εικόνα «αποσάθρωσης» της αμερικανικής κυβέρνησης και της διεθνούς γελοιοποίησης και απομόνωσης των ΗΠΑ, που έχουν απομείνει πλέον με μόνο πιστό τους σύμμαχο τον Νετανιάχου που ενθαρρυσμένος δήλωσε «ο πόλεμος με το Ιράν δεν τελείωσε, κάθε στιγμή μπορεί να μας φέρει νέες εξελίξεις».

Αφορά τη απονομιμοποίηση του Τραμπ στο εσωτερικό των ΗΠΑ. Στην τελευταία δημοσκόπηση του NBC, το ποσοστό αποδοχής του Αμερικανού προέδρου έφτασε στο χαμηλότερο επίπεδο της θητείας του, στο 37%, λόγω του τρόπου με τον οποίο χειρίζεται τον πόλεμο με το Ιράν. Το 74% της αμερικανικής Gen Z δηλώνει ότι συμπαθεί τους Παλαιστίνιους ενώ το 26% είναι υπέρ του Ισραήλ. Τα γκάλοπ είναι το λιγότερο. Την Δευτέρα, δεκάδες βετεράνοι και μέλη των οικογενειών τους, συνελήφθησαν από την αστυνομία αφού κατέλαβαν ένα κτίριο του Κάπιτολ Χολ στην Ουάσινγκτον, σε ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στον πόλεμο κατά του Ιράν». Την Πρωτομαγιά στις ΗΠΑ το αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό κίνημα ετοιμάζεται να διαδηλώσει ξανά κατά εκατομμύρια σε μια μέρα ανεπίσημης απεργίας «χωρίς δουλειά, σχολείο και ψώνια» σε όλες τις ΗΠΑ.

Ο Τραμπ και μαζί του η αμερικανική ηγεμονία τρεκλίζει, καθώς «η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή δημιουργεί τη χειρότερη ενεργειακή κρίση που έχει αντιμετωπίσει ποτέ ο κόσμος» όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας, σε μια νέα περίοδο όπου, όπως ανέφεραν στο κεντρικό τους άρθρο οι New York Times, «η αστάθεια γίνεται ο κανόνας και όχι μια παροδική φάση».

Αυτά δεν γράφονται προς εφησυχασμό, κάθε άλλο. Το θηρίο είναι πληγωμένο και αυτό το κάνει ακόμη πιο επικίνδυνο. Αυτή είναι η στιγμή για να κλιμακώσουμε την αντίσταση με συλλλητήρια σεισμό την Πρωτομαγιά σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, το πιο πιστό τσιράκι του Τραμπ μετά τον Νετανιάχου στην περιοχή.

Γιώργος Πίπτας

Οι μάχες των εκπαιδευτικών

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις και τα συνέδρια των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών το επόμενο διάστημα είναι κρίσιμα για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου και την ανατροπή της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η απεργία της Πρωτομαγιάς, η απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη και τα συνέδρια ΟΛΜΕ και ΔΟΕ το καλοκαίρι είναι οι επόμενοι σημαντικοί σταθμοί για το εκπαιδευτικό κίνημα.

Η χρονιά που διανύεται στην εκπαίδευση και φτάνει στο τέλος της σηματοδεύτηκε από την ένταση των επιθέσεων ενάντια στους εκπαιδευτικούς αλλά, την ίδια στιγμή, από την αντίσταση του κλάδου σε αυτές τις επιθέσεις και στην αδυναμία της κυβέρνησης να υλοποιήσει τους διακηρυγμένους της στόχους. Ξεκίνησε με το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων με στόχο να διευκολυνθούν οι μαζικές απολύσεις στο δημόσιο και να τσακιστεί ο συνδικαλισμός και η οργάνωση στα σωματεία. Συνεχίστηκε με τα χιλιάδες πειθαρχικά και διώξεις εκπαιδευτικών.

Στις 29 Απρίλη θα δοθεί ακόμη μία μάχη από τους εκπαιδευτικούς για την υπεράσπιση των συναδέλφων τους, **Χρύσα Χοτζόγλου** και **Δημήτρη Χατζουλάκη**. Εκείνη τη μέρα, θα είναι η νέα συνεδρίαση του πειθαρχικού συμβουλίου η οποία θα κρίνει το αν θα παραταθεί η δυνητική αργία της Χρύσας Χοτζόγλου και αν θα επιβληθεί δυνητική αργία στον Δημήτρη Χατζουλάκη. Ήδη σωματεία εκπαιδευτικών καλούν στην απεργιακή συγκέντρωση στις 8:30πμ έξω από το Πειθαρχικό Συμβούλιο (Ξενίας 24), καλώντας την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ να προκηρύξουν συμπληρωματικές στάσεις εργασίας μετατρέποντας το σε 24ωρη απεργία.

Αμέσως επόμενος σταθμός είναι η διεθνής πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς. Ο συντονισμός του διεθνούς εργατικού κινήματος στις 28 Μάρτη, τα τεράστια αντιπολεμικά συλλαλητήρια σε όλο τον κόσμο έδειξαν ότι το αντιπολεμικό κίνημα είναι εδώ και μπορεί να βάλω φραγμό στα σχέδια του Τραμπ και κάθε Τραμπ. Τα συλ-

28/2/24, Πανεργατική απεργία Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

λαλητήρια της Πρωτομαγιάς είναι η φυσική συνέχεια της αντιπολεμικής 28ης Μάρτη και θέτουν και για τους εκπαιδευτικούς και για όλους τους εργαζομένους του δημοσίου το ζήτημα της χρηματοδότησης, διεκδικώντας τα λεφτά να πηγαίνουν στην Παιδεία, στους δήμους, στα νοσοκομεία και όχι στον πόλεμο. Οι εκπαιδευτικοί του Δικτύου «η Τάξη μας» οργανώνουν από τώρα την προσπάθεια να βρεθούν όλα τα σωματεία των εκπαιδευτικών με τα πανό τους στην απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 11πμ.

24ωρη απεργία ΑΔΕΔΥ στις 13/5

Στις 13 Μάη η ΑΔΕΔΥ έχει προκηρύξει 24ωρη απεργία. Στα μέσα Μάη θα αρχίσει η συζήτηση στη Βουλή για τη συνταγματική αναθεώρηση. Δύο κέντρα της συνταγματικής αναθεώρησης θα είναι η άρση της αρχής της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και βέβαια το άρθρο 16 για την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είναι μία απεργία που θα θέσει στο τραπέζι ξανά το ζήτημα της αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, των αυξήσεων με την επιστροφή του 13ου και 14ου μισθού. Στις 20 Μάη,

μέρα που έχουν οριστεί οι εξετάσεις PISA, οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών μπορούν να τις εμποδίσουν και να τις ακυρώσουν στην πράξη.

Το καλοκαίρι ακολουθούν τα συνέδρια των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Η σημαντικότερη μάχη είναι μέσα από τα συνέδρια να εξασφαλιστεί ότι η νέα χρονιά θα ξεκινήσει με απεργιακή κλιμάκωση για να μπορέσει να καθορίσει την ατζέντα. Χρειάζεται μέσα από τα συνέδρια να καθοριστεί ότι η χρονιά ξεκινά με μάχη που θα βάζει στην κορυφή την ανάδειξη του ζητήματος της διάλυσης του δημοσίου σχολείου, ανεξάρτητα από το αν μέχρι τότε έχει παραμείνει ή όχι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία. Ο στόχος είναι μέσα από τις μάχες των εκπαιδευτικών να δοθεί το τελικό χτύπημα στην κυβέρνηση μία ώρα αρχύτερα.

Σε αυτή την κατεύθυνση οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα στην εκπαίδευση χρειάζεται να κινηθούν ενωτικά και να καθορίσουν τη συμμετοχή όλων στις απεργίες και τους αγώνες της επόμενης μέρας των συνεδρίων.

Σ.Γ.

Συνέδριο ΓΣΕΕ

Η απάντηση θα έρθει από τα κάτω

Ολοκληρώθηκε το 39ο συνέδριο της ΓΣΕΕ στο Ηράκλειο της Κρήτης με την εκλογή της νέας διοίκησης της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η ΠΑΣΚΕ αναδείχθηκε σε πρώτη δύναμη με 184 ψήφους και 20 έδρες στο νέο ΔΣ (από 156 και 19 έδρες το 2023). Δεύτερη δύναμη αναδείχθηκε το ΠΑΜΕ με 114 ψήφους και 12 έδρες (από 88 και 11 έδρες το 2023), και τρίτη η ΔΑΚΕ με 70 ψήφους και 8 έδρες (από 73 και 9 έδρες το 2023). Ακολουθούν η ΕΜΕΙΣ/ΑΡΚΙ με 24 ψήφους και 2 έδρες (από 25 και 3 έδρες το 2023), η ΕΝΟΤΗΤΑ (δεξιό από τις τράπεζες με 14 ψήφους και 1 έδρα (από 14 ψήφους και 1 έδρα το 2023), ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ (Καραγεωργόπουλος) 11 ψήφοι και μία έδρα, η ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 10 ψήφοι και 1 έδρα (από 24 και 2 έδρες το 2023), και η ΑΤΕ ΕΚΑ 2 ψήφους.

Θα ήταν λάθος να εξηγήσουμε την αύξηση της συμμετοχής μόνον με τους νόθους αντιπροσώπους και τις πλαστές εκλογές που σίγουρα υπήρξαν, στην προσπάθεια της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ

να αυξήσουν πλασματικά την δύναμη τους στο συνέδριο. Ας μην υποτιμήσουμε το γεγονός ότι ο κόσμος στους χώρους δουλειάς, στρέφεται στα συνδικάτα και στην συλλογική δράση, στην προσπάθεια του να απαντήσει αποτελεσματικά στις επιθέσεις κυβέρνησης και εργοδοτών. Αυτό φάνηκε και με την άνοδο του ΠΑΜΕ. Είναι δείγμα των προχωρημάτων, πολιτικών και αγωνιστικών που έχουν κάνει οι εργαζόμενοι και στον ιδιωτικό τομέα, όπως και στο δημόσιο όπου είχαμε αντίστοιχα αύξηση της συμμετοχής στα συνδικάτα, που εκφράστηκε και στο πρόσφατο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ.

Είναι πρόκληση η επανεκλογή του Παναγόπουλου που εμπλέκεται στα σκάνδαλα με τα κονδύλια παρέα με τους υπουργούς του Μητσοτάκη. Αλλά δεν πρέπει να ταυτίζουμε τη ΓΣΕΕ με τον Παναγόπουλο. Η διέξοδος για να νικήσουμε τους «Παναγόπουλους» βρίσκεται στο δυνάμωμα του συνδικαλισμού στους χώρους δουλειάς. Η βάση μπορεί να ανατρέψει τον έλεγχο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στα Συνδικάτα. Με την συγκρότηση επιτροπών βάσης παντού που να συσπειρώνουν και να οργανώνουν τον μαχητικό κόσμο των σωματείων και των κλάδων. Βρίσκεται στην απεργιακή κλιμάκωση των αγώνων που συγκροτούν όλον το αριστερό μαχητικό κόσμο μέσα στα συνδικάτα που θέλει να συγκροτήσει με τις αντεργατικές επιθέσεις και έτσι να αναγκάζει και τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κινηθούν παρόλο που δεν το θέλουν.

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθάνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

**Σοσιαλιστικό
Εργατικό
Κόμμα**

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ

ΑΠΕΡΓΙΑ 24/4 Πανελλαδικός ξεσηκωμός στους Δήμους

Στην τελική ευθεία βρίσκονται οι δήμοι όλης της χώρας για το διήμερο απεργιακών κινητοποιήσεων στις 23 και 24 Απρίλη. Την Πέμπτη 23 Απρίλη, με κάλεσμα της ΠΟΕ-ΟΤΑ, στάσεις εργασίας έχουν προκηρύξει τα σωματεία των δήμων για την πραγματοποίηση γενικών συνελεύσεων. Την Παρασκευή 24 Απρίλη, 24ωρη πανελλαδική απεργία έχει προκηρύξει η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στην πλατεία Καραϊσκάκη (Μεταξουργείο) στις 11 το πρωί.

Οι εργαζόμενοι στους δήμους διεκδικούν: μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων Ε.Σ.Π.Α. που εργάζονται με επαναλαμβανόμενες συμβάσεις στις Κοινωνικές Δομές των Δήμων (Παιδικοί Σταθμοί, Κ.Δ.Α.Π., Κ.Δ.Α.Π.-Μ.Ε.Α., Κέντρα Κοινότητας κ.α.). Κατάργηση, της «διάταξης Βορίδη» τώρα. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. Πραγματικές μισθολογικές αυξήσεις τώρα στους εργαζόμενους- άμεση επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.

Βασική αιχμή της απεργίας είναι το προσχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών με θέμα «Διαδικασία στελέχωσης για την κάλυψη αναγκών των βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών και κέντρων δημιουργικής απασχόλησης των ΟΤΑ α' και β' βαθμού και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αυτών». Αυτό, περιλαμβάνει τους εργαζόμενους των κοινωνικών δομών των δήμων, δηλαδή των Παιδικών Σταθμών, των ΚΔΑΠ, κοινωνικών παντοπωλείων και κοινωνικών φαρμακείων, ξενώνων αστέγων και κακοποιημένων γυναικών, στέγη υποστηριζόμενης διαβίωσης, κέντρων ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων και κέντρα διημέρευσης και ημερήσιας φροντίδας. Το νομοσχέδιο προβλέ-

16/12/25, Απεργία ενάντια στον Προϋπολογισμό. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

πει ότι οι εργαζόμενοι σε αυτές τις δομές θα προσλαμβάνονται μέσα από έναν ηλεκτρονικό κατάλογο που θα λειτουργεί ως δεξαμενή υποψηφίων μόνο για 2 έτη. Οι συμβάσεις εργασίας θα είναι 8μηνης ή 11μηνης διάρκειας, όπου πολλές εξ' αυτών θα είναι μερικής απασχόλησης, ενώ η μισθοδοσία των εργαζομένων θα εξαρτάται αποκλειστικά από τα voucher. Χιλιάδες συμβασιούχοι εργαζόμενοι που στελεχώνουν αυτές τις δομές για 20 και 25 χρόνια κινδυνεύουν να πεταχτούν στον δρόμο και οι δομές αυτές να απογυμνωθούν από προσωπικό.

«Το νομοσχέδιο στοχεύει στην υποβάθμιση και την ιδιωτικοποίηση αυτών των δομών», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Κωνσταντίνα Πετράκη**, εργαζόμενη στον δήμο Χαλανδρί-

ου. «Θέλουν στην πραγματικότητα όλη την κοινωνική πολιτική των δήμων να τη βγάλουν εκτός και να την περάσουν στον ιδιωτικό τομέα. Όπως και με την καθαριότητα, τις υπηρεσίες πρασίνου και τις άλλες υπηρεσίες των δήμων που τις περνάνε σε εργολάβους για να απασχολούν εργαζόμενους για ψίχουλα χωρίς σταθερή σχέση εργασίας. Στόχος είναι η μονιμοποίηση των συμβασιούχων γιατί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Όπως παλιότερα είχαν μονιμοποιηθεί για το Βοήθεια στο Σπίτι, έτσι να γίνει και με αυτές τις δομές. Να γίνουν προσλήψεις προσωπικού για να σταματήσει η υποστελέχωση. Για την απεργία έχει σταλεί ενημέρωση από το σωματείο, η συνέλευση μας θα γίνει στις 12 το μεσημέρι της Πέμπτης. Την

ημέρα της απεργίας θα συγκεντρωθούμε στον σταθμό του τρένου για να κατέβουμε οργανωμένα στην απεργιακή συγκέντρωση».

«Η απεργία στις 24 του μήνα είναι μία πολύ σημαντική απεργία και η εικόνα είναι ότι θα είναι πολύ πετυχημένη», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης**, συμβασιούχος εργαζόμενος στον δήμο Κερατσινίου. «Αν πάρουμε υπόψιν μας τι κόσμο αφορά από τις τοπικές κοινωνίες κάθε δήμου αυτές οι δομές, μιλάμε για ένα τρομερά μεγάλο κομμάτι πληθυσμού το οποίο τις έχει ανάγκη, άλλος για να βιοπορίζεται, άλλος για να έχει μία κανονική ζωή στην καθημερινότητα του. Γι' αυτό τον λόγο τις χτυπάνε. Είναι ένα μεγάλο κομμάτι που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση με προγράμματα. Εδώ και καιρό η ΕΕ έχει εξαγγείλει ότι περικόβει όλα τα κοινωνικά κονδύλια και τα σπρώχνει όλα στον πόλεμο παντού. Άρα το αίτημα για αυξήσεις- προσλήψεις στους δήμους, όχι λεφτά για τους εξοπλισμούς είναι και αντιπολεμικό αίτημα. Απαιτούμε όχι απλά να μην πειράξουν τους εργαζόμενους σε αυτές τις δομές, αλλά άμεση μονιμοποίηση όλου αυτού του κόσμου. Ο κόσμος τους θέλει χρήματα για πόλεμο και ο δικός μας κόσμος οργανώνεται για να κάνει απεργίες. Η Πρωτομαγιά είναι η κλιμάκωση της 24ωρης απεργίας. Και συνεχίζουμε στις 13 του μήνα στην απεργία ενάντια στην αξιολόγηση, στην οποία θα βάλουμε τα δικά μας εργατικά αιτήματα. Οι αγώνες οργανώνονται για το συμφέρον μας και οργανώνονται για τη νίκη. Αυτό σημαίνει περιοδείες στους δήμους και στις πλατείες για να το μάθει όλος ο κόσμος που χρειάζεται και χρησιμοποιεί αυτές τις δομές».

Σοφία Γαρμπή

«**Συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης πραγματοποίησε παρέμβαση στο δημαρχείο της Καλλιθέας την Παρασκευή 17 Απρίλη, μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Κώστας Καραγιάννης μέλος του τ.π. ΣΕΚ Καλλιθέας.**

«Στις συζητήσεις που άνοιξαν, οι εργαζόμενοι επισήμαναν με κάθε ευκαιρία την ανάγκη να γκρεμιστεί εδώ και τώρα η ΝΔ, που κυβερνά με όρους συμμορίας και εγκληματικής οργάνωσης, γεγονός το οποίο καταδεικνύουν οι καταγιστικές εξελίξεις στα θηριώδη σκάνδαλα που εμπλέκονται τα στελέχη της. Στο κρίσιμο μάλιστα ερώτημα για το πώς μπορούμε να φτάσουμε σε αυτήν την ανατροπή, οι εργαζόμενοι στην πλειοψηφία τους δήλωναν πως είναι υπέρ της κλιμάκωσης των απεργιακών αγώνων, σε ένα σημείο όπου η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι με την πλάτη στον τοίχο. Γι' αυτό χρειάζεται η αποφασιστικότητα του εργατικού κινήματος που θα επαναφέρει τον κόσμο στους δρόμους, αναγκάζοντας έτσι τους δολοφόνους σε άτακτη παραίτηση και αποπομπή. Πάρα την απογοήτευση δηλαδή, η οποία πηγάζει εν πολλοίς

Μεγάλη ανταπόκριση οργανώνοντας την απεργία

απ τη γραφειοκρατική στάση των συνδικαλιστικών ηγεσιών, οι περισσότεροι εργαζόμενοι συμφωνούν ότι είναι η ώρα για πανεργατικό ξεσηκωμό και κλιμάκωση, χωρίς υποχωρήσεις. Πήγαμε στο κτίριο του Δημαρχείου και στο κτήριο που στεγάζεται το σωματείο "Θησέας" (κέντρο αποκατάστασης και απεξάρτησης του Δήμου Καλλιθέας), οι εργαζόμενοι του οποίου είναι αντιμέτωποι με εκφοβισμούς και απολύσεις από την πλευρά της διοίκησης, επειδή ακριβώς διεκδικούν τα αυτονόητα, κόντρα στη πολιτική διάλυσης των δομών της ψυχικής υγείας, την οποία ενορχηστρώνει μεθοδικά η μισητή κυβέρνηση της ΝΔ».

«Στον δήμο Κερατσινίου, έχουμε ενημερώσει τους εργαζόμενους και έχουμε μοιράσει την προκήρυξη της Αγωνιστικής Κίνησης Εργαζομένων» γράφει η **Ανυσία Τζονιού** μέλος του ΣΕΚ στον πυρήνα Κερατσινίου. «Επίσης μοιράσαμε προκηρύξεις για την Πρωτομαγιά. Είχαμε πάει πρώτα στο κτήριο του δήμου Κερατσινίου και η ανταπόκριση ήταν μεγάλη. Μόλις

έφτασα μια εργαζόμενη με ρώτηση για την ημέρα της απεργίας. Στη διάρκεια της εξόρμησης, οι εργαζόμενοι άκουγαν αυτά που λέγαμε. Δώσαμε αρκετές εφημερίδες και είδα ότι είχαν καρφώσει στον τοίχο και υπογραμμίσει την προηγούμενη μας προκήρυξη. Μια εργαζόμενη είχε βγάλει δύο προηγούμενα τεύχη της Εργατικής Αλληλεγγύης στον διάδρομο για να τα διαβάσουν οι περαστικοί.

Εξόρμηση

Υπήρχαν όμως αρκετοί εργαζόμενοι από το συγκεκριμένο κτήριο που δεν ήξεραν για την απεργία. Αυτό αναδεικνύει ότι έχει σημασία η παρέμβαση μας καθώς δεν τους είχε ενημερώσει ο δικός τους Σύλλογος. Στη συνέχεια πήγαμε για εξόρμηση και στους χώρους του γκαράζ και του πρασίνου όπου και εκεί οι εργαζόμενοι μας άκουγαν και κάναμε συζήτηση. Αυτήν την εβδομάδα θα πάμε να μοιράσουμε την προκήρυξη σε παιδικούς σταθμούς στο Κερατσίνι».

«Εν όψει της απεργίας στους δήμους την Παρασκευή 24 Απρίλη κάναμε εξόρμηση στον Δήμο Ηλιούπολης», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μάνος Νικολάου**, μέλος του τ.π. ΣΕΚ Ελληνικού. «Ήταν μία πολύ σημαντική παρέμβαση για δύο λόγους. Αρχικά, αφορμή της απεργίας είναι η νέα ρύθμιση με τα ΕΣΠΑ που θα σημαίνει απολύσεις και ιδιωτικοποιήσεις στους παιδικούς σταθμούς. Η νέα απόφαση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης γράφει και βάζει ότι το κέντρο είναι να απολύσουμε τον Μητσοτάκη. Είναι μία απεργία που προφανώς ξεκινά από τη νέα αυτή ρύθμιση, αλλά όλοι οι εργαζόμενοι στους δήμους σε όποιο καθεστώς εργασίας και να δουλεύουν, έχουν όλους τους λόγους του κόσμου να βγουν στο δρόμο γιατί η δουλειά και στον δήμο Ηλιούπολης και παντού είναι αφόρητη πλέον. Η παρέμβασή μας έβαζε ότι είναι μία απεργία όλων με κέντρο να γκρεμίσουμε αυτή την κυβέρνηση. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για τις

αυξήσεις, τις μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων και για όλα τα αιτήματα των εργαζομένων στους δήμους.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι αυτή η ρύθμιση έρχεται σε μία περίοδο με κέντρο τον πόλεμο και αυτή τη σύνδεση κάναμε στην εξόρμηση. Συζητήσαμε το που πάνε τα λεφτά, που θα τα βρούμε, αν πρέπει να μοιράσουμε τη φτώχεια μας. Η απάντηση είναι όχι, ο πόλεμος ολοένα και αποδεικνύεται μία τεράστια αποτυχία. Πολιτικά είναι απονομιμοποιημένος και οικονομικά καταρρέει τα πάντα. Άρα ξεσηκωνόμαστε ενάντια στον πόλεμο και ζητάμε να μη δίνεται τίποτα για τους εξοπλισμούς. Πάνω σε αυτή τη συζήτηση κόλλησε το Φεστιβάλ Μαρξισμός. Για να τα πετύχουμε όλα αυτά, για να υπάρχουν σοβαρές απαντήσεις και επειδή η εργατική εναλλακτική είναι εφαρμόσιμη και πιο αναγκαία από ποτέ, ο Μαρξισμός είναι το καλύτερο πράγμα που καλέσαμε τους εργαζόμενους για να συνεχίσουμε τη συζήτηση».

17/4, Διαδήλωση στη Δαμασκό. Το χαρτί γράφει «Ψωμί-Ελευθερία-Κοινωνική Δικαιοσύνη». Φωτό: Revoleftsyria.org

Η Συρία που αντιστέκεται

Την περασμένη εβδομάδα μετά από πάνω από δέκα χρόνια παρουσίας στη Συρία οι τελευταίες αμερικανικές δυνάμεις που στάθμευαν στη χώρα αποχώρησαν από τη βάση τους Qasrak.

Σύμφωνα με το Middle East Eye «η δύναμη που κατέλαβε τη βάση ήταν η 60ή Μεραρχία του συριακού στρατού, η οποία αποτελείται κυρίως από Κούρδους μαχητές που συνδέονται με τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF)». Οι SDF προσχώρησαν στον συριακό στρατό σαν αποτέλεσμα της συμφωνίας με την ντε φάκτο κυβέρνηση του Αλ Σάραα μετά από παρέμβαση των ΗΠΑ, πριν από ένα χρόνο.

Ωστόσο οι προσπάθειες του Αλ Σάραα (έχει τοποθετήσει την ημερομηνία για εκλογές ...πριν το 2030) να σταθεροποιήσει την εξουσία του, με τη συνδρομή των ΗΠΑ, συναντά προβλήματα, όχι μόνο στις περιοχές των Κούρδων όπου η ένταση παραμένει παρά τη συμφωνία, αλλά σε όλη τη χώρα. Στις 17 Απριλίου έγινε συγκέντρωση στο κέντρο της Δαμασκού με αφορμή την 80η επέτειο του τέλους της γαλλικής αποικιοκρατίας. Η εφημερίδα «Πρώτη Γραμμή» του **Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος Συρίας** μεταφέρει την εικόνα:

«Η συγκέντρωση έγινε στην Πλατεία Συρίας της Δαμασκού με το σύνθημα «Δίκαιο και Αξιοπρέπεια». Η επιλογή της ημερομηνίας ήταν μια υπενθύμιση ότι ο αγώνας για την απελευθέρωση δεν έχει ακόμη τελειώσει και ότι η ανεξαρτησία που κάποτε κερδήθηκε δεν μπορεί να είναι πλήρης χωρίς δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια στη ζωή του λαού. Οι συμμετέχοντες φώναξαν συνθήματα που απαιτούσαν να μπει τέλος στις αυθαίρετες κρατήσεις, να υπάρξει καταπολέμηση της διαφθοράς και ανεξάρτητη δικαιοσύνη, να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης, οι οποίες γίνονται όλο και πιο σκληρές μέρα με τη μέρα, και ενάντια στον σιωνιστικό εχθρό.

Η συγκέντρωση δεν έγινε χωρίς αντίδραση. Οι μπράβοι του καθεστώτος κινήθηκαν για να επιτεθούν στην ειρηνική καθιστική διαμαρτυρία σε μια προσπάθεια να τη διαλύσουν και να εκφοβίσουν τους συμμετέχοντες. Η Αριστερά βρέθηκε στην πρώτη γραμμή της αντιπαράθεσης, υπερασπιζόμενη το δικαίωμα του λαού να συγκεντρώνεται και να εκφράζεται. Στη συνέχεια, οι δυνάμεις ασφαλείας παρενέβησαν για να «προστατεύσουν» την καθιστική διαμαρτυρία. Πρόκειται για ειρωνεία. Τα κυβερνητικά μέσα ενημέρωσης είχαν ήδη συκοφαντήσει τη διαμαρτυρία ότι οργανώθηκε από τα «υπολείμματα» του καθεστώτος Ασαντ.

Στο επίκεντρο

Η πολιτική σημασία της συγκέντρωσης ξεπέρασε κατά πολύ το μέγεθός της. Αυτό που κατέστη σαφές ήταν η ικανότητα του λαού να συγκεντρώνεται και να εκφράζεται συλλογικά. Το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα Συρίας δεν αρκέστηκε σε εκκλήσεις για δράση. Οι σύντροφοί μας βρέθηκαν στο επίκεντρο της διαμαρτυρίας. Ο δρόμος δημιουργεί γνήσιες στιγμές συλλογικής δράσης που αν συσσωρευτούν μπορούν να γίνουν κίνημα. Απέναντι σε εκείνους που επιδιώκουν να καταστείλουν ή να περιορίσουν αυτές τις στιγμές, η πραγματική πρόκληση παραμένει, η επιμονή».

Συγκεντρώσεις και διαμαρτυρίες έγιναν την περασμένη εβδομάδα σε πολλά σημεία σε όλη τη Συρία. Σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο για τα ανθρώπινα δικαιώματα:

«Κάτοικοι του Τζαμπάλ Ακίλ, στην ευρύτερη περιοχή του Χαλεπιού, προχώρησαν σε μια οργισμένη διαμαρτυρία απαιτώντας την επιστροφή των κατασχεθέντων ακινήτων τους, τα οποία έχουν μετατραπεί σε στρατιωτικές βάσεις από τις τουρκικές δυνάμεις εδώ και σχεδόν

εννέα χρόνια...Φοιτητές Ιατρικής του Πανεπιστημίου του Χαλεπιού πραγματοποίησαν διαμαρτυρία εκφράζοντας τη δυσαρέσκειά τους για την υποβάθμιση της κλινικής εκπαίδευσης και την απουσία αποτελεσματικής κατάρτισης στη σχολή... Στην πόλη Αλ Ράκα 4.000 κάτοικοι έκαναν συγκέντρωση ενάντια στην απόφαση να κατεδαφιστούν τα σπίτια τους και να εκδιωχθούν με το πρόσχημα της «αναδιοργάνωσης και της ανακατάταξης των ακινήτων ως κρατικής περιουσίας». Ενώ στην Σουέινα, όπου πέρσι το καλοκαίρι το καθεστώς μαζί με συνεργαζόμενους παρακρατικούς είχε διαπράξει σφαγή εναντίον των Δρούζων, δεκάδες οικογένειες απόμων που έχουν εξαφανιστεί βίαια, πραγματοποίησαν καθιστική διαμαρτυρία στο κέντρο της πόλης με πανό: «Τα παιδιά μας βρίσκονται σε φυλακές, έχουν εξαφανιστεί βίαια από την de facto εξουσία»».

Οι διαμαρτυρίες συνεχίζονται και στην περιοχή της Κουνείτρα όπου ο ισραηλινός στρατός που έχει καταλάβει τη νοτιοδυτική Συρία συνεχίζει τις επιδρομές στα συριακά χωριά. Στις αρχές του μήνα χιλιάδες Σύριοι και Παλαιστίνιοι πρόσφυγες ξεχύθηκαν σε διήμερες μαζικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα ενάντια στην απόφαση του ισραηλινού κοινοβουλίου να νομιμοποιήσει τη θανατική ποινή μόνο για τους Παλαιστίνιους κρατούμενους. Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έγιναν σε πολλές πόλεις ανάμεσά τους στην Δαμασκό, την Χομς, την Χαμά, την Λατάκια, το Ιντλίμπ, την Νταράα και την Κουνείτρα με τους διαδηλωτές να κρατάνε συριακές και παλαιστινιακές σημαίες. Στη Νταράα και την Κουνείτρα οι διαδηλωτές κινήθηκαν προς τα κατεχόμενα συριακά υψώματα του Γκολάν με αποτέλεσμα οι ισραηλινές δυνάμεις να εκτοξεύσουν κρότου λάμψης για να τους διαλύσουν.

Γ.Π.

ΓΑΛΛΙΑ

Στο πλευρό της Παλαιστίνης

Στις 4 Απριλίου, 20 πλοία αναχώρησαν από το λιμάνι της Μασσαλίας για να συμμετέχουν στον παγκόσμιο στόλο αλληλεγγύης που θα επιχειρήσει το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Ανάμεσά τους και οι συντρόφισσες Ανούκ και Σάνα από την *Autonomie de Class (A2C)*, την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Γαλλία, η πρώτη μέλος της CGT εκπαιδευτικών από τη Μασσαλία και η δεύτερη μέλος της CGT βιβλιοπαιλλήλων στο Παρίσι.

Η Ανούκ μίλησε στο κανάλι του A2C για τη συμμετοχή της στην αποστολή, τους αγώνες στο χώρο της εκπαίδευσης ενάντια στον πόλεμο και τις περικοπές - αλλά και ενάντια στο νομοσχέδιο Yadan της κυβέρνησης Μακρόν που επιχειρεί, ταυτίζοντας τον αντισιωνισμό με τον αντισημιτισμό, να ποινικοποιήσει την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη ως «υποκίνηση μίσους και νομιμοποίηση τρομοκρατίας». Κάτω από την πίεση μαζικών κινητοποιήσεων και την συγκέντρωση πάνω από 700.000 υπογραφών η κυβέρνηση Μακρόν αναγκάστηκε να αποσύρει προσωρινά το νομοσχέδιο που θα έμπαινε για συζήτηση στην εθνοσυνέλευση στις 16 Απρίλη λέγοντας ότι θα το επαναφέρει μέχρι τον Ιούνιο.

«Συμμετέχω στον στόλο με την CGT Education 13 (εκπαιδευτικών Μασσαλίας). Είναι πολύ σημαντικό να ενισχύσουμε τη συμμετοχή των συνδικατών στον αγώνα για την υποστήριξη του παλαιστινιακού λαού ενάντια στη γενοκτονία που βρίσκεται σε εξέλιξη αλλά και ενάντια στον πόλεμο που έχει πλέον γενικευτεί στη Μέση Ανατολή και στον οποίο συμμετέχει ο Μακρόν» τονίζει η Ανούκ. «Το Ισραήλ ρίχνει 100 βόμβες την ημέρα στον Λίβανο και ψήφισε νόμο που επιτρέπει την επιβολή της θανατικής ποινής μόνο για τους Παλαιστίνιους/ες. Είναι φανερό ότι είναι έτοιμοι να φτάσουν μέχρι το τέλος.

Στη Γαλλία, το νομοσχέδιο της υπουργού Yadan στοχοποιεί ανοιχτά το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μέσα σε ένα εξαιρετικά κατασταλτικό πλαίσιο. Η συλλογή υπογραφών κατά του νόμου σημείωσε τεράστια άνοδο μέσα σε μία μόνο μέρα. Και τώρα έχουν υπογράψει πάνω από 600.000 άτομα, κάτι που αποδεικνύει ότι, σε μεγάλο μέρος του πληθυσμού, υπάρχει μια σαφής θέση σχετικά με αυτό το

ζήτημα. Το κείμενο αυτής της αναφοράς είναι πολύ σαφές. Υποστηρίζει την ισότητα από τη Μεσόγειο μέχρι τον Ιορδάνη. Υποστηρίζει την αντίσταση του παλαιστινιακού λαού.

Υπάρχει διάθεση για να μην περάσουν αυτά τα σχέδια. Την Κυριακή 12/4 στο Παρίσι, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση που διοργάνωσε η Urgence Palestine ενάντια στον νόμο Yadan. Το είδαμε και κατά την αναχώρησή μας από τη Μασσαλία: υπήρχε τεράστιος κόσμος που ήταν εκεί για να μας υποστηρίξει. Έλαβα πάρα πολλά μηνύματα υποστήριξης. Κατάφερα να κινητοποιήσω σε ένα βαθμό το γυμνάσιό μου. Μαθητές και μαθήτριες, κυκλοφόρησαν κείμενο στο οποίο δηλώνουν ότι αν η νηοπομπή δεχτεί επίθεση, θα μπλοκάρουν τα λύκεια, ακολουθώντας το σύνθημα των λιμενεργατών της Γένοβας. Αυτό το μέτωπο μπορεί να συνδεθεί με τον «αόρατο» αγώνα που διεξάγεται στον τομέα της εκπαίδευσης εδώ και αρκετές εβδομάδες, καθώς μαθητές και μαθήτριες μπλοκάρουν με θάρρος τα σχολεία τους ενάντια στον πολεμικό προϋπολογισμό του Μακρόν, ενάντια στις περικοπές στον προϋπολογισμό, ενάντια στη στρατιωτικοποίηση της νεολαίας».

Είναι στοίχημα να οργανώσουμε μια μαζική μαχητική Πρωτομαγιά στη Μασσαλία, να ανοίξουμε το ζήτημα του πολέμου στους χώρους εργασίας και να καταφέρουμε μια μέρα να οργανώσουμε γενική απεργία, όπως έγινε στην Ιταλία πέρσι. Ο στόλος από μόνος του δεν αρκεί για να εμποδίσει τη γενοκτονική πολιτική του Νετανιάχου ούτε την πολεμική πολιτική του Μακρόν.

«Εγώ, στο τμήμα βιβλιοπαιλλήλων της CGT, πρότεινα να τεθεί το ζήτημα της αλληλεγγύης προς τον στόλο στην επόμενη συνδικαλιστική συνάντηση. Η προσπάθεια του στόλου να σπάσει τον αποκλεισμό είναι μια ευκαιρία για να πυροδοτήσουμε ένα μαζικό κίνημα στη στεριά. Και αυτό θα κριθεί τις επόμενες μέρες, τις επόμενες εβδομάδες» λέει η Σάνα. «Πιστεύω ότι πρέπει να πείσουμε τα συνδικάτα ότι ένα από τα κύρια όπλα μας ενάντια στον πόλεμο και τη γενοκτονία είναι η απεργία. Πρόκειται για ένα πολιτικό όπλο που πρέπει να καταφέρουμε να οργανώσουμε».

Τάνια Βρυζάκη

Στο πλευρό της Γάζας

Αντιπολεμική συναυλία για τον απόπλου του νέου στόλου προς την Γάζα διοργανώνουν την Κυριακή 26 Απρίλη στα Προπύλαια το Global Sumud Flotilla και το March to Gaza.

«Σε μια περίοδο που ο πόλεμος επεκτείνεται και η γενοκτονία στη Γάζα συνεχίζεται, απαντάμε συλλογικά. Η Αθήνα γίνεται σημείο συνάντησης για μια μεγάλη αντιπολεμική συναυλία αλληλεγγύης, που σημαίνει την εναντίωσή μας!» αναφέρει το κάλεσμα.

«Η συναυλία εντάσσεται στο διεθνές κάλεσμα στήριξης του στόλου μας, Global Sumud Flotilla. Πάνω από 80 σκάφη από 100 χώρες ετοιμάζονται να συναντηθούν στη Μεσόγειο για να σπάσουν τον παράνομο αποκλεισμό της Γάζας και να ανοίξουν έναν ανθρωπιστικό διάδρομο ζωής. Σε αυτή τη συγκυρία, κάθε δράση ορατότητας και στήριξης είναι κρίσιμη.

Στη σκηνή ανεβαίνουν κωμικοί και καλλιτέχνες από διαφορετικές μουσικές σκηνές, ενώ θα υπάρξουν παρεμβάσεις από ανθρώπους που συμμετείχαν σε προηγούμενες αποστολές, καθώς και από συλλογικότητες και φορείς που στηρίζουν τον παλαιστινιακό αγώνα. Το αναλυτικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί σύντομα.

Η κατάσταση στη Γάζα και σε όλη την περιοχή είναι δραματική. Ο αποκλεισμός, οι βομβαρδισμοί και η πείνα χρησιμοποιούνται ως όπλα. Την ίδια στιγμή, η πολεμική κλιμάκωση απλώνεται και αποκαλύπτει ποιοι στηρίζουν ενεργά αυτή τη βία. Ιράν, Λίβανος, Υεμένη αντιμετωπίζουν την πολεμική μηχανή. Η απάντηση των κοινωνιών δεν μπορεί να είναι η σιωπή. Είναι η κινητοποιή

ση, η διεθνής αλληλεγγύη και η σύνδεση των αγώνων.

Ο στόλος είναι μια πράξη διεθνοιστικής αντίστασης. Ένα έμπρακτο “όχι” στον αποκλεισμό, στη γενοκτονία και στη συνενοχή των κυβερνήσεων. Εκεί που τα κράτη αποτυγχάνουν ή αρνούνται να δράσουν, οι λαοί παίρνουν θέση.

Στις 26 Απριλίου, η Αθήνα ενώνει τη φωνή της με τις φωνές σε όλο τον κόσμο. Γεμίζουμε τον χώρο, στηρίζουμε τη νέα αποστολή και δυναμώνουμε τον αγώνα. Στη Γάζα χτυπάει του κόσμου η καρδιά, απέναντι στον πόλεμο σηκώνουμε πανιά! Για την Παλαιστίνη και κάθε λαό που αντιστέκεται στη μηχανή του πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ. Στηρίζουμε τον στόλο. Δυναμώνουμε τον αγώνα. Για μια ελεύθερη Παλαιστίνη».

Ο στόλος που θα ξεκινήσει από την Ελλάδα θα συναντηθεί στην θάλασσα με τα 39 πλοία που απέπλευσαν την Κυριακή 12 Απριλίου σε πανηγυρικό κλίμα από το λιμάνι της Βαρκελώνης φορτωμένα με τρόφιμα, φάρμακα, και είδη πρώτης ανάγκης για την Γάζα αλλά και με ένα τρίτο στόλο που αναχωρεί από τη Νάπολη. Στη αποστολή προς τη Γάζα ενώνουν τις δυνάμεις τους οι πρωτοβουλίες Global Sumud Flotilla, Freedom Flotilla Coalition και Thousand Madleens to Gaza.

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη στηρίζει τη συναυλία με επόμενο βήμα «μια μεγάλη ενωτική, πανεργατική, αντιπολεμική και αντιρατσιστική Πρωτομαγιά, μαζί με τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, την Παλαιστινιακή Παροικία, κοινότητες μεταναστών, αντιπολεμικές και αντιρατσιστικές κινήσεις και συλλογικότητες».

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Μπλόκο στην κερδοσκοπία

Οι επιπτώσεις του πολέμου του Τραμπ στο Ιράν στις εύθραυστες οικονομίες της ΕΕ, οδηγούν ήδη στις πρώτες κοινωνικές συγκρούσεις και πολιτικές κρίσεις.

Την περασμένη Τρίτη η κυβέρνηση συνασπισμού της Ιρλανδίας κατάφερε να ξεπεράσει την πρόταση μομφής που υποβλήθηκε από το βασικό κόμμα της αντιπολίτευσης Sinn Fein σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης της κρίσης στα καύσιμα που προκλήθηκε από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, κερδίζοντας την ψηφοφορία με 92 ψήφους έναντι 78. Σε έκτακτη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου δυο μέρες νωρίτερα, η κυβέρνηση ανακοίνωσε νέες φορολογικές ελαφρύνσεις με μείωση 10 σεντ ανά λίτρο στο ντίζελ και τη βενζίνη, καθώς και την αναβολή της προγραμματισμένης αύξησης του φόρου άνθρακα από τον Μάιο έως τον επόμενο προϋπολογισμό της κυβέρνησης τον Οκτώβριο, προκειμένου να εκτονώσει την κατάσταση που βράζει στην Ιρλανδία.

Η πολιτική κρίση προκλήθηκε μετά από τις μαζικές διαμαρτυρίες δύο εβδομάδων που κλιμακώθηκαν από αποκλεισμούς αυτοκινητοδρόμων και των κεντρικών δρόμων του Δουβλίνου σε μερικό αποκλεισμό του μοναδικού διυλιστηρίου πετρελαίου της Ιρλανδίας και τουλάχιστον δύο άλλων εγκαταστάσεων με δεξαμενές αποθήκευσης καυσίμων.

«Σε όλη την Ιρλανδία, οι αυτοκινητοδρόμοι είχαν μπλοκαριστεί από αργοκίνητες αυτοκινητοπομπές. Το κέντρο του Δουβλίνου παρέλυσε από τα τρακτέρ. Οι ηγέτες της κυβέρνησης αρνήθηκαν να συναντήσουν τους διαδηλωτές. Αντίθετα, τους απείλησαν ότι θα “αντιμετωπίσουν όλη τη σφοδρότητα του νόμου”» δήλωσε στο Socialist Worker, ο **Eoghan o Ceannabhain**, υποψήφιος της ιρλανδικής σοσιαλιστικής οργάνωσης «People Before Profit» στις επαναληπτικές εκλογές που αφορούν μια έδρα στο Δουβλίνο.

Συνέχεια στη σελ. 19

ΙΤΑΛΙΑ Αντίσταση στον πόλεμο και τον φασισμό

Την περασμένη εβδομάδα, η Μελόνι χαρακτήρισε «απαράδεκτη» την επίθεση του Τραμπ στον Πάπα, για να πάρει την απάντηση από τον πρόεδρο των ΗΠΑ (που την είχε χαρακτηρίσει «μία από τις πραγματικές ηγέτιδες του κόσμου») ότι «δεν είναι πια η ίδια» και «αυτή είναι που είναι απαράδεκτη».

Η υπεράσπιση του Πάπα δεν ήταν το μοναδικό σημείο τριβής. Δύο εβδομάδες νωρίτερα, η Μελόνι ανακοίνωσε ότι η Ιταλία δεν πρόκειται να επιτρέψει σε βομβαρδιστικά αεροσκάφη των ΗΠΑ να προσγειωθούν στην αεροπορική βάση της Σιγονέλα στη Σικελία πριν από την πτήση τους προς τη Μέση Ανατολή – προχωρώντας ένα βήμα πιο μακριά την άρνηση των περισσότερων ηγετών της ΕΕ να συμμετέχουν στον πόλεμο του Τραμπ στο Ιράν. Και πριν λίγες μέρες πάγωσε την ανανέωση της αμυντικής συμφωνίας που έχει η Ιταλία με το Ισραήλ.

Τα αλληλομαχαιρώματα στο εσωτερικό των πρώτων ονομάτων της παγκόσμιας ακροδεξιάς, (όπως και η ήττα του Όρμπαν στην Ουγγαρία) που λίγα χρόνια πριν μόστραραν σαν οι νέοι κληρονόμοι του πλανήτη, αποτελούν ευχάριστη είδηση. Αλλά είναι επικίνδυνες οι αυταπάτες ότι η στροφή της αρχηγού του ακροδεξιού-φασιστικού κόμματος «Αδελφοί τις Ιταλίας», («της καλύτερης φίλης του Τραμπ στην Ευρώπη» σύμφωνα με το BBC) έχει να κάνει με οτιδήποτε το «αντιιμπεριαλιστικό».

Η Μελόνι, όπως και οι άλλοι ευρωπαίοι ηγέτες -εξαιρουμένου του Μητσοτάκη και

μερικών άλλων- αντιλαμβάνεται τους κινδύνους που εμπεριέχει για την παγκόσμια οικονομία και τον ιταλικό καπιταλισμό, ο πολεμικός τζόγος του Τραμπ στη Μέση Ανατολή.

Ο λόγος που προχωράει την αντίθεση ένα βήμα παρακάτω είναι γιατί βρίσκεται αντιμέτωπη στο εσωτερικό της χώρας με ένα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έχει καταφέρει να γυρίσει τούμπα το πολιτικό σκηνικό, ξαναζωντανεύοντας την Αριστερά και τα συνδικάτα που την περασμένη δεκαετία είχαν υποχωρήσει μετά τους τραγικούς συμβιβασμούς της ρεφορμιστικής Αριστεράς.

Πλοία της αλληλεγγύης

Ο εφιάλης των γενικών απεργιών, των αποκλεισμών λιμανιών που μεταφράστηκαν σε συλλαλητήρια εκατομμυρίων το περσινό φθινόπωρο στην Ιταλία, στο πλευρό της Παλαιστίνης του Global Sumud Flotilla ξαναζωντανεύει φέτος την άνοιξη, καθώς από τα λιμάνια της Ιταλίας, ξεκινάνε τα πλοία της αλληλεγγύης για να ενωθούν με τον υπόλοιπο στόλο προς την Γάζα.

Την περασμένη εβδομάδα, μετά τη Νάπολη, ήρθε η σειρά της Κατάνια να φιλοξενήσει στις 17 και 18 Απριλίου ένα διήμερο εκδηλώσεων αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη και υποστήριξης του στόλου που αναχώρησε από το λιμάνι της πόλης για τις Συρακούσες στη Σικελία – που έκλεισε με πορεία στους δρόμους της

πόλης. Στα γκάλοπ που έγιναν τον Μάρτιο, πριν τις δηλώσεις Μελόνι, ένα 80% τοποθετήθηκε αρνητικά στον Τραμπ και την στάση του στο Ιράν ενώ 13% ήταν υπέρ της διπλωματικής υποστήριξης στις ΗΠΑ και 2% υπέρ στρατιωτικής συμμετοχής της Ιταλίας.

Η Μελόνι αναγκάζεται να προσαρμοστεί σε αυτό το κλίμα αλλά παραμένει μια από τους πιο επικίνδυνους εκφραστές της ακροδεξιάς και του φασισμού. Λίγες μέρες πριν κλείσουν τα 81 χρόνια από την εκτέλεση του δεδηλωμένου ινδάλματός της του Μουσολίνι, στις 28 Απρίλη του 1945 στο Μιλάνο, η Μελόνι μαζί με τον Σαλβίνι φιλοξένησαν στην πόλη «συνέδριο» των «Πατριωτών για την Ευρώπη» (της «ευρωμάδας» του Σαλβίνι, του Όρμπαν, της Λεπέν, του Μπαρντελά και του Βίντερς) για τη μετανάστευση.

Στις 18 Απρίλη, τους 2.000 ακροδεξιούς και φασίστες που κατέφθασαν στον Μιλάνο από όλη την Ευρώπη, υποδέχτηκαν 30.000 περίπου διαδηλωτές/ριες που συμμετείχαν σε τρεις αντιφασιστικές πορείες. Η αστυνομία έσπασε φράγματα και επιτέθηκε με υδροβόλα και δακρυγόνα στους αντιφασίστες/ριες που προσπάθησαν να φτάσουν στην πλατεία όπου γινόταν η ρατσιστική και ξενοφοβική συγκέντρωση.

Η πάλη ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό πάει χέρι-χέρι με την πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό.

Γ.Π.

Στους δρόμους ενάντια στον πόλεμο, τη φτώχεια, τον ρατσισμό

Σε μια μεγάλη ενωτική πανεργατική, αντιρατσιστική, αντιπολεμική Πρωτομαγιά, σε συντονισμό με το παγκόσμιο κίνημα που θα απεργεί και θα διαδηλώνει την ίδια μέρα στις ΗΠΑ και όλο τον πλανήτη, καλούν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, η ΚΕΕΡΦΑ και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Μια απεργία που θα αναδείξει όλες τις μάχες ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημά της και θα κλιμακώσει τη σύγκρουση για την ανατροπή τους.

Η οργάνωσή της, με κέντρο την απεργιακή διαδήλωση των συνδικάτων στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος, συζητήθηκε αναλυτικά στην κοινή σύσκεψη που έγινε τη Δευτέρα 20 Απρίλη στον πολυχώρο Ρομάντσο. Εργαζόμενοι/ες και συνδικαλιστές/ριες από μια σειρά χώρους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, μετανάστες/ριες από την Πακιστανική, την Μπαγκλαντεσιανή, τη Σουδανική και άλλες Κοινότητες, φοιτητές/ριες, μέλη της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας και της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδος, αγωνιστές/ριες του αντιρατσιστικού και αντιπολεμικού κινήματος έδωσαν το παρόν.

«Η φετινή Πρωτομαγιά είναι διεθνιστική, αντιπολεμική, αντιρατσιστική, πανεργατική και πάνω απ' όλα η πιο αντικυβερνητική που έγινε ποτέ», είπε ο Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ του Σωματίου Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς και του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ που άνοιξε τη σύσκεψη εκ μέρους του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Γίνεται την ώρα που ΗΠΑ-Ισραήλ έχουν χάσει τον πόλεμο στο Ιράν και τον Λίβανο παρότι δεν το παραδέχονται και συνεχίζουν να σφάζουν αμάχους. Γίνεται την ώρα που η εκχειρία στην Παλαιστίνη δεν ισχύει και συνεχίζεται η γενοκτονία. Αλλά γίνεται και τη στιγμή που το κίνημα στις ΗΠΑ μετά από 70 χρόνια ετοιμάζεται για πανεργατική απεργία ενάντια στον Τραμπ».

«Η κυβέρνηση εδώ πνέει τα λούσθια, είναι άταφο πτώμα», συνέχισε. «Ο Μητσοτάκης και η συμμορία του που υποδύονται ότι είναι κυβέρνηση δέχονται το ένα χαστούκι μετά το άλλο. Το παζάωμα των Τεμπών, η δολοφονία των 600 αδελφών μας στην Πύλο, οι υποκλοπές, ο ΟΠΕΚΕΠΕ, οι Γεωργιάδηδες, οι Λαζαριδίδες, όλα τα εγκλήματα και τα σκάνδαλα, έχουν ξεσηκώσει μαζική οργή και την έχουν φέρει σε αυτό το σημείο. Το ερώτημα είναι πώς θα βοηθήσουμε να πέσει μια ώρα αρχύτερα, τώρα, με πάταγο, με απεργίες και όχι να περιμένουμε τις εκλογές», τόνισε, θυμίζοντας τις μεγάλες αντιστάσεις που έχουν ξεδιπλωθεί τους τελευταίους μήνες και ανοίγουν τη δυνατότητα η ανατροπή να γίνει πραγματικότητα.

«Τα συνδικάτα μάς καλούν στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος», κατέληξε. «Θα είμαστε εκεί, ενωτικά, μαζί με όλους τους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μαζί με όλους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες ενάντια στην απόπειρα αλάσας του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ, μαζί με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και όλο το αντιπολεμικό κίνημα. Και με σύνθημα “Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων τώρα”. Παλεύουμε για να την ρίξουμε και να συνεχίσουμε μέχρι να επιβάλουμε τον εργατικό έλεγχο παντού. Είναι λάθος οι ξεχωριστές συγκεντρώσεις. Η εργατική τάξη έχει συνδικάτα, απεργεί, διαδηλώνει και χρειάζεται την ενότητα για να έχει νίκες. Η φετινή Πρωτομαγιά πρέπει να είναι ένα τέτοιο ενωτικό πανεργατικό πανελλαδικό τσουνάμι. Με αυτό τον προσανατολισμό οργανώνουμε εμείς από αύριο σε όλους τους εργατικούς χώρους. Αλωνίζουμε με την αψίδα και την προκήρυξη κάθε χώρο δουλειάς, τμήμα το τμήμα και άτομο το άτομο, πυροδοτούμε γενικές συνελεύσεις, συγκροτούμε απεργιακές επιτροπές, ώστε να κατεβούμε στην Πρωτομαγιά κατά χιλιάδες».

Για την ανατροπή της κυβέρνησης και του συστήματος που υπηρετεί

Η συζήτηση στη σύσκεψη ήταν έντονη. «Όλα τα σφυριά πρέπει να χτυπήσουν μαζί στην Πρωτομαγιά και έτσι την οργανώνουμε, με αυτοπεποίθηση», τόνισε ο Γιάννης Σηφακάκης από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, δίνοντας την εικόνα από τη μία της ήπιας του αμερικανικού υπερπα-

λισμού και των σιωνιστών συμμάχων του στη Μέση Ανατολή και από την άλλη της παγκόσμιας αντίστασης στον πόλεμο.

«Είναι μια μεγάλη εξέλιξη όσο και να προσπαθούν να το υποβαθμίσουν, γιατί κλονίζει ολόκληρο το σύστημα και μέσα εκεί και την κυβέρνηση Μητσοτάκη», συνέχισε, υπογραμμίζοντας τη δύναμη του κινήματος από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία μέχρι την Ιταλία και την Ελλάδα να τσακίσει όλους τους πολεμοκάπηλους και τα σχέδιά τους, με ώθηση και από την νέα αποστολή του March to Gaza και από τις κινητοποιήσεις που θα γίνουν στην επέτειο της Νάκιμα.

Αντίστοιχα ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, θύμισε τις ρίζες της Πρωτομαγιάς στις ΗΠΑ που εμπνέει το κίνημα σήμερα εκεί και μίλησε για τη σημασία της συμμετοχής των μεταναστών εργα-

τών στην απεργία. «Να κατεβάσουμε μαζικά τους χώρους τους, με εξορμήσεις, με πολύγλωσσα κείμενα, στους ντελιβεράδες και παντού», είπε, «για να πλημμυρίσουμε τους δρόμους ολοι μαζί ενωτικά και να επιβάλλουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι θα συνεχίσουμε με απεργίες διαρκείς,

με την απεργία. «Να κατεβάσουμε μαζικά τους χώρους τους, με εξορμήσεις, με πολύγλωσσα κείμενα, στους ντελιβεράδες και παντού», είπε, «για να πλημμυρίσουμε τους δρόμους ολοι μαζί ενωτικά και να επιβάλλουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι θα συνεχίσουμε με απεργίες διαρκείς,

με την απεργία. «Να κατεβάσουμε μαζικά τους χώρους τους, με εξορμήσεις, με πολύγλωσσα κείμενα, στους ντελιβεράδες και παντού», είπε, «για να πλημμυρίσουμε τους δρόμους ολοι μαζί ενωτικά και να επιβάλλουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι θα συνεχίσουμε με απεργίες διαρκείς,

για να μην περάσουν οι απολύσεις στους δήμους και όλες οι επιθέσεις, για να μην απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ και οι μετανάστες να δουλεύουν σε συνθήκες Μανωλάδας».

«Είμαστε 25 με 30 χιλιάδες μετανάστες από το Μπαγκλαντές εδώ, που είμαστε εργάτες, που δουλεύουμε και βοηθάμε να ανεβαίνει η Ελλάδα. Δεν ήρθαμε για να κάνουμε κάτι παράνομο, ήρθαμε για να δουλεύουμε, να βοηθήσουμε τις οικογένειές μας που δεν έχουν να φάνε στη χώρα μας», είπε ο Γκιάς Σέικ, περιγράφοντας τους ρατσιστικούς νόμους της κυβέρνησης που δεν τους επιτρέπουν τη νομιμοποίηση παρότι ζουν και εργάζονται πολλά χρόνια στη χώρα.

«Σαν Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα ζητάμε να γίνουμε νόμιμοι και θα είμαστε στην Πρωτομαγιά να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας. Μια μέρα να σταματήσουμε εμείς να δουλεύουμε, θα γίνει χαμός στην Ελλάδα. Είμαστε παντού, στις κουζίνες, στα χωράφια. Θέλουμε να μην φοβόμαστε την αστυνομία που επειδή είμαστε μαύροι μας σταματά και μας πνεί φυλακή χωρίς λόγο. Δεν είμαστε ζώα, είμαστε όλοι άνθρωποι, μαύροι ή λευκοί, στον ίδιο πλανήτη», κατέληξε μέσα σε δυνατά χειροκρότημα.

Στην πολιτική κρίση της κυβέρνησης αναφέρθηκε ο Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ, προβάλλοντας ως κυρίαρχο ερώτημα μέσα στους εργατικούς χώρους το γιατί δεν έχει πέσει ακόμα. «Η κρίση τους είναι δεδομένη, όπως και το μίσος εναντίον τους. Άλλες κυβερνήσεις έκαναν λιγότερα αίσθη στο παρελθόν και έπεσαν. Γιατί δεν γίνεται το ίδιο τώρα; Προφανώς γιατί το σύστημα είναι γατζωμένο πάνω τους γιατί δεν έχει εναλλακτικές, αλλά και γιατί τελικά η μόνη πραγματική αντιπολίτευση είμαστε εμείς στο δρόμο. Αυτό θα κρίνει τη συνέχεια και με αυτό αναμετρήσαμε στη φετινή Πρωτομαγιά», τόνισε, ενημερώνοντας και για τις κινητοποιήσεις στο χώρο του.

Την εικόνα από τα νοσοκομεία μετέφερε η Κατερίνα Πατρικίου από τον Σύλλογο Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. Αφού μίλησε για τη νίκη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές του Συλλόγου της και το τσακισμό της ΔΑΚΕ ως δείγμα των διαθέσεων της βάσης, τόνισε πως «μπορούμε αυτή τη στιγμή και να εμπνέουμε και να βγάζουμε τον κόσμο στο δρόμο δυναμικά ώστε να πατήσουμε κάτω την κυβέρνηση Μητσοτάκη». Με αυτό το στόχο, ενημέρωσε ότι στον Άγιο Σάββα θα οργανωθεί γενική συνέλευση ενόψει της απεργίας της Πρωτομαγιάς για μαζική συμμετοχή του χώρου στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων.

Δέσποινα Ζούλια

Για την 24ωρη πανελλαδική απεργία των εργαζόμενων στους δήμους την Παρασκευή 24 Απρίλη, μίλησε ο Δημήτρης Αργυροκαστρίτης, συμβασιούχος στο δήμο Κερατσινίου-Δραπετσώνας. Ανέδειξε ότι πρόκειται για τον πιο κρίσιμο σταθμό μέχρι την Πρωτομαγιά και ενημέρωσε για τις προετοιμασίες οργάνωσης της απεργιακής συγκέντρωσης στις 11πμ στην πλατεία Μεταξουργείου (βλέπε σελ. 7).

Πρόταση για να κατευθυνθεί η απεργιακή διαδήλωση της Πρωτομαγιάς στην αμερικανική πρεσβεία, έκανε ο Χαλιά από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, ενώ αντίστοιχα κάλεσμα έκανε και ο Νίκος Σμπαρούνης, μηχανικός στο ΜΕΤΡΟ.

«Κόντρα στη διάλυση»

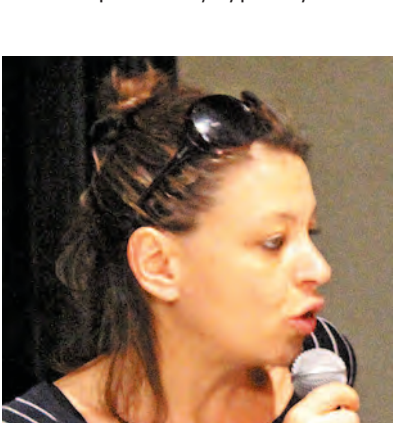
Τις μάχες στα σχολεία έφερε η Σοφία Σιωμανή, ενάντια στην αξιολόγηση, τις διώξεις και τα πειθαρχικά. «Με κέντρο την Πρωτομαγιά που είναι απεργία για όλη την εργατική τάξη, διεκδικούμε τα δικαιώματά μας και πάμε κόντρα στη διάλυση της Παιδείας, της Υγείας και όλων των κοινωνικών αγαθών», είπε, καλώντας σε εξορμήσεις σε όλα τα σχολεία στις γειτονίες.

Από το χώρο της εκπαίδευσης και ο Στέλιος Γιαννούλης, μέλος του ΣΕΠΕ Γλυφάδας, Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης, μίλησε για τις επιθέσεις της κυβέρνησης που «όσο λαβωμένη είναι, τόσο πιο επικίνδυνη γίνεται». Ανέφερε τους σταθμούς του εκπαιδευτικού κινήματος που πλαισιώνουν την Πρωτομαγιά, όπως την κινητοποίηση ενάντια στην αργία της Χρύσας Χοτζόγλου στις 29 Απρίλη, την πανδημοσιούπαλληλική απεργία στις 13 Μάη, τις κινητοποιήσεις ενάντια στις εξεταστές Pisa και την παρέμβαση στα συνέδρια των Ομοσπονδιών που ακολουθούν «στα οποία πρέπει να τσακίσουμε την κυβερνητική παράταξη και να εξασφαλίσουμε ότι η νέα χρονιά θα ξεκινήσει με απεργιακή κλιμάκωση έτσι ώστε να καθορίσουμε την ατζέντα, με την Πρωτομαγιά να

είναι κρίσιμη για όλα αυτά». «Η κυβέρνηση ανοίγει την πόρτα του ρατσισμού και των φασιστών», είπε ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» Τζαβέντ Ασλάμ, που η κυβέρνηση δώκει με ανάκληση του ασύλου του και τον απειλεί με απέλαση. «Την Πρωτομαγιά θα δείξουμε ότι είμαστε η δύναμη που θα τους ρίξει για να μην κάνουν όσα κάνουν. Ο Πλεύρης μιλά με μίσος και επιτίθεται για να μην έχουμε δικαιώματα. Στις 15 Μάη θα συζητηθεί το ασύλό μου. Έχω συνηθίσει, από το 2005 μετά τις απαγωγές των Πακιστανών μέχρι σήμερα, ξανά και ξανά 25 χρόνια τώρα αντιμετωπίζω τα ίδια πράγματα. Με εσάς δίπλα, θα νικήσουμε, θα απελάσουμε αυτούς».

Ο Πάνος Λουκίσσας, προγραμματιστής, ενημέρωσε για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος του. «Το ένα είναι η αύξηση της εντατικοποίησης με τη χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης που είναι σαν να μας κυνηγάει για να μας πάρει τη δουλειά με ένα κύμα μαζικών απολύσεων διεθνώς και εδώ. Το δεύτερο είναι η είσοδος της πολεμικής βιομηχανίας στο χώρο μας που μας βάζουν να παράγουμε τεχνολογία για τις ανάγκες των πολέμων τους», είπε και μίλησε για τις προσπάθειες των εργαζόμενων να οργανωθούν από τα κάτω «με σωματειακές επιτροπές υπό συγκρότηση, νέα επιχειρησιακά σωματειακά».

«Ο εφοπλιστής Μαρτίνος, ο οποίος όπως αποκαλύφτηκε πρόσφατα από έρευνες στέλνει μυστικά καύσιμα και πολεμικό υλικό στο Ισραήλ, ρίχνει το τελευταίο διάστημα πολλά λεφτά στο ΕΚΠΑ», κατήγγειλε ο Άγγελος, εργαζόμενος στην πληροφορική και διδακτορικός φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. «Τον έχουν ονοματίσει ως το μεγαλύτερο ευεργέτη του Πανεπιστημίου, τον έχουν κάνει επίτιμο διδάκτορα και τώρα ετοιμάζεται να ρίξει χρήματα στο κτίριο του Πολιτιστικού Ομίλου Φοιτητών του Πανεπιστημίου που για έναν αιώνα ανήκει στους φοιτητές ώστε να ανακαινιστεί, να ονομαστεί προς τιμήν του και να γίνει αίθουσα για επιδείξεις μόδας».

Σάντυ Γεωργουλιά

Κανένας δεν μιλά στο ΕΚΠΑ για αυτό το θέμα, καμία δημοσιογραφική κάλυψη δεν υπάρχει για το πώς έχει διαφθείρει το Πανεπιστήμιο και ξεπλύνει το όνομά του. Προσπαθώ να ευαισθητοποιήσω τους συμφοιτητές μου ώστε να μην περνά η λογική ότι το πανεπιστήμιο πρέπει να λειτουργεί με τη “δημιουργική αυτονομία” δηλαδή με το να στέλνει μηνύματα σε εφοπλιστές και να ζητιανεύει χρήματα για να μην επιβαρύνει το κράτος. Θέλουν να περάσει αυτή η γραμμή, οι πρυτάνεις και οι διοικήσεις των πανεπιστημίων έχουν στριμωχτεί και κανείς τους δεν μιλά γιατί θεωρούν ότι αλλιώς θα κλείσουν. Πρέπει να σταματήσουμε αυτήν την κατάσταση».

«Κάθε παρέμβαση μετράει»

Για την ομερτά που προσπαθούν η κυβέρνηση και οι μινιάρχες να επιβάλουν στα ΜΜΕ, μίλησε η Δέσποινα Ζούλια, συμβασιούχος στην ΕΡΤ, φέρνοντας συγκεκριμένα παραδείγματα από το χώρο της. «Το θέμα είναι η πίεση που βάζουμε εμείς, οι εργαζόμενοι. Κάθε παρέμβαση είναι πολύ σημαντική, μόνο έτσι σπάει η προπαγάνδα και γίνονται οι συνδέσεις όπως ότι η Πρωτομαγιά φέτος είναι αντιπολεμική, αντιρατσιστική, αντιεξοιστική. Το Σωματείο μου έχει γενική συνέλευση την Τετάρτη 22 Απρίλη και πρέπει να αποφασίσουμε απεργία. Μετά τη Μαρφίν, δεν μας αφήνουν να απεργούμε την ίδια μέρα με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, τάχα για να καλύπτουμε τα γεγονότα. Κανένα γεγονός φυσικά δεν καλύπτουμε. Οπότε πάμε να σπάσουμε αυτή την εικόνα ολοι και όλες μαζί».

«Ο Μητσοτάκης δεν εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό», είπε ο Ναΐμ Ελγαντούρ από την Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας. «Η ελληνική ναυτιλία και η κυβέρνηση ολος ο κόσμος το ξέρει στημί, τον έχουν κάνει επίτιμο διδάκτορα και τώρα ετοιμάζεται να ρίξει χρήματα στο κτίριο του Πολιτιστικού Ομίλου Φοιτητών του Πανεπιστημίου που για έναν αιώνα ανήκει στους φοιτητές ώστε να ανακαινιστεί, να ονομαστεί προς τιμήν του και να γίνει αίθουσα για επιδείξεις μόδας».

Από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, η Σάντυ Γεωργουλιά ανέδειξε τη σημασία της ενότητας του κινήματος και των δυνάμεών του, κόντρα στις διασπαστικές επιλογές σε χώρους και συνδικάτα. «Ο χώρος των μηχανικών θα μπορούσε να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάδειξη της συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης με το Ισραήλ», είπε. «Ενδεικτικά πάρα πολλά γραφεία απασχολούνται στο real estate σε ισραηλινά

Τάσος Αναστασιάδης

funds, υπάρχουν διασυνδέσεις και μελέτες του ΕΜΠ σε πλήρη σύμπλευση με το ΝΑΤΟ, ακόμα και για τον αγωγό με το Ισραήλ μηχανικοί απασχολούνται. Για όλα αυτά τα ζητήματα εκτιμώ ότι αν στα σωματειακά κυριαρχούσε μια λογική που θα τα έβαζε μπροστά, θα δημιουργούσε συμμαχίες και θα εμπλεκόταν παραπάνω κόσμος. Όποιοι αναγνωρίζουν την Πρωτομαγιά ως κόμβο, δεν μπορεί παρά να μιλά για ενιαία παρουσία συνδικάτων και σωματείων. Οφείλουμε να δώσουμε ένα τέτοιο στίγμα στην Πρωτομαγιά».

«Το φοιτητικό κίνημα θα είναι δίπλα στους εργάτες», είπε ο Βασίλης Καλαμπόγιας, φοιτητής στη Φιλοσοφική Αθηνών. «Εμείς οργανώνουμε την κάθοδο των φοιτητικών συλλόγων στην πλατεία Κλαυθμώνος μαζί με τα συνδικάτα. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση προσπαθεί να διαλύσει τα δημόσια πανεπιστήμια και στέλνει τους μπάτσους μέσα σε αυτά. Αλλά είναι αδύναμο και μπορούμε να την ανατρέψουμε. Εμείς θέλουμε λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τους πολεμικούς εξοπλισμούς και για τα κέρδη τους».

Στην οργάνωση της απεργίας στάθηκε ο Τάσος Αναστασιάδης, υπεύθυνος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Έχουμε δέκα μέρες για να κατεβάσουμε όλο τον κόσμο που δίνει τις μάχες με την κυβέρνηση της ΝΔ στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος ολοι οι δει είμαστε μαζί τους, δεν είμαστε υπέρ του πολέμου, δεν είμαστε δούλο του Ισραήλ και της Αμερικής». «Αυτό σημαίνει ότι από αύριο με την προκήρυξη και την αψίδα του Συντονισμού οργανώνουμε εξορμήσεις σε όλους τους χώρους, κάνουμε συζητήσεις άτομο το άτομο, αξιολογούμε και προκαλούμε γενικές συνελεύσεις, συγκροτούμε απεργιακές επιτροπές σε κάθε χώρο. Έτσι αλλάζουμε τα πράγματα στην κοινωνία. Μόνο ένα δυνατό εργατικό κίνημα που παίρνει πρωτοβουλίες μπορεί να γκρεμίσει τη ΝΔ και το σύστημά της».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Με καταλήψεις-διαδηλώσεις και ενωτική

Παρεμβάσεις στο Συντονιστικό ΕΑΑΚ

Κομμάτι της παγκόσμιας κρίσης του συστήματος είναι η κρίση της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Μιλάμε πλέον με κοινή παραδοχή για μία κυβέρνηση σκανδάλων, υποδίκων και δολοφόνων, γεγονός που μας οδηγεί σε μία μακρόσυρτη εκλογική περίοδο.

Καλούμαστε εδώ να συζητήσουμε το πως θα αξιοποιήσουμε τη κρίση τους και θα οργανώσουμε τις αντιστάσεις για να τους τσακίσουμε. Αυτό τι σημαίνει; Ότι χρειαζόμαστε ένα φοιτητικό κίνημα που θα θέτει κεντρικά ότι το σύστημα και η κυβέρνηση που το υπηρετεί συμμαχεί με τους γενοκτόνους στο Ισραήλ, σκοτώνει πρόσφυγες στα σύνορα στην Πύλο και στη Χίο, μας σκοτώνει στα Τέμπη, προκαλεί σε εβδομαδιαία βάση εργατικά ατυχήματα, πολύ συχνά δολοφονικά όπως είδαμε στο εργοστάσιο Βιολάντα και στο Ελληνικό, απειλεί με απέλαση τον Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος που πρωτοστάτησε στη δίκη της Χρυσής Αυγής, προχωρά σε συνταγματικές αναθεωρήσεις, μας διαγράφει από τα πανεπιστήμια μας, φέρνει μπάτσους μέσα στις σχολές όπως είδαμε στη Φιλοσοφική Σχολή και φέρνει πειθαρχικές δίωξεις.

Την ίδια στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά θα μας βρίσκουν απέναντί τους. Το φοιτητικό κίνημα κερδίζει όταν γενικεύει τα αιτήματα του και συνδέει τους αγώνες του με τους αγώνες της εργατικής τάξης. Γι' αυτό η φετινή Εργατική Πρωτομαγιά πρέπει να είναι κέντρο για το σύνολο της Αριστεράς εδώ και για τα εκατομμύρια που διαδηλώνουν σε όλο τον πλανήτη. Δεν μπορούμε και δεν μας παίρνει να μιλάμε μόνο φοιτητοκεντρικά. Οφείλουμε και πρέπει να τραβήξουμε αριστερά τις ρεφορμιστικές ηγεσίες που δεν αξιοποιούν αυτές τις δυνατότητες και βάζουν φρένο στα μαζικά κινήματα και συντηρούν ιδεολογίες όπως είναι είτε το αντιδραστικό αφήγημα για τα δύο φύλα, είτε ότι η λύση στο παλαιστινιακό είναι τα δύο κράτη και τα σύνορα του '67, όπως λέει η ηγεσία του ΚΚΕ, η άρνηση να μιλήσουν για ανοιχτά σύνορα και οι δηλώσεις του τύπου «τι κρατικό τι ιδιωτικό» όπως είδαμε στα Τέμπη.

Η απάντησή μας οφείλει να είναι ξεκάθαρα αντικαπιταλιστική, από τα κάτω χωρίς την τυχοδιωκτική αναζήτηση εκλογικών συμμαχιών για αστικές κυβερνήσεις όπως είναι η συμμαχία με το ΜέΡΑ25, φέρνοντας τον συμβιβασμό των αιτημάτων μας. Οφείλει επίσης να είναι ενωτική για τα κομμάτια της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα στα πανεπιστήμια ώστε ο αγώνας να μπορεί να μαζικοποιηθεί και να κλιμακωθεί. Παραμερίζοντας την αντίληψη της βίας επιβολής στα σχήματα μας, παραμερίζοντας τις προβοκατόρικες αντιπαλότητες και βεντέτες με κομμάτια του κινήματος. Γι' αυτό εμείς θεωρούμε πως πρέπει να υπάρξει κοινό εκλογικό κατέβασμα με την ATTACK και τη Ρε-

Στις 18 και 19 Απρίλη, έγινε στην Ιατρική Σχολή το Πανελλαδικό Συντονιστικό των φοιτητικών σχημάτων ΕΑΑΚ. Σχήματα από όλη την Ελλάδα παρουσίασαν τη δράση τους και συζήτησαν με φόντο τις επικείμενες φοιτητικές εκλογές στις 13 Μάη.

Η παρέμβαση του ΣΕΚ στις Σχολές συνέδεσε τις μάχες στα πανεπιστήμια με τις μάχες που δίνει η εργατική τάξη διεθνώς. Το κείμενο συμβολής του ΣΕΚ τις Σχολές μοιράστηκε σε όλο το αμφιθέατρο κατά τη διάρκεια του διημέρου, ανοίγοντας τη συζήτηση με φοιτητές και φοιτήτριες για το δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα στα πανεπιστήμια. Μαζί, μοιράστηκε το τετρασέλιδο του φετινού Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών «Μαρξισμός 2026», καλώντας όλους τους αγωνιστές και αγωνίστριες της Αριστεράς για συζήτηση πάνω στις επαναστατικές ιδέες. Το Συντονιστικό υιοθέτησε την πρόταση του ΣΕΚ στις Σχολές και απηύθυνε κάλεσμα «για εκλογική συμπόρευση στις δυνάμεις της ΡΕΒΑΝΣ, του ΑΤΤΑΚ, του ΑΡΔΙΝ, σε Αριστερά Σχήματα, αλλά και σε αριστερές πρωτοβουλίες, σχήματα και ανένταχτους αγωνιστές και αγωνίστριες, για να ενισχυθεί ένα ευρύτερο αγωνιστικό ρεύμα αντίστασης στο εσωτερικό των σχολών», όπως αποτυπώνεται στο κείμενο κατάληξης του.

Σε αυτό το φύλλο παρουσιάζεται κομμάτι των τοποθετήσεων μελών του ΣΕΚ στις Σχολές από τα σχήματα στα οποία παρεμβαίνουν.

βάνς, το οποίο βάζουμε σε απόφαση που πρέπει να πάρει το Συντονιστικό. Η ψήφος στα ΕΑΑΚ θα έχει νόημα αν προβάλει τα αιτήματα μιας Αριστεράς που δεν καταγγέλλει ασύστολα και περιφρουρείται βίαια, αλλά μετατρέπει την ψήφο σε έμπρακτη δράση συσπειρώνοντας τον κόσμο που θέλει να παλέψει και να καταγγείλει τον πραγματικό αντίπαλο που είναι η κυβέρνηση και τον καπιταλιστικό σύστημα στο σύνολο του.

Ίρις Αρβανίτη,

ΚΑΡΦΙ- ΕΑΑΚ σχήμα στη Φιλοσοφική Σχολή,

Είμαστε από τη ΣΕΤΠ του ΠΑΔΑ, μία σχολή δραματικά υποχρηματοδοτούμενη που πλήττεται πανταχόθεν από τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης της Παιδείας. Εκτός από τον ίδιο τον νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια έχουμε ιδιωτικά εργαστήρια, ιδιωτικά προγράμματα, ιδιωτικά ΙΕΚ να εισχωρούν στα αντικείμενα μας είτε είναι η γραφιστική, η φωτογραφία, το βίντεο, η διακόσμηση κτλ.

Αν και ανήκουμε στο τρίτο μεγαλύτερο ίδρυμα της χώρας δεν έχουμε εργαστήρια, αίθουσες και εξοπλισμό. Εδώ και πάνω από 3 εξάμηνα ξεκινάμε με καθυστέρηση λόγω έλλειψης καθηγητών και καθηγητριών. Έχουμε εντατικοποιημένο πρόγραμμα σπουδών με εργαστήρια με παρουσίες, εργαστήρια κάθε βδομάδα και μαθήματα αλυσιδές. Το ίδρυμα έχει προκύψει από την περίφημη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ που δεν είχε σε καμία περίπτωση σαν στόχο να αναβαθμίσει τις σπουδές και οδήγησε σε ένα πανεπιστήμιο με ελλείψεις. Τα ΕΑΑΚ σε αυτή τη σχολή έδρασαν ενωτικά και αγωνιστικά απέναντι σε αυτή την ανωτατοποίηση διεκδικώντας σπουδές, δημόσιες και δωρεάν με το επίπεδο που μας αναλογεί. Έκαναν ηρωική μάχη

με καταλήψεις και συνελεύσεις για μήνες το 2018 που αυτή επιχειρήθηκε. Αν και αυτή η μάχη δεν κέρδισε, είναι αυτή από την οποία άντλησαν τα ΕΑΑΚ μεγάλο κομμάτι της επιρροής τους στο ΠΑΔΑ. Ακριβώς λόγω του τρόπου με τον οποίον κινήθηκαν, αγωνιστικά και ενωτικά. Στο μεγάλο κίνημα του 2024 ήταν τα ΕΑΑΚ τα οποία στήριξαν τις καταλήψεις και τις συνελεύσεις από την πρώτη στιγμή και ανάγκασαν και την ΚΝΕ να μπει σε αυτή τη μάχη. Η κατάληψη του ΠΑΔΑ κράτησε και αυτή μήνες και η επιρροή που ακόμη έχουμε στη σχολή οφείλεται σε αυτό.

Πρέπει λοιπόν να πάρουμε παράδειγμα από αυτές τις στιγμές και να δώσουμε αυτού του είδους τη συνέχεια. Να απευθύνουμε κάλεσμα στις δυνάμεις της ATTACK και της ΡΕΒΑΝΣ να δώσουμε τη μάχη τόσο των εκλογών, όσο και όλων των υπόλοιπων μαχών. Ακόμη και αν η εκτίμηση εδώ μπορεί να είναι ότι δεν θα ανταποκριθούν, πρέπει να καταγραφεί ότι η ΕΑΑΚ συνεχίζει να παλεύει για την ενότητα της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς και τη μαζικοποίηση του φοιτητικού κινήματος. Έτσι μπορεί να συσπειρώσει τον κόσμο που παλεύει και θέλει να παλέψει.

Αφροδίτη Φράγκου,

ΓΡΑΦΙΔΑ- ΕΑΑΚ σχήμα στη ΣΕΤΠ του ΠΑΔΑ

Πρέπει να δούμε πώς δυναμώνουμε το φοιτητικό κίνημα για να διεκδικήσουμε και καλύτερους όρους σπουδών αλλά και δικαίωση για τα Τέμπη, για το έγκλημα της Πύλου και να σταματήσουν οι πόλεμοι. Σε αυτό έχει μεγάλη σημασία το φοιτητικό κίνημα να συμπορευτεί με το εργατικό κίνημα.

Οι πολιτικές συνδέσεις των δύο κινήματων θα ωθήσει στο να βαθύνει περισσότερο η πολι-

τική κρίση της κυβέρνησης. Πολλές φορές το φοιτητικό κίνημα έχει λειτουργήσει ως πυροδότης μίας γενικευμένης εξέγερσης όπως έχει γίνει στο Μπαγκλαντές. Αντίστροφα, μέσα από το εργατικό κίνημα μπορούν να κερδηθούν τα φοιτητικά αιτήματα. Η δύναμη αυτή φάνηκε μέσα από την προσπάθεια των διοικητικών για απεργία- αποχή από τις διαγραφές. Γι' αυτό τον λόγο τα ΕΑΑΚ πρέπει να ασχοληθούν σε μεγαλύτερο βαθμό από ό, τι τώρα με το εργατικό κίνημα. Έχει σημασία να συμμετέχουμε στην απεργία της ΠΟΕ- ΟΤΑ στις 24 του μήνα καθώς θέλουν να απολύσουν κόσμο από τους δήμους. Δεν είναι μία απεργία απλά των δήμων αλλά μας αφορά όλους και όλες γιατί είναι επίθεση στις κοινωνικές μας ανάγκες.

Επίσης πρέπει να συντονιστούμε με το αντιπολεμικό κίνημα περισσότερο. Να διεκδικήσουμε μία ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, να σταματήσει ο πόλεμος στο Ιράν και στον Λίβανο και να διεκδικήσουμε λεφτά για τις ανάγκες μας, για την Υγεία και την Παιδεία και όχι για τους πολεμικούς εξοπλισμούς. Έχει μεγάλη σημασία η συμμετοχή των φοιτητών/ριών στη φετινή Πρωτομαγιά γιατί φέτος θα είναι και αντιπολεμική.

Σε αυτήν την περίοδο, τα ΕΑΑΚ χρειάζεται να παίρνουν αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες. Όσο η κρίση των από πάνω μεγαλώνει, επιτίθενται στους από κάτω και προσπαθούν να μας διασπασούν με τον ρατσισμό και τον σεξισμό. Η μάχη ενάντια στα πειθαρχικά που τα χρησιμοποιούν για να καταστείλουν τους φοιτητικούς αγώνες, είναι η ίδια μάχη για ανοιχτά σύνορα, να μη σκοτώνονται οι άνθρωποι στο Αιγαίο από το λιμενικό και να μην απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ.

Έχει σημασία να συμμετέχουμε στα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, όπως είχαμε κάνει στις 17 Γενάρη, στην επέτειο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν. Την ίδια στιγμή χρειάζεται να είμαστε κομμάτι να οργανώνουμε και να πρωτοστατούμε στη μάχη για την απελευθέρωση των γυναικών. Πρόσφατα στο ΠΑΔΑ, πήραμε πρωτοβουλία να οργανώσουμε εκδήλωση καλώντας σαν ομιλήτρια καθηγήτρια της σχολής μας, εν όψει της 8ης Μάρτη, Παγκόσμιας Ημέρας των Γυναικών, βάζοντας το ζήτημα ότι η 8η Μάρτη χρειάζεται να είναι απεργιακή.

Καλώντας για κοινό εκλογικό κατέβασμα τις δυνάμεις της ATTACK και της ΡΕΒΑΝΣ πρέπει να θυμίσουμε ότι η ενότητα στη δράση νικά. Μεγάλο παράδειγμα ήταν η φετινή 28η Μάρτη, όπου η Αριστερά ενωμένη διεθνώς πίεσε τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό να κάνει εκεχειρία με το Ιράν.

Οι δυνατότητες για να αναπτυχθεί ένα μαζικό μαχητικό φοιτητικό κίνημα υπάρχουν καθώς η νεολαία είναι ο βασικός κορμός σε όλες τις πολιτικές μάχες. Γι' αυτό χρειάζεται να καταλήξουμε σε μία κατεύθυνση μάχης, να κάνουμε το αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών εφιαλτήριο αγώνων για την ανατροπή αυτής της μισητής κυβέρνησης και του καπιταλισμού.

Ανυσία Τζονού,

ΚΡΑΧ - ΕΑΑΚ, σχήμα στη ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ

δράση να χτίσουμε μαζικό κίνημα ανατροπής

Σε ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωση των φοιτητικών εκλογών στις 13 Μάη προχώρησε το ΣΕΚ στις Σχολές, την Παρασκευή 17 Απρίλη στον πολυχώρο Ρομάντσο. Συμμετείχαν φοιτητές και φοιτήτριες από την Αθήνα, τα Γιάννενα, τον Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και την Κρήτη. Στο τέλος της σύσκεψης, σχεδιάστηκε πρόγραμμα εξορμήσεων και αφισοκολλήσεων με την εκλογική προκήρυξη και αφίσα του ΣΕΚ στις Σχολές και συζητήθηκε το πρόγραμμα εκδηλώσεων στα πανεπιστήμια εν όψει του φετινού Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών «Μαρξισμός 2026».

Κέντρο της σύσκεψης ήταν οι εκρηκτικές συνθήκες μέσα στις οποίες γίνονται οι φετινές φοιτητικές εκλογές. Συνθήκες μεγάλης κρίσης των από πάνω αλλά και αντίστασης των από κάτω. «Το μεγαλύτερο παράδειγμα έρχεται από την καρδιά του ιμπεριαλισμού, τις ΗΠΑ», γράφει η προκήρυξη του ΣΕΚ στις Σχολές. «Ενάμιση μήνα μετά την έναρξη του ιμπεριαλιστικού πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν, αναγκάστηκαν σε εκχειρίδια πάνω στα 10 σημεία του Ιράν. Μια τεράστια ήττα των ΗΠΑ-Ισραήλ που ήρθε κάτω από την πίεση μιας νέας οικονομικής ύφεσης λόγω της αύξησης των τιμών του πετρελαίου, της στρατιωτικής αδυναμίας να ελέγξουν την περιοχή αλλά και κάτω από την πίεση ενός τεράστιου αντιπολεμικού κινήματος που έχει ξεσπάσει μέσα στις ΗΠΑ αλλά κι διεθνώς με αποκορύφωμα τις 28 Μάρτη, που εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους. Οι ίδιοι που λίγους μήνες πριν έδωξαν τον ICE από την Μινεσότα και προχώρησαν σε μια τεράστια γενική απεργία. Η δύναμη του πεζοδρομίου δεν φαίνεται «μόνο» στην Αμερική του Τραμπ. Το ίδιο γίνεται και στην Ευρώπη. Στη Βρετανία οι ακροδεξιό φίλοι του Τραμπ έτρεχαν να επωφεληθούν από την αποτυχία της κυβέρνησης των Εργατικών, αλλά το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα τους φράζει το δρόμο μετά τις 28 Μάρτη με το μεγαλύτερο συλλαλητήριο που έγινε ποτέ. Το ίδιο συμβαίνει στη Γαλλία, αλλά και στην Ιταλία όπου η Μελόνη παραπαίει».

Κοινό σημείο των τοποθετήσεων ήταν η κρίση των από πάνω η οποία έχει πάρει διαστάσεις και στην Ελλάδα με την κυβέρνηση Μητσοτάκη να κρέμεται από μία κλωστή. Οι εικόνες του εργατικού κινήματος που πλημμύρισε και πλημμυρίζει τους δρόμους για τα Τέμπη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για την Παλαιστίνη και για την Πύλο, ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, αναλύθηκαν μέσα από τις τοποθετήσεις με τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας που είναι παρούσα σε κάθε διαδήλωση και μάχη να είναι βασικό σημείο. Η συζήτηση εστίασε στο πως μπορεί αυτός ο ριζοσπαστισμός να γίνει οργανωμένη δύναμη ανατροπής στα πανεπιστήμια. «Αυτές τις δυνατότητες δεν

τις αξιοποιεί η ρεφορμιστική πολιτική που αρνείται την κλιμάκωση μέχρι τη νίκη», συνεχίζει η προκήρυξη του ΣΕΚ στις Σχολές. «Η πρωτιά της ΚΝΕ στους φοιτητικούς συλλόγους, έδειξε την αριστερή στροφή του κόσμου των σχολών αλλά δεν μεταφράστηκε σε μαζικό κίνημα ανατροπής, καθώς η ηγεσία της ταλανίζεται μεταξύ της ριζοσπαστικοποίησης του κόσμου και της δεξιάς στροφής της. Αυτό σημαίνει το αφήγημα του «τι κρατικό, τι ιδιωτικό», η υιοθέτηση της γραμμής περί δύο κρατών για την Παλαιστίνη, αλλά και το αντιδραστικό αφήγημα περί των δύο φύλων. Αντίστοιχα η διάσπαση του χώρου της αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς που συσπειρώνταν γύρω από τα σχήματα της ΕΑΑΚ, λειτουργεί ανασταλτικά για να εκφραστεί αυτή η πολιτικοποίηση».

Καταλήψεις

Σαν ΣΕΚ στις Σχολές επιμείναμε ξανά και ξανά και για την συνέχιση και κλιμάκωση του κινήματος με καταλήψεις, συνελεύσεις, διαδηλώσεις και για την ενωτική δράση και έκφραση των σχημάτων. Σε αυτή την κατεύθυνση επιμένουμε και τώρα. Χρειάζεται να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά που ανοίγει ενωτικές και πολιτικά αιχμηρές πρωτοβουλίες. Να συνδέουμε τον αγώνα μέσα στις σχολές ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις στην Παιδεία με τους αγώνες του εργατικού κινήματος, ενάντια στο ρατσισμό, στον σεξισμό και στον πόλεμο. Να δυναμώσουμε την Αριστερά που βάζει την κλιμάκωση των αγώνων, για να τελειώνουμε με αυτή την δολοφο-

νική κυβέρνηση και αυτό να είναι αφετηρία για την ανατροπή του βάρβαρου συστήματος», γράφει η προκήρυξη του ΣΕΚ στις Σχολές καλώντας ΕΑΑΚ, Attack, Ρεβάνς να δώσουν ενωμένα την μάχη των φοιτητικών εκλογών.

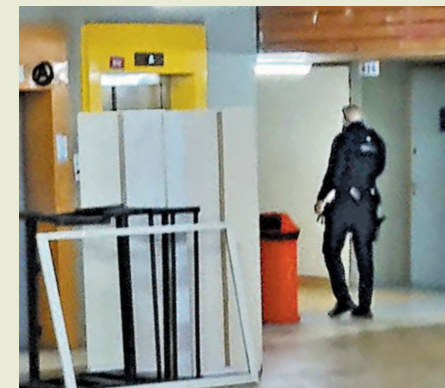
Μέσα στη σύσκεψη, τονίστηκε πως η διαδικασία των εκλογών ανοίγει τη βεντάλια της συζήτησης με κόσμο που έχει βιώσει στο πετσί του τις επιθέσεις της κυβέρνησης μέσα στα πανεπιστήμια. Από τις διαγραφές 300.000 φοιτητών/ριών, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τα πειθαρχικά σε φοιτητές και φοιτήτριες. Και που βλέπει τη στροφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης στην πολεμική οικονομία με τις περικοπές στον προϋπολογισμό της Παιδείας, με την προσπάθεια για παραγωγή της έρευνας για τον πόλεμο, όπως έδειξε η προσπάθεια αλλαγής του καταστατικού του ΕΜΠ για συνεργασία με το ΝΑΤΟ. Γι' αυτό η σύνδεση του φοιτητικού με το αντιπολεμικό κίνημα είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Οι φοιτητικές εκλογές θα πηγαίνουν παράλληλα με τις προετοιμασίες της Εργατικής Πρωτομαγιάς που φέτος είναι η άμεση φυσική συνέχεια των τεράστιων αντιπολεμικών συλλαλητηρίων στις 28 Μάρτη παγκόσμια.

«Και στον Βόλο, τα καθήκοντα το επόμενο διάστημα είναι αυξημένα», έγραψε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Έυη Τσιούνη, φοιτήτρια στο Παιδαγωγικό στον Βόλο μετά την σύσκεψη. «Πριν τις φοιτητικές εκλογές, έχουμε να δουλέψουμε ενιαιομετωπικά με όλη την Αριστερά των σχολών το κατέβασμα στην Πρωτομαγιά, που φέτος έχει τεράστια σημασία. Αφενός γιατί είναι άλλος ένας αντιπολεμικός σταθμός, στον οποίο θα πρωταγωνιστήσουμε πάλι το κίνημα στην Αμερική, αφετέρου γιατί έρχεται στην περίοδο της πιο βαθιάς κρίσης της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Είναι ευκαιρία, η Αριστερά ενωμένη -φοιτητές και εργάτες- να βγει στον δρόμο να τους αποτελειώσει. Και πάνω στην πρωτοβουλία αυτή να ανοίξουμε και τη συζήτηση για το τι Αριστερά θέλουμε. Από τη μία να μην είναι διασπαστική, και για αυτό επιμένουμε στην συζήτηση για την συνεργασία που πρέπει να αναπτύξει όλος ο χώρος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και στις φοιτητικές εκλογές. Από την άλλη, πέρα από ενωτική, θέλουμε και Αριστερά με καθαρές αντικαπιταλιστικές ιδέες. Γι' αυτό δυναμώνουμε τους υποψήφιους του ΣΕΚ στα πανεπιστήμια. Στον Βόλο θα κάνουμε αυτήν την προσπάθεια σε 4 ή 5 σχολές. Και στόχος μας είναι, όλον τον κόσμο που θα δώσει τις μάχες μαζί μας, να τον κατεβάσουμε στον Μαρξισμό, όπου θα ξεκαθαριστούν όλα μεγάλα στρατηγικά ζητήματα. Και επιστρέφοντας, εξοπλισμένοι πολιτικά, να μετατρέψουμε αυτή τη δυναμική, σε δύναμη συνολικής ανατροπής».

Σοφία Γαρμπή

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Έξω οι μπάτσοι από τις Σχολές

Την Πέμπτη 16 Απρίλη, στη Φιλοσοφική Σχολή αστυνομικές δυνάμεις μπήκαν και εκκένωσαν στέκια των πολιτικών δυνάμεων. Την εισβολή των αστυνομικών δυνάμεων κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας κατήγγειλε με ανακοίνωση του ο Σύλλογος ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής, τα φοιτητικά σχήματα της Αριστεράς στη Φιλοσοφική και σε άλλες σχολές.

«Η εκκένωση των πολιτικών στεκιών έγινε μέσα σε περίοδο που δεν είχαν ξεκινήσει τα μαθήματα και λίγο πριν τις φοιτητικές εκλογές» μας λέει ο Βασίλης Καλαμπόγιας, φοιτητής στη Φιλοσοφική Σχολή και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές. «Είναι ξεκάθαρο ότι η κυβέρνηση εν όψει και των φοιτητικών εκλογών που έρχονται φοβάται την διακίνηση ιδεών της Αριστεράς μέσα στα πανεπιστήμια γιατί ξέρει ότι κρέμεται από μία κλωστή και αν το φοιτητικό κίνημα βγει οργανωμένα και αποφασιστικά στον δρόμο μπορεί να την τσακίσει».

Τα πανεπιστήμια ανήκουν σε εμάς και σε καμία κυβέρνηση που θέλει να τα ιδιωτικοποιήσει, μας διαγράφει ενώ έχει ένα σωρό Λαζαρίδηδες και κάνει έρευνα για τον πόλεμο. Δεν θα αφήσουμε να περάσουν αναπάντητες οι προκλήσεις της κυβέρνησης. Δεν θα τους αφήσουμε να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια σε αποστειρωμένους χώρους όπου δεν θα υπάρχει πολιτική δράση ούτε και σύνδεση με την κοινωνία. Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι μια κυβέρνηση του βόθρου βουτηγμένη στα σκάνδαλα, έτοιμη να ανατραπεί με απεργίες, διαδηλώσεις και καταλήψεις από τα κάτω.

Στις φετινές εκλογές θα τη μαυρίσουμε ξανά και καλούμε όλη την αντικαπιταλιστική Αριστερά να παλέψει ενωμένα. Όχι μόνο στις εκλογές αλλά και στο τώρα, οργανώνοντας καλώντας άμεσα σε Γενική Συνέλευση του Φοιτητικού Συλλόγου για να απαντήσουμε σε αυτήν την επίθεση και να οργανώσουμε το κατέβασμα μας στην απεργία της Πρωτομαγιάς».

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ο κόσμος που γκρέμισε τον Όρμπαν χρειάζεται συνέχεια

Ένα κομμάτι της Αριστεράς αντιμετώπισε με κυνισμό την ήττα του Όρμπαν στις πρόσφατες εκλογές στην Ουγγαρία. «Και τι έγινε; Ο Μαγκιάρ ήταν μέχρι πριν από λίγο στέλεχος του ΦΙΝΤΕΣ, του ακροδεξιού κόμματος του Όρμπαν. Άλλαξε ο Μανωλίδης...». Κάποιοι φτάνουν ακόμα και στο σημείο να θεωρούν, λόγω του «ευρωπαϊκού» προσανατολισμού του, τη νίκη του Μαγκιάρ, όχι μόνο αδιάφορα αλλά και αρνητικό στοιχείο.

Η αφετηρία αυτών των απόψεων είναι, όπως γίνεται συχνά, το ΚΚΕ. Το παρακάτω απόσπασμα από τον Ριζοσπάστη είναι χαρακτηριστικό:

«Στις πρώτες του συνεντεύξεις ο Μαγκιάρ έδειξε καθαρά την πρόθεσή του να μην αφήσει αναξιοποίητα τα δισ. ευρώ που προορίζονται για τα μονοπώλια της χώρας του από ευρωπαϊκά κονδύλια που μένουν παγωμένα λόγω της αντιπαράθεσης της ΕΕ με τον Όρμπαν. Υπόσχεται μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμούς στην πολιτική για τα κοινωνικά δικαιώματα, που είναι ο φερετζές για ακόμα μεγαλύτερη και...φιλελεύθερη εκμετάλλευση του ουγγρικού λαού. (...) η επικράτηση του Μαγκιάρ επιχειρείται να παρουσιαστεί ως νίκη του ουγγρικού λαού. Και το κάνουν αυτό όχι μόνο η κυβέρνηση της ΝΔ, που έσπευσε από τους πρώτους να τον συγχαρεί, αλλά και τα υπόλοιπα συστημικά ευρωατλαντικά κόμματα...»

Αυτός ο κυνισμός, όμως, είναι απλά λάθος. Ο Μαγκιάρ είχε πράγματι μέχρι πριν από δυο χρόνια, στενές σχέσεις με τον Όρμπαν. Ήταν μέλος του ΦΙΝΤΕΣ από τα φοιτητικά του χρόνια. Η πρώτη σύζυγός του ήταν υπουργός Δικαιοσύνης της κυβέρνησης του Όρμπαν. Ο ίδιος ήταν μέλος της μόνιμης διπλωματικής αντιπροσωπείας της Ουγγαρίας στις Βρυξέλλες. Τώρα υπόσχεται να καθαρίσει τον κρατικό μηχανισμό από τους «ημετέρους» που είχε διορίσει ο Όρμπαν. Αλλά ο ίδιος ήταν για χρόνια ένας από αυτούς τους «ημετέρους» - ήταν μέλος των διοικητικών συμβουλίων διαφόρων κρατικών επιχειρήσεων. Και είναι επίσης αλήθεια ότι θέλει να συσφίξει τις σχέσεις της Ουγγαρίας με τη Δύση, την Ευρωπαϊκή Ένωση (έχει δηλώσει ότι θα προσπαθήσει να ενταχθεί η Ουγγαρία στην Ευρωζώνη) και το ΝΑΤΟ.

Ο κόσμος, όμως, που ψήφισε τον Μαγκιάρ δεν τον ψήφισε για το παρελθόν του, τον ψήφισε για να διώξει τον Όρμπαν. Στην Βουδαπέστη δεκάδες

χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους το βράδυ των εκλογών, μετά την ανακοίνωση των exit poll για να γιορτάσουν τη νίκη του Μαγκιάρ. Ένα σύνθημα ακουγόταν παντού: «τέλειωσε».

Η κυβέρνηση του Όρμπαν βρισκόταν τα τελευταία χρόνια συνεχώς «περικυκλωμένη» από μεγάλες διαδηλώσεις. Το 2024 η χώρα συγκλονίστηκε από την αποκάλυψη της σκανδαλώδους απονομής χάρης από την τότε (διορισμένη από τον Όρμπαν) πρόεδρο της Δημοκρατίας Καταλίν Νόβακ στον υποδιευθυντή ενός οικοτροφείου, ο οποίος είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση τριών ετών για την συγκάλυψη της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων από τον διευθυντή του. Η Νόβακ παραιτήθηκε. Αλλά η παραίτησή της, αντί να μετριάσει την οργή του κόσμου, την φούντωσε. Οι ειδήσεις έχουν καταγράψει τουλάχιστον εννιά μεγάλες διαδηλώσεις ενάντια στο ΦΙΝΤΕΣ και τα σκάνδαλά του από τότε μέχρι σήμερα.

Ο Μαγκιάρ δεν έχει καμιά «φιλολαϊκή» ατζέντα - για αυτό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία: είναι ένας «κεντροδεξιός» (και «μετανοημένος» πρώην ακροδεξιός) με ένα «κεντροδεξιό» πρόγραμμα που περιλαμβάνει όλα αυτά που τόσο καλά γνωρίζουμε: ιδιωτικοποιήσεις, κλεισίματα επιχειρήσεων, αντεργατικούς νόμους, «εκσυγχρονιστικές» επιθέσεις στη νεολαία και πάει λέγοντας. Αλλά έχει να αντιμετωπίσει ένα μεγάλο εμπόδιο: τον κόσμο που έριξε τον Όρμπαν.

Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει τι θα γίνει τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια στην Ουγγαρία μετά την πτώση του Όρμπαν. Αλλά αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι ο κόσμος δεν θα αφήσει τόσο εύκολα τον Μαγκιάρ να εφαρμόσει το «πρόγραμμά του».

Για αυτό είναι λάθος ο κυνισμός απέναντι στην πτώση του Όρμπαν. Ναι, αν έχει κανείς τα μάτια του στραμμένα στην εξουσία και τις μεταρρυθμίσεις από τα πάνω (που δεν έρχονται τελικά ποτέ) τότε στην Ουγγαρία «έβαλε ο Μανωλίδης τα ρούχα του αλλιώς». Αλλά αν έχεις στραμμένα τα μάτια σου στον κόσμο, την εργατική τάξη, τη νεολαία, τότε η ήττα του Όρμπαν είναι μια μεγάλη είδηση. Το αν θα καταφέρει το κίνημα στην Ουγγαρία να την αξιοποιήσει εξαρτάται από την Αριστερά, όχι μόνο στην Ουγγαρία, αλλά παντού.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Αλληλεγγύη στον αγώνα των Προσφυγικών

Με μια μαζική διαδήλωση το Σάββατο στις γειτονιές των Αμπελοκήπων, του Γκύζη και του Πολυγώνου και με κινητοποίηση έξω από το δημοτικό συμβούλιο Αθήνας τη Δευτέρα, συνέχισε τον αγώνα η κοινότητα των Κατελιμμένων Προσφυγικών και το κίνημα που έχει αναπτυχθεί σε αλληλεγγύη με τους κατοίκους και τον απεργό πείνας Αριστοτέλη Χατζή, ενάντια στον εκτοπισμό των εκατοντάδων οικογενειών που ζουν στα ιστορικά κτήρια για χάρη της «ανάπλασης».

Η απεργία πείνας του Αριστοτέλη Χατζή πλησιάζει τις 80 ημέρες και η κατάσταση του διαρκώς επιδεινώνεται. Όπως σημειώνει η κοινότητα των Προσφυγικών «η ευθύνη της ήδη επιβαρυνμένης υγείας του βαραινεί την Περιφέρεια Αττικής, τον Δήμο Αθηναίων και το καθεστώς Μητσοτάκη για τον κεντρικό ρόλο που κάθε ένα από αυτά τα μέρη παίζει στο "έργο ανάπλασης" των Προσφυγικών. Καλούμαστε, όλοι και όλες, σε αυτή την κρίσιμη στιγμή, να σηκώσουμε ευθύνη στο ύψος που της αναλογεί: Το προχωρημένο δηλαδή στάδιο της απεργίας πείνας του συντρόφου μας και την κατάσταση υγείας του που επιδεινώνεται μέρα με την μέρα. Την ανάγκη αναβάθμισης της έντασης του αγώνα αλληλεγγύης».

«Ο αγώνας ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για την "ανάπλα-

18/4, Προσφυγικά Αθηξάνδρας. Φωτό: Χριστίνα Μανωλακάκη

ση» των προσφυγικών, με την οποία εκτοπίζει 400 κατοίκους - ανάμεσα τους ιδιαίτερα ευάλωτους ανθρώπους, πρόσφυγες, ανάπηρους και παιδιά- χρειάζεται να γίνει υπόθεση της εργατικής τάξης, που δίνει μάχες ενάντια στη φτώχεια, την αστεγία, τον ρατσισμό. Ο απεργός πείνας Αριστοτέλης Χατζής συνεχίζει τον αγώνα ανυποχώρητα ξεπερνώντας τις 70 μέρες, με τη ζωή του να κινδυνεύει» σημειώνει ο Πέτρος Κωνσταντίνου συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

«Το σχέδιο ανάπλασης μπορεί να ακυρωθεί με τη μαζική δράση των συνδικάτων και των κινημά-

των, τα οποία μπορούν να επιβάλουν ότι δεν θα εκκενωθούν τα Προσφυγικά, αλλά θα ανακαινισθούν από τους ίδιους, όπως άλλωστε το απαιτούν και θα καταργηθεί ΤΩΡΑ το Σύμφωνο καταστροφής Περιφέρειας-ΥΠΠΟ-ΔΥΠΑ. Ο Δήμος της Αθήνας είναι ώρα να ταχθεί ενάντια στο κατασταλτικό σχέδιασμο της κυβέρνησης και να προχωρήσει στην άνευ όρων υιοθέτηση του πρωτοποριακού πειράματος κοινωνικής κατοικίας των Προσφυγικών, όπως έχει συμβεί και σε άλλες πόλεις στην Ευρώπη».

Διαβάστε ολόκληρη τη δήλωση εδώ: <https://ergatik.gr/article.php?id=38037&issue=1718>.

Ν. Ρωμανός “Φυλακή για τη σακούλα δεν είναι κατανοητό”

Ολοκληρώθηκαν την Παρασκευή 17/4 οι απολογίες των κατηγορουμένων για την υπόθεση της έκρηξης στο διαμέρισμα των Αμπελοκήπων, όπου έχασε τη ζωή του ο αναρχικός αγωνιστής Κ. Ξυμητήρης και για την οποία αγωνιστές όπως ο Νίκος Ρωμανός παραμένουν φυλακισμένοι με σαθρά στοιχεία όπως το μερικό αποτύπωμα σε μια σακούλα που βρέθηκε στα χαλάσματα. Η δίκη των Μαριάννα Μ, Δήμητρα Ζ, Δημήτρη Π, Α.Κ και Νίκου Ρωμανού, ξεκίνησε την 1η Απριλίου και την Τρίτη 21/4 ανεμενόνταν η πρόταση της εισαγγελέα.

«Ένα πραγματικά τραγικό περιστατικό εδώ, που έχει εργαλειοποιηθεί πολιτικά από την πρώτη στιγμή - κι η δική μου περίπτωση είναι το κερασάκι στην τούρτα - σε στάδια, μέσα στα οποία εξελίχθηκαν διάφορα περιστατικά, αστυνομικά, μιντιακά κλπ. Αναρω-

τιέμαι, πόση συζήτηση μπορεί να γίνει για μια σακούλα;» ξεκίνησε την απολογία του ο Ν. Ρωμανός. «Επαναλαμβάνω: για πράγματα που έχω κάνει δεν έχω πρόβλημα να αναλάβω την ευθύνη. Στην προκειμένη όμως δεν έχω κάνει επιλογή. Έρχομαι να αποδείξω ότι δεν είμαι ελέφαντας. Για μια σακούλα που αρχικά «είχε δύο αποτυπώματα» και τελικά όχι δύο, εκατόν δύο. Και μεταβάλλονται τα αφηγήματα τα δικαστικά. Και λέω, ό,τι και να γίνει, δεν μπορώ να ξέρω πότε ήρθα σε επαφή με μια σακούλα. Όσες ερωτήσεις και να γίνουν, δεν μπορώ να ξέρω. Είπατε για τη "θεωρία των πιθανοτήτων", αυτά είναι υποθέσεις. Αδυνατώ να ξέρω πότε ήρθα σε επαφή με μια σακούλα. Κλείνω τη σύντομη απολογία μου γιατί δεν έχω κάτι άλλο να συνεισφέρω. Δεν καταλήγω σε κάποιο συμπέρασμα. Να επαναλάβω ότι δεν έχω κάποια σχέση με την υπόθεση, τις επιλογές που έχω κάνει τις έχω πληρώσει και με το παραπάνω. Κι επίσης θα θεωρούσα πιο ειλικρινές, καλύτερα να έλεγαν "να κάτσεις φυλακή γιατί δε σε συμπαθούμε, δε σε γουστάρουμε". Πιο τίμιο κι εν μέρει κι υπερασπισίμο. Το να βρίσκομαι στη φυλακή για τη σακούλα δεν μου είναι κατανοητό». (Στοιχεία από το ρεπορτάζ του Omnia Tv).

• Στη δικάσιμο της Τρίτης 21/4, η εισαγγελέα πρότεινε την καταδίκη της Μαριάννας Μ. και Δήμητρας Ζ. και την απαλλαγή των άλλων τριών κατηγορουμένων.

Στις 15 Μάη ο Τζαβέντ Ασλάμ στην Επιτροπή Ασύλου

15 Μάη, να μη μετατραπεί η Επιτροπή Ασύλου σε εργαλείο απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ στα χέρια του Πλεύρη.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “η Ενότητα” κατέθεσε την Τετάρτη 15/4 στο Τμήμα Ανακλήσεων και Αποκλεισμού του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου προσφυγή κατά της απόφασης ανάκλησης του ασύλου του, κατόπιν πρωτοβουλίας του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρη.

Στις 15 Μάη ορίστηκε η μέρα που θα παρουσιαστεί ο Τζαβέντ Ασλάμ σε συνεδρίαση αρμόδιας επιτροπής ασύλου προκειμένου να εξεταστεί η προσφυγή που κατέθεσε σήμερα.

Είναι μια κρίσιμη συνεδρίαση προκειμένου να μπει φρένο στον ρατσιστικό κατήφορο της κυβέρνησης και του ακροδεξιού υπουργού της, που μέχρι πρότινος δήλωνε φανατικός φίλος του Όρμπαν, του πρωθυπουργού της Ουγγαρίας που πρωτοστάτησε στα ρατσιστικά μέτρα, βάζοντας χιλιόμετρα φράχτη στα σύνορα με την Σερβία και καταδιώκοντας τους Ρομά.

Ο Όρμπαν είναι τώρα παρελθόν αφού υπέστη συντριπτική ήττα στις εκλογές και αποτελεί τρανταχτό δείγμα της κρίσης της ακροδεξιάς. Είναι μια ήττα του Τραμπ ο οποίος είχε δώσει όλη τη στήριξη του στον πιο εμβληματικό ακροδεξιό φίλο του στην ηγεσία ευρωπαϊκής χώρας.

Η κυβέρνηση είχε χαράξει την ίδια πορεία και έτσι στοχοποίησε τον Τζαβέντ Ασλάμ, βασικό μάρτυρα κατηγορίας στη δίκη των ναζιστών δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, φωνή αντίστασης στον ρατσισμό και τον φασισμό, κάνοντας ξεδιάντροπα ανοίγματα στην ακροδεξιά, με τους Πλεύρη, Γεωργιάδη και Βορίδη στην πρώτη γραμμή.

Έχουμε τη δύναμη να βάλουμε φρένο σε αυτή τη βρόμικη ρατσιστική επίθεση κατά του Τζαβέντ Ασλάμ, ενός ανθρώπου που ζει 30 συνεχόμενα χρόνια στη χώρα, με δράση στους αγώνες των εργαζόμενων, ντόπιων και μεταναστών. Η κόρη του αύριο ολοκληρώνει την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας με την απόκτηση ταυτότητας ενώ σε λίγο καιρό θα πάρει πτυχίο από τη Φιλοσοφική (και όχι από το South Eastern College...).

Τώρα είναι η ώρα να κλιμακώσουμε την καμπάνια αλληλεγγύης ενάντια στην ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ. Για χαρτιά και ιθαγένεια για όλους, για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και του Καμράν.

Με τα συνδικάτα μπροστά που ετοιμάζονται για την Απεργία της Πρωτομαγιάς και τους φοιτητικούς συλλόγους να δώσουμε και αυτή τη μάχη.

KEEPΦΑ

STOP στα ρατσιστικά εγκλήματα

Άλλο ένα ρεπορτάζ μεγάλου διεθνούς μέσου -του BBC αυτή τη φορά- έρχεται να επιβεβαιώσει τις ρατσιστικές δολοφονικές θηριωδίες του ελληνικού κράτους στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο.

Το ρεπορτάζ ξεκινάει με βίντεο όπου δείχνει οπλισμένους μασκοφόρους άντρες με πολιτικά, υπό τις οδηγίες των ελληνικών αρχών, να επιτίθενται σε οικογένειες προσφύγων στον Έβρο. Το BBC μιλάει για “μισθοφόρους” που βάζει η Ελληνική Αστυνομία να κάνουν τη βρωμοδουλειά. Σε άλλο βίντεο στη συνέχεια του ρεπορτάζ δείχνει αντίστοιχα άντρες να έχουν ξεγυμνώσει και να κακομεταχειρίζονται πρόσφυγες με εμφανή τα σημάδια του βασανισμού στα κορμιά τους. Τα δεδομένα γίνονται ακόμα χειρότερα όταν αποκαλύπτονται μαρτυρίες προσφύγων που εξαναγκάζονται να κάνουν αυτή τη δουλειά.

“Μιλάς λίγο αγγλικά και φαίνεσαι καλό παιδί. Θα δουλέψεις μαζί μας” μου είπαν. Αναγκάστηκα να πω ναι γιατί φοβήθηκα ότι θα με δέιρουν» λέει ο **Μαρουάν**, Μαροκινός πρόσφυγας στη δημοσιογράφο **Τζέσικα Πάρκερ**. Ο ίδιος λέει ότι έγινε μάρτυρας βασανιστηρίων στον Έβρο, παρότι ο ίδιος αρνείται ότι έγινε ποτέ βίαιος. «Έδεσαν τους μετανάστες τόσο πολύ για να τους φοβίσουν να ξαναεπιχειρήσουν να έρθουν στην Ελλάδα» λέει.

Μια άλλη προσφύγισσα, η **Αμάλ**, περιγράφει ότι η ελληνική αστυνομία συνέλαβε αυτήν και τη μικρή της κόρη και μασκοφόροι άντρες τις οδήγησαν μαζί με άλλους πρόσφυγες στο ποτάμι του Έβρου. «Έγδυναν και χτυπούσαν τον κόσμο» καταγγέλει, ενώ ταυτόχρονα λήστευαν οτιδήποτε πολύτιμο όπως χρήματα, κινητά και άλλα αντικείμενα. «Η κόρη μου φορούσε πάνα. Την έβγαλαν και την έβαξαν. Ήταν τρομαγμένη κι έκλαιγε». Σε έγγραφα που παρουσιάζονται καταγγέλλονται ακόμα και βιασμοί στη διαδικασία των παράνομων επαναπροωθήσεων.

Η δημοσιογράφος του BBC αναζήτησε απαντήσεις από το ελληνικό κράτος αλλά τα αιτήματά της αγνοήθηκαν. Έτσι ταξίδεψε στις Βρυξέλες όπου θα βρισκόταν ο Μητσοτάκης για να του απευθύνει απευθείας ερωτήσεις για τα ευρήματα του ρεπορτάζ. Μετά από 12ωρη αναμονή κατάφερε να του κάνει την ερώτηση λαμβάνοντας τη θρασύτατη απάντηση ότι «δεν θα απολογηθεί για τις πολιτικές προστασίας των συνόρων». Το Υπουργείο Προ.Πο με συνταγή... Πύλου, πετάει το μπαλάκι στην υπηρεσιακή κυβέρνηση του 2023, ενώ ταυτόχρονα αμφισβητεί την εγκυρότητα του ρεπορτάζ.

«Οι αποκαλύψεις του BBC δεν αφήνουν περιθώρια: οι επαναπροωθήσεις στον Έβρο ήταν οργανωμένες από την Αστυνομία με χρησιμοποίηση μεταναστών μισθοφόρων. Η προσπάθεια αγκιστροποίησης των παρακρατικών πρακτικών των κατασταλτικών μηχανισμών κατά των προσφύγων και των μεταναστών είναι η γνωστή μέθοδος της κυβέρνησης. Μόνο που για την ίδια περίοδο (2023) για την εγκληματική βύθιση του Αδριάνου με τον πνιγμό άνω των 600 προσφύγων διώκονται 21 στελέχη του Λιμενικού» θυμίζει η **KEEPΦΑ**.

Μάλιστα σε δημοσίευσμά της η Εφημερίδα

των Συντακτών υπενθυμίζει ότι «η σημερινή έρευνα δεν είναι η πρώτη που αναφέρει τέτοια περιστατικά, καθώς, ήδη από το 2022 η συνεργασία της αστυνομίας με εξαθλιωμένους πρόσφυγες και μετανάστες που εκβιάζονται από τους αστυνομικούς για να οδηγούν τις βάρκες που τους επαναπροωθούν μέσω του Έβρου στην Τουρκία έχει καταγραφεί σε έκθεση της οργάνωσης Human Rights Watch και σε άλλες εκθέσεις εκείνης της εποχής. Στις 28/6/2022, πολύμηνη έρευνα των Guardian, Lighthouse Le Monde, Reports, Report Munchen, Spiegel έφερε στο φως συγκλονιστικές λεπτομέρειες της συγκρότησης και λειτουργίας του υπόγειου δικτύου που είχε στήσει η αστυνομία χρησιμοποιώντας μεθόδους οργανωμένης μαφίας δουλεμπορίου ανθρώπων. Αυτά ούτε είχαν διαφευστεί πειστικά ούτε είχαν διερευνηθεί με κανέναν αποτελεσματικό, διαφανή και ανεξάρτητο τρόπο, ενώ σχετικές αναφορές επαναλήφθηκαν και τα επόμενα χρόνια».

Παράνομες απελάσεις

Γυρνώντας ακόμα πιο πίσω, το 2019, ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης μετέφερε την εικόνα από κινητοποίηση στις δύο πλευρές των συνόρων του Έβρου, που οργάνωσε η KEEPΦΑ μαζί με άλλους φορείς τόσο από την Ελλάδα όσο κι από την Τουρκία. «Οι διαδηλωτές έκαναν ιδιαίτερη αναφορά στις παράνομες απελάσεις αλλά και τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών που λαμβάνουν χώρα από “ημικρατικές - παρακρατικές ομάδες”, όπως τις χαρακτήρισαν, που δρουν στην περιοχή του Έβρου, καθώς και στα “άτυπα μικρά γκουαντάναμο”, τις ανεπίσημες φυλακές προσφύγων που λειτουργούν στην περιοχή και για τις οποίες

καταγγέλλονται ξυλοδαρμοί και βασανιστήρια».

Ο πανεπιστημιακός **Γιώργος Τσιάκαλος** έκανε τότε την καταγγελία: «Στις επαναπροωθήσεις υπάρχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Η Ελλάδα έχει από παλιά καταδικαστεί γιατί ο στρατός και η αστυνομία έκαναν παράνομες επαναπροωθήσεις. Και μάλιστα τόσο ο στρατός όσο και η αστυνομία έλεγαν ότι “δεν κάνουμε εμείς τέτοια πράγματα”. Το αρνούταν. Υπάρχει χειρότερο πράγμα από ένα κράτος που κάνει απελάσεις στα κρυφά και παράνομα; Ναι υπάρχει και χειρότερο.

Αυτό που βλέπουμε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο είναι το εξής: Πρόσφυγες φτάνουν, η αστυνομία δεν τους καταγράφει καν και τους συλλαμβάνουν άνθρωποι με κουκούλες και στολές στρατιωτικού τύπου, τους πηγαίνουν σε διάφορους στάβλους στις όχθες του Έβρου, τους δέρνουν τρεις τέσσερις μέρες, τους κλέβουν ο,τι έχουν, τους παίρνουν ακόμα και τα ρούχα, τους βάζουν σε βάρκες και τους στέλνουν στην άλλη μεριά. Είχαμε περιπτώσεις ανθρώπων που, αφού τους γδύσανε και τους έστειλαν πίσω με τη βάρκα, πάγωσαν και πέθαναν από το κρύο πριν προλάβει να τους βρει η τουρκική αστυνομία. Το γνωρίζουμε αυτό. Έχουμε καταγράψει τέτοιες περιπτώσεις. Έχουμε πολλά ντοκουμέντα. Στην ερώτηση περί τίνος πρόκειται, η απάντηση από τη μεριά του κράτους δεν είναι πλέον η άρνηση “εμείς δεν τα κάνουμε αυτά”. Αλλά “αυτά δεν γίνονται” καν.

Αυτό που έχουμε στην πραγματικότητα είναι ημικρατικές - παρακρατικές οργανώσεις που δεν επαναπροωθούν απλά. Σκοτώνουν».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες

Σε κινητοποιήσεις βρίσκονται οι πρόσφυγες στο στρατόπεδο της Σιντικής Σερρών καταγγέλοντας τις άθλιες συνθήκες και τις ασαφείς και χρονοβόρες διαδικασίες πολύμηνης κράτησής τους στο στρατόπεδο χωρίς πληροφόρηση.

«Δεν υπάρχει ζεστό νερό για ντους, ούτε ρούχα, ούτε ιατρική περίθαλψη. Ζητάμε ελευθερία. Είμαστε φυλακισμένοι εδώ και μήνες χωρίς φαγητό και φροντίδα, και θέλουμε να βγούμε έξω. Τι έχουμε κάνει για να μην δικαιούμαστε να διεκδικούμε τα ανθρώπινα δικαιώματά μας;» καταγγέλει ο Α., πρόσφυγας στο στρατόπεδο της Σιντικής σε δήλωση που μεταφέρει η πρωτοβουλία Solidarity with migrants και η οποία μιλάει για «Ένα στρατόπεδο-κολαστήριο προσφύγων... μια φυλακή που οι πρόσφυγες στοιβάζονται σε εξοντωτικές συνθήκες σε μια πλήρη ενσάρκωση των αντιπροσφυγικών πολιτικών του ελληνικού κράτους».

Μαρξιστικά Φόρουμ

Διεθνιστική Πρωτομαγιά ενάντια στο σύστημα του πολέμου, του ρατσισμού και της καταστροφής, ελάτε να την οργανώσουμε μαζί

ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλητές: Ντίνος Μπουτζίκας, Μάριος Κυριακού
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Σινέ Ατενέ, Σταυροπούλου 33, 7μμ Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή
ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος
ΘΗΣΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ Ομιλητής: Βίκυ Βρακά
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4

καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Σύλλογος Ιμβριών 8μμ Ομιλητής: Γεράσιμος Γεωργάτος
ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής/ρια: Χάρης Χριστόπουλος, Άννα Στάμου
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου, Λίλυ Αλτομπάχ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Sloth 8.30μμ Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη
ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
ΝΙΚΑΙΑ –ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 δημαρχείο 6.30μμ Ομιλητής: Μήτσος Αργυροκαστρίτης Εργαζόμενος Δήμου Κερατσινίου

ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής: Κώστας Πολυδώρος
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Αλεξάνδρα Κέντρου, Σπύλλ.Εργαζομένων νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, Δημήτρης Πολυχρονιάδης, πρόεδρος ΣΕΠΕ Μαρουσιού, Δημήτρης Κουτσιαύτης, Σωματείο Μηχανοδηγών Ελλάδος, Σωτήρης Κοντογιάννης, εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ-ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 δημαρχείο, υπόγειο αίθριο 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Αμιλίας Βαζούρας, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Νέας Ιωνίας, Κωνσταντίνα Πετράκη, μέλος Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Ηρακλείου, Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Χριστίνα Κυριαζή, μέλος

ΔΣ Συλλ. Εργαζομένων Δήμου Αγίας Παρασκευής, Θοδωρής Λυκογιαννάκης, μέλος Συλλόγου Εργαζ. Δήμου Βριλησίων, Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς
ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Μίνως 52, 5.30μμ Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά
ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 7μμ Καφέ Μαρινα Ομιλήτρια Τόνια Αντωνίου
ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Νέον 6.30μμ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 7μμ Ομιλητές: Γιάννης Κούτρας Δ.Σ ΕΝΙΘ, ΔΣ Ιπποκράτειου, Χρύσα Καλογεράκη, συνδικαλίστρια Beta Cea Systems
---

ΒΟΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Θόλος 7μμ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026: Με τις επαναστατικές ιδέες για να απαλλαγούμε από τον Μητσοτάκη και το σύστημα της καταστροφής Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
--

Λένιν: Οι Θέσεις του Απρίλη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα
ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Σινέ Ατενέ, Σταυροπούλου 33, 7.30μμ Ομιλητής: Νίκος Παπαεαγγελίου
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλήτρια: Νίκυ Αργύρη
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος
ΚΑΛΙΘΕΑ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΘΗΣΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Περιβολάκι 8μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλήτρια: Ελλη Πανταζοπούλου
ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7.30μμ Φιφτυ Γαστροκαφέ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Sloth 8.30μμ Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης
ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια:Δέσποινα Χατζηαντωνίου
ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 δημαρχείο 7μμ Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 δημαρχείο 6.30μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
--

ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος
ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής:Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ Ομιλητής: Κατερίνα Πατρικίου

ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7μμ Νισύρου και Πάτμου Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7.00 Coffee Island, Κεντρική Πλατεία Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα

Θεσσαλονίκη ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Πέτρος 8.30μμ Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Καφέ Γιάφκα Ομιλητής : Πέτρος Πομόνης
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Καφέ teddy boys Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Ποέτα 8μμ Ομιλητής: Κώστας Τουρμπουζίδης
ΤΟΥΜΠΑ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Teedy Boys 7.30μμ Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Ομιλητής: Σωτήρης Χατζηβασιλείου
ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Μίνως 52, 5.30μμ Ομιλήτρια: Ειρηναίος Μαράκης
ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 30/4 7μμ Καφέ Μαρινα Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 8μμ Κεντρική Πλατεία Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο Έκθεση Βιβλίου Ν. Σμύρνης Εκδήλωση – παρουσίαση του βιβλίου Ιράν – Ιμπεριαλισμός και πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 ΠΑΤΡΑ Πλ.Ολγας 6μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/4 ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/4 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μειο Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μειο ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μειο ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 12μειο

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως “Τζάντε” 11.30πμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 12μειο ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 12μειο ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μειο ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 12μειο ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μειο Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 12μειο ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μειο ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μειο ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μειο ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 12μειο ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μειο ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μειο ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 12μειο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ευροκρήνης 11πμ ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μειο ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μειο ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουτζίκας
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Στις 16 Φλεβάρη του 1936, το Λαϊκό Μέτωπο κέρδισε τις εκλογές στην Ισπανία. Η διαφορά σε ψήφους από το “Εθνικό Μέτωπο της Αντεπανόστασης” ήταν πολύ μικρή. Αλλά ο αντίκτυπος της νίκης ήταν κατακλυσιμαίος. Από το 1934 ως τις αρχές του ‘36 είχε προηγηθεί η “μαύρη διατία”. Μετά την εξέγερση των ανθρακωρύχων στις Αστούριες τον Οκτώβρη του ‘34, ακολούθησε άγρια καταστολή. Χιλιάδες εργάτες που είχαν συμμετάσχει στην εξέγερση δολοφονήθηκαν και δεκάδες χιλιάδες οδήγηθηκαν στις φυλακές. Πολλοί περισσότεροι απολύθηκαν και μπήκαν στη μαύρη λίστα για να μη βρουν ποτέ δουλειά. Η άρχουσα τάξη έπαιρνε την εκδίκησή της για την τρομάρα που είχε πάρει στις Αστούριες. Οι φασίστες έπαιρναν θέσεις στην κυβέρνηση και στο στρατό. Είχαν ανοιχτή γραμμή με το Μουσολίνι και παζάρευαν με το Χίτλερ για γερμανικά όπλα. Ο αρχιτέκτονας της σφαγής των ανθρακωρύχων στο Οβιέδο, Φρανθίσκο Φράνκο, διορίστηκε Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού το Μάη του ‘35. Η γραμμή ήταν ξεκάθαρη. Το προοδευτικό Σύνταγμα της αβασίλευτης δημοκρατίας του 1931 ήταν πλέον πασαβούρι. Αν οι εργάτες και η Αριστερά τολμούσαν να ξανασηκώσουν κεφάλι, το λόγο θα είχαν τα πολυβόλα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες φοβέρας και ηττοπάθειας, η νίκη της Αριστεράς στις εκλογές έφερε τα πάνω κάτω. Οι εξελίξεις δεν είχαν υπάρξει καθόλου ευθύγραμμες. Η συγκρότηση του Λαϊκού Μετώπου δεν ήταν προϊόν τολμής, αλλά αποτύπωση της ηττοπάθειας. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα, τα μεγάλα συνδικάτα, το μικρό ακόμη Κομμουνιστικό Κόμμα, ακόμη και το μαρξιστικό ΡΟΜΜ αποδέχτηκαν τη συμμαχία με τον πρώην πρωθυπουργό Μανουέλ Αθάνια, αποδεχόμενα πως το μόνο που θα μπορούσε να ζητήσει κανείς είναι αμνηστία για τους πολιτικούς κρατούμενους, και “να φάνε ψωμί οι οικογένειες των θυμάτων του ‘34”. Ο Αθάνια δεν δεχόταν καν ότι η συμμαχία λεγόταν “Λαϊκό Μέτωπο”. Το εκλογικό μανιφέστο του ‘36 αφιέρωνε πολλές παραγράφους για να ξεκαθαρίσει ότι “Δεν θα γίνει εθνικοποίηση των τραπεζών”, αλλά εξυγίανση. “Δεν θα πάρουν τη γη οι χωρικοί”, αλλά θα δημιουργηθούν προγράμματα “επιμόρφωσης”. “Δεν θα ακολουθήσει πολιτική προς όφελος μιας κοινωνικής τάξης, αλλά για το δημόσιο συμφέρον”. Τα υπουργεία δεν θα περνούσαν στα χέρια της Αριστεράς αλλά σε “σοβαρούς” πολιτικούς που θα “έβαζαν τάξη” σεβόμενοι το πρόγραμμα της εκλογικής συμμαχίας. Οι δολοφόνοι της προηγούμενης διατίας δεν πήγαιναν φυλακή, απλάς απομακρύνονταν. Ο Φράνκο στάλθηκε στα Κανάρια νησιά, όχι σαν εξόριστος, αλλά σαν Γενικός Διοικητής του στρατού των νησιών, έχοντας χρόνο να παίζει γκολφ και να σχεδιάζει την επιστροφή του.

Όμως, ο κόσμος που είχε ζήσει δυο χρόνια τη βία του κράτους και των φασιστών είχε βγάλει αυθόρμητα ένα συμπέρασμα. Οτι αν δεν αρπάξεις τις ευκαιρίες ακριβώς τη στιγμή που σου δίνονται και αν κάνεις διαρκώς υπομονή περιμένοντας καλύτερες συνθήκες, όπως κήρυτταν οι ηγέτες της Αριστεράς το 1934, θα καταλήξεις με το πολυβόλο στον κρόταφο. Η 16η Φλεβάρη ήταν αυτή η ευκαιρία και η εργατική τάξη και οι φτωχοί αγρότες κινήθηκαν άμεσα και μαζικά, σε κατεύθυνση αντίθετη από αυτή που προέβλεπαν τα μανιφέστα και που έβαζε μπρος ο Αθάνια που ξαναγινόταν πρωθυπουργός.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν περίμεναν τις αποφάσεις της καινούργιας κυβέρνησης. Σε όλες τις φυλακές της χώρας ξεκίνησαν εξεγέρ-

Επαναστάτες/ριες πολιοφύλακες στη Βαρκελώνη του 1936

ΙΣΠΑΝΙΑ 1936

Επανάσταση και Αντεπανόσταση

σεις από την επόμενη των εκλογών. Μεγάλες διαδηλώσεις πολιορκούν τις φυλακές. Σε κάποιες περιπτώσεις, οι δεσμοφύλακες αναγκάστηκαν να παραδώσουν τα κλειδιά. Όταν η κυβέρνηση υπογράφει το διάταγμα της αμνηστίας στις 21 Φλεβάρη, η χωροφυλακή μοιάζει ανακουφισμένη γιατί ελπίζει να γλυτώσει από τις εξεγέρσεις. Ο ίδιος ο ηγέτης της ακροδεξιάς, Χιλ Ρόμπλες, υπερψηφίζει το διάταγμα της αμνηστίας στη Βουλή, θέλοντας να σώσει τους χωροφύλακες από τον εξευτελισμό. Αλλά αντί για ηρεμία το αποτέλεσμα είναι κι άλλες εξεγέρσεις. Οι πολιτικές κρατούμενες στη γυναικεία φυλακή-“πρότυπο” στις Βέντας της Μαδρίτης ξεσηκώνονται και δηλώνουν ότι δεν δέχονται να βγουν αν δεν απελευθερωθούν μαζί τους όλες οι φυλακισμένες που καταγράφονταν σαν “ποινικές” παρότι είχαν καταλήξει στα κελιά λόγω της καταστολής με διάφορα προσχήματα. Το διάταγμα της κυβέρνησης σκόπευε να απελευθερώσει με το σταγονόμετρο, αλλά οι εξεγέρσεις νίκησαν. Οι ανθρακωρύχοι του Οβιέδο και οι ηγέτες όλων των αγώνων της περασμένης πενταετίας είδαν το φως του ήλιου.

Ο κόσμος επιστρέφει στις πόλεις και στα χωριά του, ξαναοίγει τα γραφεία των συνδικάτων και της Αριστεράς και ξεκινάει άμεσα απεργίες παντού. Στην ύπαιθρο οι άκληροι αγρότες και οι εργάτες γης καταλαμβάνουν τα τεράστια κτήματα. Οι παπάδες που είχαν καθαγιάσει την καταστολή από πλευράς κράτους, φασιστών και γαιοκτημόνων, διώχνονται από τα χωριά. Μέσα σε λίγες βδομάδες, η Ισπανία βρισκόταν πλέον σε μια κατάσταση γενικευμένης εξέγερσης όλων των καταπιεσμένων.

Στη Μπανταχόθ της Εξτρεμαδούρας, μια από τις φτωχότερες περιοχές, εξελίχθηκε μια πρωτοφανής διαδικασία. Στις 25 Μάρτη στις 5 το πρωί, με τις τσάπες στα χέρια, κινητοποιήθηκαν

60-80 χιλιάδες φτωχοί αγρότες και κινήθηκαν συντονισμένα καταλαμβάνοντας τη γη των τσιφλικάδων. Οι μεγαλύτερες ιδιοκτησίες της χώρας πέρασαν στα χέρια των φτωχών μέσα σε ένα πρωινό. Μέσα στο επόμενο δίμηνο σε ολόκληρη την Εξτρεμαδούρα είχαν αλλάξει χέρια σχεδόν δύο εκατομμύρια στρέμματα. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να τρέξει πίσω από την εξέγερση και να νομιμοποιήσει εκ των υστέρων τη νέα κατάσταση που είχε επιβληθεί από τα κάτω. Η δράση των άκληρων της Εξτρεμαδούρας δεν είχε πέσει από τον ουρανό. Το 1931 όταν κατέρρευσε η βασιλεία, είχαν ξαναγίνει καταλήψεις γης. Το 1934 είχε γίνει γενική απεργία. Αλλά μετά την ήττα στις Αστούριες, η ακροδεξιά αντεπιδέθηκε. Κάποιοι υπολογίζουν πάνω από 10 χιλιάδες συλλήψεις μόνο σε αυτήν την περιοχή. Το 1934 οι ηγέτες της Αριστεράς έλεγαν πως θα κήρυτταν την επανάσταση αν “προκληθούν” από την αντίδραση, και πως θα ήταν μια επανάσταση “αμυντική”. Το 1936 ο κόσμος δεν είχε ανάγκη για περισσότερες προκλήσεις ούτε για “άμυνες”.

Άλματα

Το εργατικό κίνημα προχώρησε με αντίστοιχα άλματα. Μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού είχαν οργανωθεί πολλαπλές γενικές απεργίες σχεδόν σε όλες τις πόλεις, δεκάδες, ίσως και πάνω από εκατό. Στις περιοχές του Νότου, οι απεργίες συνδέονται με τις εξεγέρσεις των χωρικών. Στις πόλεις αγώνες ξεσπάνε ανά επιχείρηση, ανά κλάδο αλλά και για να απαιτήσουν από την κυβέρνηση να πάρει μέτρα ενάντια στους φασίστες. Όμως, η κυβέρνηση είναι αυτήν πλέον που κάνει σημαία της τη “μάχη ενάντια στην ανομία”. Στις 15 Απρίλη ο Αθάνια δηλώνει πως “θα μπει τέλος στο βασίλειο της βίας. Ο κομμουνισμός θα σήμαινε το θάνατο της Ισπανίας”.

Η Δεξιά χειροκροτεί και οι φασίστες παίρνουν θάρρος οργανώνοντας επιθέσεις. Η αναρχο-συνδικαλιστική συνομοσπονδία CNT καλεί αντιφασιστική γενική απεργία στη Μαδρίτη στις 17 Απρίλη. Ο κόσμος σπάει τα στεγανά των ξεχωριστών συνδικάτων και κάνει μια μαζική επίδειξη δύναμης, αγνώνοντας τις απόψεις των Σοσιαλιστών και του ΚΚ ότι προέχει η στήριξη στην κυβέρνηση.

Μετά την επιτυχία της απεργίας, οι εξελίξεις επιταχύνθηκαν περισσότερο. Τμήματα του στρατού ήδη ετοιμάζουν πραξικόπημα. Η φασιστική Φάλαγγα στρατολογεί όσους σπάνε από την κοινοβουλευτική ακροδεξιά και θέλουν “τάξη” εδώ και τώρα. Η οργανωμένη βάση της Αριστεράς ζητάει όλο και περισσότερο να σπάσουν τα όρια της προεκλογικής συμφωνίας του Λαϊκού Μετώπου και να γίνουν πράξη τα αιτήματα των απεργιών. Ο Αθάνια προσπαθεί να διορίσει πρωθυπουργό τον ηγέτη της δεξιάς πτέρυγας του Σοσιαλιστικού Κόμματος, για να τον έχει συνένοχο στην καταστολή του κινήματος, ενώ ο ίδιος μεταπηδούσε στην προεδρία. Κανένα σχέδιο δεν λειτουργεί. Οι απεργίες του Ιούνη φτάνουν σε ακόμη μεγαλύτερα ύψη. Η χώρα βιώνει συνθήκες δυαδικής εξουσίας. Η κυβέρνηση έχει τυπικά την εκτελεστική εξουσία. Αλλά αυτό που παίρνουν οι συνελεύσεις και τα όργανα που ξεπηδάνε μέσα από τους αγώνες, μια νέα εξουσία που βρίσκεται υπό διαμόρφωση.

Στη Σεβίλλη, οι οικοδόμοι οργανώνουν μια απεργία που παραλύει την πόλη, λειτουργεί με ανοιχτή συνέλευση και κερδίζει το αδιανόητο ως τότε: 36ωρη βδομαδιατική εργασία. Στα μέσα Ιούλη η Μαδρίτη παίρνει τη σκυτάλη με παρόμοια αιτήματα. Αλλά η απεργία θα αναγκαστεί ξαφνικά να αλλάξει τους άμεσους στόχους τους. Στις 17 προς 18 Ιούλη, αξιωματικοί του στρατού, ανάμεσά τους σε ηγετική θέση και ο Φράνκο, διέταξαν τα στρατεύματά τους να ανατρέψουν την εκλεγμένη κυβέρνηση. Ο Φρανκο κατευθύνθηκε στο Τετουάν στο κομμάτι του Μαρόκου που ήταν τότε ισπανική αποικία. Η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου ούτε κατά διάνοια δεν είχε στα σχέδιά της να επιστρέψει το Μαρόκο στους Μαροκινούς. Τώρα η “ισπανική Αφρική” γινόταν το κέντρο οργάνωσης της μεγάλης σφαγής. Την ίδια στιγμή, τα στρατεύματα των πραξικοπηματιών είχαν ξεκινήσει το μακελειό στις πόλεις που είχαν πάρει στα χέρια τους. Στη Σεβίλλη ο αρχισφαγέας Κέιπο ντε Γιάνο άρχισε να εκτελεί χιλιάδες αγωνιστές της απεργίας του Ιούνη στήνοντάς τους στα τείχη της παλιάς πόλης.

Όμως, ούτε η Μαδρίτη, ούτε η Βαρκελώνη, ούτε περισσότερη από τη μισή χώρα είχε περάσει στα χέρια των πραξικοπηματιών. Ο αγώνας δεν είχε τελειώσει. Ο κόσμος που προειδοποιούσε ενάντια στους φασίστες δικαιωνόταν. Και είχε τις πόλεις στον έλεγχό του. Όμως παρέμεναν αναπάντητα τα πολιτικά ερωτήματα για το πώς θα μπορούσε η “διπλή εξουσία” να μεταμορφωθεί σε εξουσία της εργατικής τάξης που θα τσακίσει όχι μόνο τους πραξικοπηματίες αλλά όλους τους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής. Το επόμενο διάστημα, η διαμάχη ανάμεσα στη γραμμή της κλιμάκωσης και του βαθέματος της επανάστασης από τη μια μεριά και στην γραμμή της προσαρμογής στη νομιμότητα και την υπεράσπιση της κυβέρνησης θα γινόταν ακόμη πιο οξεία από ό,τι στη διάρκεια της Άνοιξης των αγώνων του ‘36.

Νίκος Λούντος

Πολεμικός Καπιταλισμός -η δεύτερη εποχή των αυτοκρατοριών

Την Δευτέρα οι εκδόσεις Τόπος οργάνωσαν εκδήλωση παρουσίασης του νέου βιβλίου του Πέτρου Παπακωνσταντίνου «Πολεμικός Καπιταλισμός. Η δεύτερη εποχή των Αυτοκρατοριών». Για το βιβλίο μίλησαν οι Σωτήρης Ρούσσο, Κώστας Λαπαβίτσας πανεπιστημιακοί και ο συγγραφέας. Τη συζήτηση συντόνιζε η Ευρυδίκη Μπερσή, δημοσιογράφος από την ομάδα Reporters United.

Οι αυτοκρατορίες στον τίτλο είναι αναφορά στο κλασικό έργο του Έρικ Χόμπερσομ «Η Εποχή των Αυτοκρατοριών (1875-1914)», δηλαδή την εποχή της ανάδυσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών ανάμεσα στις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής που οδήγησαν στο σφαγείο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο Π. Παπακωνσταντίνου δηλώνει από τον πρόλογό του στο βιβλίο ότι σήμερα διαμορφώνεται ένας «ρηγματωμένος, πολυπολικός αλλά βαθιά συγκρουσιακός κόσμος», μια νέα εποχή αυτοκρατοριών «πολύ διαφορετική αλλά από ορισμένες απόψεις συγγενής με την πρώτη, τον κλασικό ιμπεριαλισμό».

Η μαρξιστική παράδοση ανάλυσης του ιμπεριαλισμού που έχουμε κληρονομήσει από τον Λένιν, τον Μπουχάριν, τη Ρόζα Λούξεμπουργκ είναι απαραίτητο εργαλείο και θεμέλιο για να αναλύσουμε τον σύγχρονο ιμπεριαλισμό. Κι ο συγγραφέας αναγνωρίζει αυτό το «χρέος» (στο κείμενο και τη βιβλιογραφία) αν κι όπως σημνά είτε στην εκδήλωση το βιβλίο δεν φιλοδοξεί να είναι ένα τέτοιο θεωρητικό έργο.

Το βιβλίο το διατρέχουν σαν κόκκινο νήμα δυο βασικές -και σωστές- θέσεις. Ότι η στροφή στην «πολεμική οικονομία» και τον μιλιταρισμό εδράζονται σε δυο στοιχεία. Τη αδυναμία του σύγχρονου καπιταλισμού να ξεπεράσει την κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου που εκδηλώθηκε με τη Μεγάλη Ύφεση του 2008-09 και των αλλαγών στις «τεκτονικές πλάκες του γεωπολιτικού ανταγωνισμού», ουσιαστικά στην ανάδυση της Κίνας.

Ο Π. Παπακωνσταντίνου δηλώνει εξ αρχής ότι η ανάγνωση του βιβλίου θα απογοητεύσει όσους θα περίμεναν να πάρει θέση «υπέρ της μιας ή της άλλης μεγάλης δύναμης, υπέρ του ενός ή του άλλου μπλοκ ανάμεσα σε αυτά που συγκρούονται στη διεθνή σκηνή». Εξηγεί ότι οι αντίπαλοι της Αμερικής δεν διαφέρουν από αυτή «ως προς την ποιότητα, αλλά ως προς το μέγεθος και την εμβέλεια, δεν στηρίζουν τα θύματα της αμερικάνικης Αυτοκρατορίας -όπως είδαμε στις κρίσεις της Γάζας και της Βενεζουέλας- αλλά επιδιώκουν ένα ευνοϊκό μοίρασμα σφαιρών επιρροής μαζί της».

Το εύρος των γεγονότων και των διεργασιών που καλύπτουν οι 277 σελίδες του βιβλίου είναι πολύ μεγάλο, ίσως υπερβολικά. Από το σφαγείο της Ουκρανίας που συνδυάζει τα χαρακτηριστικά του Α' Παγκοσμίου Πολέμου με τις πιο σύγχρονες τεχνολογίες, την Τεχνητή Νοημοσύνη και τα drones, τη Γενοκτορία στη Γάζα και τον χαρακτήρα του κράτους του Ισραήλ, τη Βενεζουέλα και τον «επανεξοπλισμό της Ευρώπης».

Η ανάλυση του Π. Παπακωνσταντίνου θέτει σημαντικά ζητήματα. Είναι πράγματι ο «Μιλιταρισμός, το ύστατο καταφύγιο του κεφαλαίου»; (τίτλος ενός κεφαλαίου του βιβλίου). Σωστά επισημαίνει ότι «όσοι προσδοκούν ότι η πολεμική βιομηχανία θα δράσει ως από μηχανής θεός που θα βγάλει την ευρωπαϊκή οικονομία από τον βάλτο της στασιμότητας, μάλλον

θα αργήσουν να δικαιωθούν...Οι δουλειές που χάνονται είναι πολύ περισσότερες από αυτές που δημιουργούνται και αυτό ισχύει σε πανευρωπαϊκή κλίμακα».

Αυτό είναι μια χρήσιμη θέση για να απαντήσουμε στην προπαγάνδα της άρχουσας τάξης, και της κυβέρνησης της ΝΔ, που παρουσιάζουν τους εξοπλισμούς ως ώθηση στην ευημερία. Στην πραγματικότητα είναι επίθεση σε όλη την εργατική τάξη και τη νεολαία. Για να γίνει, ωστόσο, πιο ουσιαστική αυτή η συζήτηση χρειαζόμαστε μια ανάλυση για τον ρόλο που έχουν παίξει ιστορικά οι εξοπλισμοί στον σύγχρονο καπιταλισμό. Το έργο του Κρις Χάρμαν στο βιβλίο «Καπιταλισμός Ζόμπι» και του Άλεξ Καλλίνκος στο «Νέα Εποχή της Καταστροφής» δίνουν αυτό το βάθος.

Σωστά ο συγγραφέας επισήμανε και στην παρέμβασή του στην εκδήλωση ότι ο μιλιταρισμός, η στροφή στον «πολεμικό καπιταλισμό» στρέφεται και ενάντια στις ίδιες τις εργατικές τάξεις των ΗΠΑ και των άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Όμως, αυτό που λείπει από το βιβλίο είναι η αναφορά σε αυτή την τάξη και τους αγώνες της. Είναι τουλάχιστον προβληματικές οι -προφορικές- αναφορές στην «αποχαύνωση του λαϊκού κινήματος» σε μια περίοδο που το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη απέκτησε συγκλονιστικές διαστάσεις παγκόσμια και το κίνημα στις ΗΠΑ βγάζει εκατομμύρια στους δρόμους. Για να θυμηθούμε τον Λένιν η εποχή του ιμπεριαλισμού δεν είναι μόνο εποχή πολέμων αλλά και επαναστάσεων.

Αυτό το βιβλίο του Π. Παπακωνσταντίνου αξίζει να διαβαστεί. Είναι καλογραμμένο, είναι από τη «σωστή πλευρά της ιστορίας» και συμβάλλει στη συζήτηση για τον ιμπεριαλισμό και την πάλη για να απαντήσουμε στη φρίκη του, την ανατροπή του συστήματος που τη γεννά.

Α.Μ.

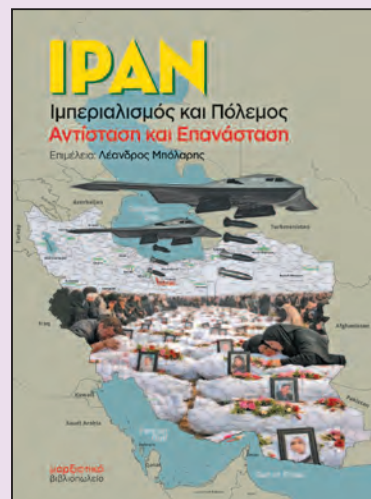
Έκθεση Βιβλίου στη Ν. Σμύρνη και εκδηλώσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου

Μετά την περσινή πετυχημένη παρέμβασή του, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο συμμετέχει για δεύτερη χρονιά στην Έκθεση Βιβλίου στην κεντρική πλατεία της Νέας Σμύρνης. Η Έκθεση ξεκινάει την Παρασκευή 24/4 και θα διαρκέσει δέκα μέρες ως την Κυριακή 3/5.

Στο χώρο της Έκθεσης στην πλατεία της Ν. Σμύρνης το MB οργανώνει την πρώτη από μια σειρά εκδηλώσεων με την παρουσίαση του βιβλίου «IPAN - Ιμπεριαλισμός και Πό-

λεμος, Αντίσταση και Επανάσταση», την Τετάρτη 29/4 στις 8μμ με ομιλητές τον Χάρη Γολέμη από την εφημερίδα Εποχή και την σ. Φύλλια Πολίτη.

Θα ακολουθήσει δεύτερη εκδήλωση στην Καλλιθέα την Τετάρτη 6/5 στο Zatorok book cafe (Π. Τσαλδάρη 209 & Σιβιτανίδου) με ομιλητές τον καθηγητή του παν/μιου Πελοποννήσου Σωτήρη Ρούσσο και τον σ. Λεάνδρο Μπόλαρη.

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

Ιρλανδία - Μπλόκο στην κερδοσκοπία

Συνέχεια από τη σελ. 9

«Ο υπουργός Δικαιοσύνης Τζιμ Ο' Κάλαχαν ισχυρίστηκε ότι "εξωτερικοί παράγοντες που επιδιώκουν πολιτικό όφελος ή στοχεύουν να βλάψουν τη χώρα χειραγωγούν τους διαδηλωτές". Πρόκειται για παραμύθια. Πριν από δύο εβδομάδες, η ιρλανδική κυβέρνηση ενέκρινε ένα πακέτο 250 εκατομμυρίων ευρώ, που περιλαμβάνει προσωρινή μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης κατά 17 σεντ ανά λίτρο για τη βενζίνη, 22 σεντ για το ντίζελ και 5 σεντ για το πράσινο ντίζελ. Ωστόσο, αυτές οι εξοικονομήσεις εξαφανίστηκαν καθώς ο πόλεμος συνεχιζόταν. Ο κόσμος εξακολουθεί να πληρώνει σχεδόν 2 ευρώ το λίτρο για τη βενζίνη.

Γνωρίζουμε ότι οι τιμές των καυσίμων αυξάνονται λόγω του πολέμου κατά του Ιράν, αλλά η κυβέρνησή μας επιτρέπει στον αμερικανικό στρατό να χρησιμοποιεί τον ιρλανδικό εναέριο χώρο -όταν ακόμη και ορισμένες χώρες του NATO αρνούνται να το επιτρέψουν αυτό. Ζητάμε από την κυβέρνηση να λάβει μέτρα για το κόστος των καυσίμων και την κρίση στο κόστος διαβίωσης ενώ στις 18 Απρίλη είναι καλεσμένη διαδήλωση ενάντια στον πόλεμο στο Δουβλίνο.

Στις κινητοποιήσεις, που απαιτούν άμεση παρέμβαση της κυβέρνησης για τη μείωση ή τον περιορισμό των τιμών των καυσίμων, συμμετέχει ένα ευρύ φάσμα, από επαγγελματίες οδηγούς έως αγρότες και ιδιοκτήτες εταιρειών οδικών μεταφορών.

Οι κινητοποιήσεις έχουν την υποστήριξη των εργαζομένων που κινητοποιήθηκαν ατομικά φέρνοντας τσάι και σάντουιτς στους διαδηλωτές. Ωστόσο, υπάρχουν και προσωπικότητες της ακροδεξιάς που περιφέρονται στις κινητοποιήσεις προσπαθώντας να επηρεάσουν τους διαδηλωτές. Τα συνδικάτα πρέπει να καλέσουν σε κινητοποίηση την εργατική τάξη στρέφοντας τις διαδηλώσεις προς τα αριστερά απαιτώντας άμεσες λύσεις όπως πλαφόν στις ανώτερες τιμές».

Οι κινητοποιήσεις των κτηνοτρόφων στη Λέσβο με κορύφωση τον πολήμερο αποκλεισμό του λιμανιού της Μυτιλήνης προκάλεσαν ακόμα μία μεγάλη κρίση στην κυβέρνηση της ΝΔ.

Ο Δημήτρης Καράμαλης, οικονομολόγος, ιδιωτικός υπάλληλος και μέλος της τοπικής ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μιλά στην Εργατική Αλληλεγγύη και τη Λένα Βεργέ για τη μάχη που ξεσήκωσε το νησί.

Πότε και γιατί ξεκίνησαν οι κινητοποιήσεις;

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν πριν ένα μήνα περίπου όταν εμφανίστηκαν κρούσματα αφθώδους πυρετού σε πρόβατα στα βορειοανατολικά του νησιού. Η Λέσβος ήταν μέχρι τότε από τα μοναδικά μέρη που δεν είχε τέτοιο πρόβλημα. Αλλά ενώ και στην υπόλοιπη Ελλάδα και στη Τουρκία υπήρχαν κρούσματα και αυτό ήταν γνωστό στους αρμόδιους, ούτε το Υπουργείο, ούτε η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, ούτε κανείς πήρε κάποιο ουσιαστικό μέτρο. Κανένας έλεγχος στα λιμάνια. Καμία ενίσχυση των κτηνιατρικών υπηρεσιών για να παίρνουν αίμα, δείγματα κλπ. Οι κτηνίατροι ήταν πάρα πολύ λίγοι, μετρημένοι στα δάχτυλα του ενός χεριού, για έναν τεράστιο πληθυσμό ζώων. Για να καταλάβεις, μόνο τα πρόβατα στο νησί είναι γύρω στις 400.000. Πχ ένα και μόνο χωριό στη δυτική Λέσβο έχει 12.000-13.000 πρόβατα παραγωγής.

Έτσι, όταν έσκασε το πρώτο κρούσμα άρχισε η ιστορία. Κι αυτό γιατί σύμφωνα με τους κανονισμούς της ΕΕ, όπου υπάρχει έστω και ένα κρούσμα θανατώνεται όλο το κοπάδι και απαγορεύεται να βγει έξω οποιοδήποτε προϊόν: γάλα, τυρί και όλα τα συναφή. Αυτό για ένα νησί που κατά 80% ζει από τον πρωτογενή τομέα -τα πρόβατα, το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα- σημαίνει αργό θάνατο. Όταν ακούς να λένε ότι κάθε μέρα χάνονται 250 με 300 τόνοι γάλα, αυτό σημαίνει ότι η οικονομική ζημιά είναι τεράστια. Και για τους κτηνοτρόφους που καταστρέφονται και δεν ξέρουν πώς θα ζήσουν -είδαμε ανθρώπους να κλαίνε- αλλά και για όλο τον κόσμο που δουλεύει σε αυτόν τον τομέα.

Κι όλα αυτά γιατί δεν γίνεται εμβολιασμός. Και δεν γίνεται, όχι γιατί το λένε οι επιστήμονες, αλλά γιατί πίσω κρύβονται οι μεγάλες εταιρίες που θέλουν το μονοπώλιο. Το αποτέλεσμα είναι ότι χιλιάδες πρόβατα έχουν μέχρι τώρα θανατωθεί με τη μέθοδο της σφαγής. Και όταν μιλάμε για τη μέθοδο της σφαγής μιλάμε για νεκρά ζώα κατευθειάν σε λάκκους και στο χώμα. Το ίδιο με το γάλα, καταλήγει στη γη και τη θάλασσα. Ο ΧΥΤΑ δεν μπορεί να καλύψει τόσο μεγάλη παραγωγή γάλακτος για απόρριψη. Πέρα από όλα τα άλλα δηλαδή, προκαλούν και μια τεράστια οικολογική καταστροφή.

Πώς οργανώνεται ο αγώνας;

Αυτό είναι πράγματι ένα ιδιαίτερο θέμα, καθώς είδαμε εικόνες αυτοοργάνωσης. Με λάθη ή/και παραλείψεις αλλά υπήρχε αυτό το στοιχείο στις συνελύσεις κλπ. Έχουν καταλάβει ποιοι είναι απέναντί τους και αυτοοργανώνονται. Όχι μόνο στο λιμάνι, όπου υπήρχε συνεχής παρουσία, περιφρούρηση, φωτιές και διανυκτέρευση το βράδυ. Πχ όταν ακούστηκε ότι θα έρθουν τα ΜΑΤ, αμέσως τρέξαν από τα γύρω χωριά και μαζεύτηκαν άλλα 100 άτομα στο λιμάνι.

Αλλά και στα χωριά υπήρχε το ίδιο. Πχ την Κυριακή 19/4 στη δυτική Λέσβο, όπου είναι και ο κύριος όγκος των προβάτων, βρέθηκε ένα κρούσμα

Κινητοποίηση κτηνοτρόφων στο λιμάνι της Μυτιλήνης. Φωτό: Eurokinissi

Να σταθούμε στο πλευρό των κτηνοτρόφων της Λέσβου

στο χωριό Μεσότοπος σε ένα κοπάδι με 1700 πρόβατα. Καταλαβαίνεις τι καταστροφή θα είναι για ένα κρούσμα να τα σφάξουν όλα. Οπότε αποφάσισαν και απέκλεισαν το χωριό εκεί, αποτρέποντας τον έλεγχο από κτηνιατρικό κλιμάκιο παρουσία αστυνομίας. Σε αυτό αναφέρθηκε και ο Σχοινιάς στις ανακοινώσεις του μιλώντας για «άνομες συμπεριφορές».

Αρχικά οι κινητοποιήσεις ήταν σε χωριά και οδικούς κόμβους. Στη συνέχεια, αφού το μόνο που εισέπρατταν ήταν αδιαφορία και αόριστες υποσχέσεις, φτάσαμε στον αποκλεισμό του λιμανιού σαν το τελευταίο μέσο για να κερδίσουν τα αυτονόητα. Ποια είναι αυτά; Καταρχάς, διεκδικούν αποζημιώσεις 100% και των ζώων που έχουν θανατωθεί και του χαμένου εισοδήματος. Δεύτερον, οι αποζημιώσεις να πάνε απευθείας στους λογαριασμούς τους και όχι με τη μέθοδο που ξέρουμε, πρώτα στις εταιρίες και μετά ό,τι περισσέψει το μοιράζουμε στους κτηνοτρόφους. Ήδη οι μεγάλες τυροκομικές επιχειρήσεις πήραν ένα πακέτο 8 εκατομμυρίων για να σταματήσουν να μιλάνε. Τρίτον, να σταματήσει η σφαγή των υγιών προβάτων, και γιατί χωρίς ζώα δεν υπάρχει γάλα και γιατί αυτό συνιστά υγειονομική βόμβα. Και τέλος, να επιτραπεί ο εμβολιασμός και η εξαγωγή των προϊόντων.

Τι έχουν καταφέρει μέχρι στιγμής;

Τα αποτελέσματα της κινητοποίησης, με το μπλοκάρισμα της αποβίβασης των φορτηγών, ήταν πολύ ορατά τις τελευταίες μέρες. Παρατηρήθηκαν ελλείψεις σε βασικά αγαθά σε σούπερ μάρκετ και καταστήματα, μεταφορικές εταιρίες ανέστειλαν τις δραστηριότητές τους. Όλα αυτά δημιούργησαν μεγάλη αμηχανία στους υπεύθυνους και πρόβλημα στην κυβέρνηση. Προφανώς δέχονται πάρα πολλές πιέσεις από τους επιχειρηματίες, τους μεγαλοεμπόρους, τους ξενοδόχους και όλο αυτό το συνά-

φι να σταματήσουν. Από τη μία τους έλεγαν «σας καταλαβαίνουμε και είμαστε μαζί σας» και από την άλλη ήθελαν να έρθει εισαγγελέας να επιβάλει «τη νομιμότητα» γιατί «καταστρέφονται».

Η κατάσταση οδηγήθηκε σε αδιέξοδο. Η επιτροπή που πήγε στην Αθήνα -και η οποία βέβαια αποτελούνταν κυρίως από επιχειρηματίες και δυο τρεις κτηνοτρόφους- γύρισε με άδεια χέρια: υποσχέσεις για αποζημιώσεις στο τέλος Απρίλη και πολλά ακόμα «θα» με την αυστηρή προϋπόθεση βέβαια να ανοίξει το λιμάνι. Όμως ο κόσμος είναι εξαγριωμένος και τότε αποφάσισε τη συνέχεια του αποκλεισμού.

Επίσης όλα τα τοπικά συνδικάτα έχουν εκδηλώσει τη συμπάραστασή τους με ανακοινώσεις τους: το Εργατικό Κέντρο Λέσβου, το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ, η ΕΛΜΕ, οι γιατροί κλπ. Εμείς, οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, πιέζουμε να γίνει απεργία από το Εργατικό Κέντρο Λέσβου, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει κάνει αυτό το βήμα -με διάφορες δικαιολογίες, όπως ότι τις τελευταίες μέρες ότι έλειπαν στο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Το θέμα είναι ότι το ΠΑΜΕ δεν θέλει την κλιμάκωση. Οι αγροτοσυνδικαλιστές του περιφέρονταν στο λιμάνι αλλά δεν ήταν με τη συνέχεια. Αντίθετα όταν γύρισαν από την Αθήνα με αυτή την επιτροπή άρχισαν να πιέζουν τον κόσμο να ανοίξει το λιμάνι έστω για μια νύχτα «σε ένδειξη καλής θέλησης» και επιχειρήματα του τύπου «έτσι είναι ο αγώνας, δίνεις και παίρνεις». Όμως το λιμάνι δεν άνοιξε, μπήκε ο απλός κόσμος μπροστά στη μπουκαπόρτα και με τη δική μας στήριξη το άνοιγμα αποτράπηκε. Και μετά οι ίδιοι άρχισαν να λένε ότι «εμείς μια πρόταση κάναμε, ό,τι θέλετε εσείς θα γίνει».

Ο αγώνας τώρα είναι σε κρίσιμο σημείο, πώς θα συνεχίσει. Το σίγουρο είναι ότι η οργή ξεχειλίζει και με ψήγματα αυτοοργάνωσης μετατρέπεται σε δράση ικανή να δημιουργεί τόσο μεγάλο πρόβλημα στην κυβέρνηση.

Πέμπτη 21 Μάρ

	Αίθουσα 301 (2ος όροφος)	Αίθουσα 300 (2ος όροφος)
5-6.30μμ	Υποκλοπές, «παρακράτος» και Δικαιοσύνη Ομιλητές: Θανάσης Κομπαγιάννης, Κώστας Παπαδάκης, Ευκλείδης Μακρόγλου, Τάκης Ζώτος Πάλη για την Ανατροπή, αντικαπιταλιστική ενολλακτική	Αντίσταση στην Τρανσφοβία Ομιλήτριες: Τζωρτζίνα Πράττη, Αφροδίτη Φράγκου Καταπίση και Απελευθέρωση

7-9μμ Αίθουσα 108 (ισόγειο)**Παγκόσμια αντίσταση στο σύστημα**

Ομιλητές/τριες: Κατερίνα Θωίδου, Ντενί Γκοντάρ, Πάνος Ρούτσι, Κώστας Καταραχιάς, Πάνος Γκαργκάνας

Παρασκευή 22/5, 9.30μμ**“Γη και Ελευθερία”**

Προβολή της θρυλικής ταινίας του Κεν Λόουτς για την επανάσταση στην Ισπανία του 1936

Σάββατο 23/5, 9.30μμ**Θεατρική παράσταση**

«Η ευθανασία της φάλαινας - «Πύλος 14/6/23»»
Χαιρετίζει ο Θανάσης Τριαρίδης, θεατρικός συγγραφέας

Κυριακή 24/5, 7-9μμ**Μουσική και τραγουδι**

Παρασκευή 22 Μάρ

	Αίθουσα 301	Αίθουσα 300	Αίθουσα 302
10-12μμ	Ένγκελς και το πέρασμα από τον λήθη στον άνθρωπο Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Ο παγκόσμιος «Μάης 1968» Ομιλήτρια: Έλλη Παναζοπούλου Ιστορία των Επαναστάσεων	Ουγγαρία 1956 Ομιλητής: Κώστας Πίπτας Ιστορία των Επαναστάσεων
12.30-2μμ	Πόλεμος και σεξισμός- η πάλη των γυναικών σήμερα Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου Καταπίση και Απελευθέρωση	Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	1917- Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα Ιστορία των Επαναστάσεων
2-3μμ	Διάλειμμα		
3-4.30μμ	Λευτεριά στην Παλαιστίνη Ομιλητές: Γιάννης Κιμουρούπουλος, Μοχάμεντ Αλ Σαγιέντ, Στέλιος Μισαπλιδής, Γιάννης Σφακάκης Η Μέση Ανατολή στις φλόγες	1936, χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίμη Ιστορία των Επαναστάσεων	Λένιν - κράτος, επανάσταση και εργατική πρωτοπορία Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση
5-6.30μμ	Πώς τελειώνουμε με την κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου Πάλη για την Ανατροπή, αντικαπιταλιστική ενολλακτική	Παντελής Πουλιόπουλος- Δημοκρατική ή σοσιαλιστική επανάσταση Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Κλιματική κρίση STOP στις εξορύξεις-εργατικός έλεγχος στην πράσινη μετάβαση Ομιλητές/ρια: Γιώργος Ράγκος, Εμμανουέλα Τερζοπούλου Πόλεμος και Πολιτισμός
7-9μμ	Οι ΗΠΑ μετά τη Μινεσότα Ομιλητές: David Stiggers, Leonardo Cavaletti, Γιώργος Πίπτας Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή Ομιλητές/ριες: Ντενί Γκοντάρ, Άννα Καρακασούλη, Κριστίνε Μπουχόλτς, Πέτρος Κωνσταντίνου Η Αριστερά σήμερα	Χτίζοντας το εργατικό κίνημα από τα κάτω Ομιλητές/ριες: Τάσος Αναστασιάδης, Κατερίνα Πατρικίου, Μήτσος Αργυροκαστρίτης, Νίκος Τουρνάς, Λουίζα Γκίκα Η Αριστερά σήμερα

Σάββατο 23 Μάρ

	Αίθουσα 301	Αίθουσα 300	Αίθουσα 302
10-12μμ	Μπουχαρίν- τι είναι ο ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Το πλήθος και οι αστικές επαναστάσεις Ομιλητής: Σεραφεύμ Ρίζος Ιστορία των Επαναστάσεων	Η εργατική τάξη σήμερα Ομιλητής: Χρήστος Αργύρης Η Αριστερά σήμερα
12.30-2μμ	Κάτω τα χέρια από το Ιράν Ομιλητές/ριες: Φύλλια Πολίτη, Σωτήρης Ρούσσος, Λεάνδρος Μπόλαρης Η Μέση Ανατολή στις φλόγες	Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και Απελευθέρωση Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης Καταπίση και Απελευθέρωση	Ρόζα Λούξεμπουργκ- Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση
2-3μμ	Διάλειμμα		
3-4.30μμ	Η οικονομία και ο πόλεμος- νέα βουτιά στην κρίση; Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Οι εξεγέρσεις των δούλων και ο Σπάρτακος Ομιλητής: Κώστας Βλασσοπούλος Ιστορία των Επαναστάσεων	Γκράμσι - Η επαναστατική κριτική στο σεκταρισμό Ομιλητής: Γιώργος Πίπτας Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση
5-6.30μμ	Στρατηγική και τακτική -Ενιαίο Μέτωπο και εργατική εξουσία Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Κρίση στέγης- η εργατική απάντηση Ομιλητές: Σπύρος Γεωργακόπουλος, Δημήτρης Στεφανάκης, Βαλεντίνη Σιόβα, από την Κοινότητα Κατελιμμένων Προσφυγικών Πόλεμος και Πολιτισμός	Η Παρισινή Κομμούνια - η «έφοδος στον ουρανό» Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού Ιστορία των Επαναστάσεων
7-9μμ	Ο ιμπεριαλισμός σήμερα- Η νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλητής: Άλεξ Καλίνικος Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Τέμπη-Βιολάντα - το κέρδος σκοτώνει Ομιλητές/ριες: Τίνα Ανδρέου, Πάνος Ρούτσι, Κώστας Γενθοδύνας, Τάσος Αναστασιάδης Πάλη για την Ανατροπή, αντικαπιταλιστική ενολλακτική	Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο Ομιλητές/ριες: Ντίνος Αγομαγίτης, Μελέτη Οράλ, Αργυρή Ερωτοκρίτου Η Μέση Ανατολή στις φλόγες

Κυριακή 24 Μάρ

	Αίθουσα 301	Αίθουσα 300	Αίθουσα 302
10-12μμ	Κούβα- από την επανάσταση στο σήμερα Ομιλητής: Κώστας Πολυδώρος Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Τι πραγματικά φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη; Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης, Γιώργος Ράγκος Πόλεμος και Πολιτισμός	Τέχνες, καλλιτέχνες και Αριστερά Ομιλητές/ριες: Αλέξης Μαρτζούκος, Ορέστης Ηλίας, Άννα Λόζου Πόλεμος και Πολιτισμός
12.15-1.30μμ	Οι 200 της Καισαριανής και η Νικηφόρα Επανάσταση που χάθηκε Ομιλητής: Δημήτρης Κουσουρής Ιστορία των Επαναστάσεων	Όχι στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας Ομιλητές/ριες: Δημήτρης Αντωνίου, Μαρία Καστελιώτη, Γιώργος Ζάκας, Στέλιος Γιαννούλης, Άννα Τζιρονίου Η Αριστερά σήμερα	Το αντικαπιταλιστικό μέτωπο Ομιλητές: Θανάσης Διαβολάκης, Αντώνης Δρασανίγος, Γιάννης Σφακάκης Η Αριστερά σήμερα
1.30-2μμ	Διάλειμμα		
2-3.15μμ	Πύλος, Χίος- σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά Ομιλητές: Τζαβέντ Ασάμ, Γιώργος Τσιτάκος, Παντελής Παναγιωτακόπουλος Η Αριστερά σήμερα	Ο Μαρξ, το κέρδος και οι κρίσεις Ομιλητές: Νίκος Θεοκαράκης, Σωτήρης Κοντογιάννης Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Τόνι Κλιφ - Η απάντηση στον Σταλινισμό Ομιλητής: Κώστας Πίπτας Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση
3.30-4.45μμ	Τρότσκι - Διαρκής Επανάσταση, θεωρία και πράξη Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση	Από τον Εμφύλιο στα Ιουλιανά Ομιλητές: Μιχάλης Λυμπεράτος, Λεάνδρος Μπόλαρης Ιστορία των Επαναστάσεων	Αθλητισμός - Βιομηχανία ή μαζικό δικαίωμα; Ομιλητές: Νεκτάριος Δραγόνης, Δημήτρης Ραπιδής Πόλεμος και Πολιτισμός
5-6.30μμ	Αίθουσα 108 (ισόγειο)		
	Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα		
	Ομιλητές: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Ορέστης Ηλίας, Μελέτη Οράλ, Αρίμπα Νουρ, Τάσος Τσιούνης, Μαρία Στύλλου		